

ကလေးကစားစရာအရုပ် ကျကွဲတဲ့အခါ

ကလေးငိုတယ် ၊ လူကြီးမငိုဘူး

လူကြီး ဘာကြောင့်မငိုတာလဲ လူကြီးကသိလို့ပါ။

ကလေး ဘာကြောင့်ငိုတာလဲ ကလေးကမသိလို့ပါ

သည်ခန္ဓာငါးပါး အစုအဖွဲ့ဟာ

အိုတတ်တယ် ၊ နာတတ်တယ် ၊ သေတတ်တယ်

ဆိုတာကို သိတော်မူတဲ့

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ရဲ့ အသိဟာ လူကြီးအသိမျိုးပါ။

ပုထုဇဉ်တို့ရဲ့ အသိဟာ ကလေးအသိမျိုးပါ။

ပြောပေယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

အရှင်ဇေမာနန္ဒ (ဗြာဟ္မဏ) ရန်ကင်းတောရ - သပြေပင်

ပြောပေယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

တတိယအကြိမ်

အရှင်ဇေမာနန္ဒ (ဗြာဟ္မဏ) ရန်ကင်းတောရ - သပြေပင်

ဥရောပယောဂီ၏ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ

(ဒုတိယပိုင်း)

အရှင်ခေမာနန္ဒ (ရန်ကင်းတောရ-သပြေပင်)

Email : ven.khemananda.brahmana@gmail.com

ရန်ကင်းတောင်စာစဉ် အမှတ် (၇)

အဖုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ် = ရွှေနိုင်ငံ (၀၅၇၄၅) အမှတ်(၉၀)စီ၊
 ကမ္ဘာအေးဘုရားလမ်း၊ ဗဟန်းမြို့နယ်။

ထုတ်ဝေသူ = ဦးမောင်မောင်လှ (ရွှေနိုင်ငံ-၀၄၁၉၃)

ဖြန့်ချိရေး = ရန်ကင်းတောင်စာစဉ်
 နေပြည်တော်
 ဖုန်း-၀၉-၄၃၀ ၇၅၇၀၄ ၊ ၀၉-၄၂၀ ၇၁၂၇၅၈၊
 ၀၉-၈၃၀ ၄၄၄၆

ရန်ကုန်
 ဖုန်း-၀၉-၅၁၇၀ ၉၇၉၊ ၀၉-၇၃၀ ၇၀၇၈၁၊
 ၀၁-၆၄၅ ၈၉၄

သစ္စာမထူရှင်ပိဋကစာပေ
 (ရွှေတိဂုံဘုရားတောင်ဖက်မုခ်)
 ဖုန်း -၀၉-၇၃၀ ၉၆၈၉၈၊ ၀၁-၃၈၇၈၄၉

ထုတ်ဝေသည့်အကြိမ် = ပထမအကြိမ်
 ဒုတိယအကြိမ်
 တတိယအကြိမ်
 စတုတ္ထအကြိမ်
 ပဉ္စမအကြိမ်
 ဆဋ္ဌမအကြိမ် ၂၀၁၄ ဇူလိုင်လ (၁၀၀၀)

“ထုတ်ဝေသည့်စာအုပ်ကတ်တလောက်အညွှန်း” (CIP)

၂၉၄ ၃

ခေမာနန္ဒ၊ အရှင်၊ ဥရောပယောဂီ၏ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ
 (ဒုတိယအပိုင်း) အရှင်ခေမာနန္ဒ (ရန်ကင်းတောရ-သပြေပင်)။
 -ရန်ကုန်၊ ရွှေနိုင်ငံစာပေ(ဆဋ္ဌမအကြိမ်)၊ ၂၀၁၄။
 -စာ၊ ၁၁ ၊ ၄၃ x ၂၁ ၊ ၃၃၆ စင်တီ။
 (၁) ဥရောပယောဂီ၏ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယအပိုင်း)

ကျေးဇူးတော်ရှင်

ဆရာသခင်

ရွှေဥမင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏

ခြေတော်စုံကို

စိတ်ဝယ်ရည်မှန်းကာ

အာရုံစိုက် နှိုင်းကန်တော့ပါ၏။

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

ကျေးဇူးဥပကာရတင် မှတ်တမ်း

ဤစာအုပ်ပေါ်ထွက် လာနိုင်ရေးအတွက် စာရေးသူ အရှင်မှ ကာလအတန်ကြာကပင် ရေးသား ပြုစုထားတော်မူသည့် စာမူကြမ်းများကို သာသနာ့ တာဝန်များပြားလှသည့်ကြားမှ အပင်ပန်းခံ၍ စိတ်ရှည် စွာဖြင့် တည်းဖြတ်ပြုပြင် ပေးတော်မူခဲ့သည့် နာယက ဆရာတော်ဦးစန္ဒသိရီ (ဓမ္မစရိယ၊ ဝိနယဝိဒ္ဓ)သာသနာ့ ဝန်ဆောင်ကျောင်းတိုက်အားလည်းကောင်း၊ စာချ ဆရာတော်ဦးဉာဏဇေ တိပိဋကမဟာဂန္ဓာရုံကျောင်းတိုက် အားလည်းကောင်း၊ နှလုံးအထူးကု သမားတော်ကြီး ဒေါက်တာဦးဆန်းလွင်မှ စာမူကြမ်းကို ဖတ်ရှုပြီးနောက် စာအုပ်ပေါ်ထွက်လာရေးအတွက် မကြာခဏ တိုက် တွန်းအားပေးမှုကြောင့် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေဖြစ်ပါသဖြင့် ဆရာဝန်ကြီးအားလည်းကောင်း ကျေးဇူးဥပကာရတင် ရှိသည့်အကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။

စီစဉ်သူများ
ရန်ကင်းတောင်စာစဉ်
၇-၉-၂၀၀၆

တတိယအကြိမ် ပုံနှိပ်ခြင်း

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ စာအုပ်ကို လက်တွေ့တရားအားထုတ်နေကြတဲ့ ရဟန်း ယောဂီ၊ လူယောဂီများ ဖတ်ရှုတဲ့အခါမှာ မိမိတို့နေ့စဉ် တရားရှုမှတ်မှု လုပ်ငန်းစဉ်ထဲမှ အမှတ်မထင် သတိ မထားမိဘဲ ဖြစ်နေတဲ့ ရှုကွက် များကို ဖြည့်နိုင်ခဲ့တဲ့ အပြင် ဝိပဿနာတရားရှုမှတ်မှုနှင့် စပ်လျဉ်းပြီး အတွေး အမြင်များ ပို၍ရှင်းလင်းလာပါကြောင်း၊ အားလည်း တက်လာပါကြောင်း စတာတွေကို ကြားသိရလို့ ဦးဇင်း ဝမ်းမြောက်ပါတယ်။

ယခုစာအုပ်မှာ ဒုတိယအကြိမ်က ပုံနှိပ်အမှား အယွင်းများ အပါအဝင်၊ ဖတ်ရှုရတဲ့အခါမှာ ပိုမို ရှင်း လင်းစေဖို့ တတ်နိုင်သလောက် ကြိုးစားထားပါတယ်။

နောက်နောင်လည်း ပုံနှိပ်ဖြစ်ဦးမယ်၊ ဦးဇင်း လည်း ကျန်းမာနေသေးမယ်ဆိုရင် ဦးဇင်း ဉာဏ်မှီ သလောက် ဝိပဿနာကို စိတ်ဝင်စားကြတဲ့ စာဖတ်သူ များအတွက် ယခုထက် အကောင်းဆုံးဖြစ်စေဖို့ ကြိုးစား ပါဦးမယ်။

လူသားအများ ဝိပဿနာတရားကို စိတ်ဝင် စားပြီး တရားနှင့်မွေ့လျော်နိုင်ကြပါစေ။

အရှင်ခေမာနန္ဒ(ရန်ကင်းတောရ)
၁၆. ၂၀၁၀

မာတိကာ

၁။ နိဒါန်း	၈
၂။ ဆရာနှင့်တပည့်ယောဂီတို့၏ ပေးစာများ	၁
၃။ ဗောဇ္ဈင်တရားဆိုင်ရာ မေးမြန်းလျှောက်ထားခြင်းများ	၉၉
၄။ ဥပက္ကိလေသာဆိုင်ရာ မေးမြန်းလျှောက်ထားခြင်းများ	၁၂၁
၅။ မြတ်စွာဘုရားရှင် (၄၅)ဝါ သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့သည့် ဌာနများ	၁၃၃
၆။ နိဂုံး	၁၃၅

သိမှတ်ဖွယ်

အပိစ္ဆတာ ဘိက္ခုဝေ သဒ္ဓမ္မဿ ဌိတိယာ
အသမ္မောသာယ အနန္တရဓာနာယ သံဝတ္တတိ။
(ကေဂုံတ္တရပါဠိတော်)

ချစ်သားတို့ အလိုနည်းခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်
သူတော်ကောင်းတရား၏ ကြာမြင့်စွာတည်ခြင်း၊
မပျက်စီး မကွယ်ပျောက်ခြင်းငှါ ဖြစ်၏။

သောတာပန် စသည့် ပုဂ္ဂိုလ်သည်
ပင်လျှင် မိမိ၏ သီတင်းသုံးဖော်များအား မိမိ
ရအပ်သော လောကုတ္တရာတရားကို ပြောကြားဖို့
အလိုမရှိကြောင်း၊ ဤသည်ပင်လျှင် မိမိအရိယာ
ဖြစ်ကြောင်းကို မသိစေလိုသော၊ သိုသိပ်လိုသော
“အဓိဂမအပိစ္ဆ” ပေတည်း။

(ကေဂုံတ္တရဋ္ဌကထာ)

သတိပဋ္ဌာန်ကြောင့်ရရှိမည့်

အကျိုးကျေးဇူးများ

- ၁။ သတ္တဝါတို့၏ စိတ်စင်ကြယ်ခြင်းအကျိုး
- ၂။ စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်း သောကမီးကို လွန်မြောက်ခြင်း အကျိုး
- ၃။ ဝမ်းနည်းပူဆွေး ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်း ပရိဒေဝကို လွန်မြောက်ခြင်းအကျိုး
- ၄။ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း ဒုက္ခမီးတို့ ချုပ်ငြိမ်းခြင်း အကျိုး
- ၅။ စိတ်နှလုံးမသာယာခြင်း၊ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ခြင်း၊ ဒေါမနဿမီးတို့ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းအကျိုး
- ၆။ အရိယာမဂ်ဉာဏ်ကို ရစေခြင်းအကျိုး
- ၇။ အသင်္ခတဓာတ်နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရခြင်းအကျိုးတို့ကို ရရှိနိုင်ပါသည်။

မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ္တ၊ သုတ်မဟာဝါပါဠိ၊ စာမျက်နှာ(၂၃၁)

နိဒါန်း

ဤစာမူသည် ဥရောပရောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့
ဝိပဿနာ စာမူနည်းတူစွာ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့်
မှတ်တမ်းတင်ထားသော (FREED FREEDOM) စာမူကို
နည်းမီ၍ ဝိပဿနာတရားကို တန်ဖိုးထားကာ ဘဝ
လွတ်မြောက်ရာ ကျင့်ကြံအားထုတ်နေသည့် ယောဂီများ
အကျိုးရည်မျှော်မှန်း၍ ရေးသားထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့နေ ဥပါသကာယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး
သည် မဟာမြတ်မုနိဘုရားကို ဖူးမျှော်လိုသော ဆန္ဒ
အာသီသရိုသော် မြောက်ဘက်သို့ မျက်နှာမူ၍ ခရီးကို
စတင်ရပေမည်။

တစ်နေ့ခြင်းသွားနိုင်သော ခရီးပမာဏ
သည်ကား ခြေတစ်လှမ်းသော်လည်းကောင်း၊ တစ်ဖာလုံ
သော်လည်းကောင်း၊ တစ်မိုင်သော်လည်းကောင်း
ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်ပေမည်။

ထိုဥပါသကာသည် တစ်နေ့ခြင်း ခြေတစ်လှမ်း
သော်လည်းကောင်း၊ တစ်ဖာလုံသော်လည်းကောင်း၊
တစ်မိုင်သော်လည်းကောင်း၊ မဟာမြတ်မုနိဘုရားထံပါး
နီးကပ်၍ နီးကပ်၍ နီးကပ်၍သာ လာနေလေပြီ။

အဘယ့်ကြောင့်နည်း -

မျက်နှာမူရာလမ်း ဦးတည်ချက်ထားရာခရီးကား
မှန်ကန်နေသောကြောင့်တည်း၊ ခရီးအနှေးအမြန်မှာမူ
ထိုခရီးသွားနေသော ယောဂီဥပါသကာ၏ တာဝန်
သာတည်း။ ခရီးနှေးနှေးသွားလျှင် နည်းနည်းနီးကပ်၍
လာပေမည်။ ခရီးမြန်လျှင်မူကား ဆိုဖွယ်ရာမရှိတော့ပြီ။

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

အကယ်၍ ရန်ကုန်မြို့မှ မန္တလေးမဟာမုနိ ဘုရားကို ဖူးရန်သွားလိုသော ဥပါသကာယောဂီသည် ရန်ကုန်မြို့မှ မြောက်ဖက်သို့ ဦးတည်ချက်မထားဘဲ၊ တောင်ဖက်သို့ ဦးတည်ချက်ထား၍ သွားနေလျှင်မူ တစ်နေ့ခြင်း သွားနိုင်သောခရီး ခြေတစ်လှမ်းသည် လည်းကောင်း၊ တစ်ဖာလုံသည်လည်းကောင်း၊ တစ်မိုင် သည်လည်းကောင်း သွားနိုင်လေသမျှ မဟာမုနိနှင့် ဝေး၍ ဝေး၍ ဝေး၍သာ သွားလေပြီ။

အဘယ့်ကြောင့်နည်း -

မျက်နှာမူရာလမ်း၊ ဦးတည်ချက်ထားရာခရီးကား မှားနေသောကြောင့်တည်း။ ခရီးအနှေးအမြန်မှာမူ ထိုခရီးသွားနေသော ဥပါသကာ၏တာဝန်သာတည်း။ ခရီးနှေးနှေးသွားလျှင်လည်း ဝေး၍ ဝေး၍သာ သွားမည်။ ခရီးမြန်လျှင်ကား ဆိုဖွယ်ရာမရှိတော့ပြီ။

ညအခါ မီးခွက်ကို လက်ဆွဲသွားသည့် မြေပြင် ခရီးသွားပမာ၊ သံလိုက်အိမ်မြှောင်ကို အသုံးပြု၍ သွားသည့် ရေပြင်ခရီးသွားပမာ၊ နိဗ္ဗာန်သွားသည့် မဂ္ဂင်ခရီး၌လည်း ပရိယတ်စာပေ ပိဋကတ်တော်ကို လမ်းပြအိမ်မြှောင်ပမာ မီးခွက်ပမာ အသုံးပြု၍ ခရီးရှေ့ကို ဆက်ကြရပါသည်။

သံလိုက်အိမ်မြှောင်၊ မီးခွက်တို့သည် ရေပြင် မြေပြင် ခရီးလမ်းမှန်ကို ညွှန်စွမ်းသည့်နယ် ပရိယတ် စာပေသည် နိဗ္ဗာန်ခရီးလမ်းကို အမှားအယွင်းမရှိနိုင် စေရန် ညွှန်စွမ်းပါသည်။

ထပ်မံ၍ တစ်နည်းပမာပြရသော် စာပေ

ပရိယတ်ကို လမ်းညွှန်မြေပုံဟု ယူလိုပါလျှင် ဝိပဿနာ ကိုယ်တွေ့သည်ကား မြေကြီးပေါ်ရှိ မြေပြင်အမှတ် အသား ဖြစ်ရပေလိမ့်မည်။

ထိုအခါ မြေကြီးနှင့် မြေပုံ၊ မြေပုံနှင့် မြေကြီး သည် မလွဲမသွေ၊ မဖြစ်မနေ ကိုက်ညီရန် လိုအပ် ပေသည်။ သို့မဟုတ်ကား လမ်းပျောက်ပေလိမ့်မည်။ မြေပုံသည် ခရီးလမ်းညွှန်မဟုတ်ပေလော။

သို့ဖြစ်ပါ၍ မြတ်ဗုဒ္ဓသည် ဤအင်္ဂါရုပ်ပါး ရှိသော ခရီးလမ်းသည်သာလျှင် ဉာဏ်အမြင် စင်ကြယ်ခြင်းအတွက် ခရီးလမ်းမှန်ဖြစ်၏။ ဤခရီး လမ်းမှ တစ်ပါးသောခရီးသည် မရှိတော့ပြီ။ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် ဤခရီးလမ်းမှန်ကိုသာ သွားကြကုန်လော့။ ဤခရီးလမ်းမှန်သည် မာရ်မင်းမမြင်နိုင်သော လမ်းခရီး ပေတည်းဟု မိန့်ကြားတော်မူပေသည်။

(ဓမ္မပဒ၊ မဂ္ဂဝဂ် ၂၇၄)

သို့ဆိုပါလျှင် မိမိညွှန်းရာခရီး၏ ဦးတည်ချက် ကိုလည်းကောင်း၊ ခရီး၏ လားရာကိုလည်းကောင်း သွားနေသမျှ ခရီးပေါက်ရောက်မှုအတိုင်းအတာကို လည်းကောင်း၊ လမ်းကွေ့ လမ်းကောက် လမ်းသေး လမ်းမွှားများကို မှန်မှန်ကန်ကန်ရွေးချယ်ကာ ကျော်ဖြတ် သွားနေရန်ကိုလည်းကောင်း၊ ခရီးသွားလမ်းညွှန်မြေပုံ (ပရိယတ္တိ)ဖြင့် တစ်နေဝင်တိုင်း တစ်နေထွက်တိုင်း ခရီးတစ်ထောက်တိုင်း ခရီးတစ်ထောက်တိုင်း၌ စိစစ်၍ စိစစ်၍သာ သွားရမည်မှာ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ ပဓာနပင်မ တာဝန်သာ ဖြစ်ပေတော့သည်။

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

ရီသေခွာ လျှောက်ထားအပ်ပါတယ် ဆရာတော် ဘုရား။

အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းရှုပွားပြီး သမာဓိကောင်း တဲ့အချိန်မှာ တွေ့မြင်ရလေ့ရှိတဲ့ အလင်းရောင်တွေကို ဖြစ်စေလိုတဲ့ လောဘဆန္ဒနှင့် ကြောင့်ကြစိုက်မှုမရှိဘဲ ရှုမှတ်နေရင် စိတ်ရောက်ပါ ပေါ့ပါးမှု၊ ရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်မှုနှင့် တရားအပေါ် ယုံကြည်မှုများ တိုးပွား လာပါတယ်ဘုရား။

တပည့်တော် တရားအတွေ့အကြုံများကို ဆက်လက်လျှောက်ထားပါမယ်ဘုရား။

နေ့စဉ်ဘဝမှာ တပည့်တော်မ တွေ့ကြုံရင်ဆိုင် ဖြေရှင်းနေရတဲ့ ဘဝပြဿနာများနဲ့ လူမှုကိစ္စ အဝဝကို ဆောင်ရွက်ရာမှာ သောကနည်းပါးလာတာကို အထူး သတိပြုမိလာပါတယ်ဘုရား။

စိတ်ပင်ပန်းမှု သောကတွေဟာ တပည့်တော်မ ရဲ့ စိတ်ကို ယခင်ကလို လာရောက်ခြယ်လှယ်နိုင်စွမ်း မရှိတော့တာကိုလည်း တွေ့ရှိရတဲ့အကြောင်း လျှောက်ထားအပ်ပါတယ်ဘုရား။ စိတ်သဘောထားတွေ ပြောင်းလဲလာတာကို သတိထားမိလာပါတယ်ဘုရား။ ရင့်ကျက်လာတယ်လို့ပြောရင် ရမယ်ထင်ပါတယ် ဘုရား။

ဝိပဿနာတရား အားထုတ်လာတာနှင့်အမျှ သကျမုနိဗုဒ္ဓဟောတော်မူတဲ့ မဇ္ဈိမပဋိပဒါနည်းလမ်း မကျဘဲ အရင်က တရားအလုပ် မှားယွင်းချွတ်ချော် ခဲ့တာကိုလည်း ယခုသိရှိနားလည်လာပါပြီဘုရား။

အရှင်ခေမာနန္ဒ (ရန်ကင်းတောရ-သပြေပင်)

သတိပြုမိတဲ့ အကြောင်းကိစ္စတစ်ခု ရှိပါသေးတယ် ဘုရား။ တပည့်တော်မနှင့် အဆင်မပြေတဲ့သူ၊ တပည့်တော်နဲ့ ရာထူး၊ အလုပ်အကိုင် ပြိုင်ဘက်များရဲ့ ဆုံးရှုံးမှု နစ်နာမှု သတင်းတွေကို ကြားရရင် ဝမ်းသာ တတ်တဲ့သဘော ရှိခဲ့တာကို ယခုရိပ်မိလာပါတယ်။ အရင်ဒီစိတ်မျိုး တပည့်တော်မှာ မရှိခဲ့ဘူးလို့ ထင်ခဲ့ မိပါတယ်ဘုရား။ ဒါ သူတော်ကောင်းစိတ်ဓာတ် မဟုတ် ပါဘူးဘုရား။ ဒါပေမဲ့ မကြာခင်ကာလကမှ တပည့်တော်နဲ့ ယခင် အဆင်မပြေ ဖြစ်ခဲ့ဖူးသူတစ်ယောက် Accident ဖြစ်တဲ့သတင်းကို ကြားရပါတယ်။ ကြားရ တာနဲ့ပဲ သူ့ကို သနားကရုဏာတွေ ဖြစ်နေမိပါတယ် ဘုရား။ မိမိကူညီပေးနိုင်တာကို ဆေးရုံမှာ အတတ် နိုင်ဆုံး ကူညီပေးနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ သူနဲ့ တပည့်တော်ကြား တင်းမာမှု ဘယ်အချိန်က ပြေပျောက်သွားခဲ့တယ် ဆိုတာကို မသိလိုက်ရပါဘူး။ အံ့ဩစရာပါပဲ တမင် လုပ်ယူလို့တော့ မရနိုင်ပါဘူးဘုရား။ ရရင်လည်း ဟန်ဆောင်မှုအတုသာဖြစ်ပါမယ်။

ကိလေသာဟာ ကြောက်စရာကောင်းလှ ပါလားလို့ တွေးမိပါတယ်။ ကိလေသာမရောတဲ့ သူတော်ကောင်းစိတ်ဓာတ်နဲ့ပဲ တစ်သက်သာ နေသွား ချင်ပါတယ် အရှင်ဘုရား။ သူတော်ကောင်းဖြစ်ချင် ပါတယ်ဘုရား။

နက်ရှိုင်းတဲ့ချမ်းသာမှုနဲ့ အကန့်အသတ်မဲ့ ပျော်ရွှင်မှုတို့ကို အပ္ပမာဒ သတိတရားကသာ ရရှိ စေနိုင်ပြီး အတ္တရဲ့ကိစ္စ ပါဝင်မှုမရှိကြောင်း တဖြည်းဖြည်း

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

သိရှိ သဘောပေါက်လာပါတယ်ဘုရား။ ဝိပဿနာ တရားသဘောက ဖော်ပြဖို့ခက်ခဲတဲ့ထိ နက်ရှိုင်းလှပါတယ်ဘုရား။

ဆရာတော်ဘုရား ကျန်းမာပါစေကြောင်း မေတ္တာပို့သပါတယ်။ ဆရာတော်ခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင် ယခုလ နောက်ဆုံးအပတ် (၂၅)ရက်နေ့ သို့မဟုတ် (၃၀)ရက်နေ့ နံနက် ၈း၄၅နာရီခန့် ဆရာတော်ထံ လာရောက်ဖူးမြော်ရန် ရည်သန်ထားတဲ့အကြောင်း လျှောက်ထားအပ်ပါတယ်ဘုရား။

တရားနဲ့စပ်လျဉ်းပြီး လိုအပ်ချက်များ ရှိလျှင်လည်း လမ်းညွှန် သွန်သင်ဆုံးမပေးတော်မူပါ ဘုရား။ အကယ်၍ ယခုအတိုင်း မှန်ကန်မှုရှိပါကလည်း တပည့်တော် ရှုမှတ်မြဲအတိုင်း ရှုမှတ်ပါမယ်ဘုရား။

ကြည်ညို လေးမြတ် ရိုသေစွာ
ဒါယိကာမ
၁၉၈၅ခု၊ ဇန်နဝါရီလ(၂)ရက်။

ဒါယိကာမထံသို့ ပြန်ကြား အသိပေးအပ်ပါတယ်။

လျှောက်ထားလာတဲ့(၂၀ သ ၈၅)ရက်စွဲပါစာကို လက်ခံရရှိတဲ့အတွက် ပြန်ကြားပေးခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ်တယ်ဆိုတာ ရုပ်ခန္ဓာ နာမ်ခန္ဓာမှာ ဖြစ်သမျှပေါ်သမျှကိုလိုက်ပြီး သိသိပေးနေ ရတာသာ ဖြစ်ပါတယ်။ အားထုတ်လာတာနှင့်အမျှ စိတ်ဓာတ်တွေ ရင့်ကျက်လာတယ်ဆိုတာ မှန်ပါတယ်။ စိတ်ဓာတ်ရင့်ကျက်လာမှုဟာ အသက်ကြီးမှုနဲ့တော့ မဆိုင်ပါဘူး။ အသက်ကြီးတာက တခြား၊ စိတ်ဓာတ် ရင့်ကျက်တာက တခြားစီပါ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မရင့်ကျက် တာကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင်သိဖို့ပါပဲ။ သူတစ်ပါးမရင့်ကျက် တာကိုတော့ သိဖို့လွယ်ပါလိမ့်မယ်။

‘ဒီလူကြီး သဘောထား မပြည့်လိုက်တာ’ ‘အသက်ကကြီးပြီးတော့ ဒီလောက်တောင် အလိုဆိုး ရှိရသလား’ ဒီလိုတော့ ဝေဖန်တတ်ပေမယ့် မိမိအလို ဆိုးကိုတော့ မမြင်နိုင်ကြပါဘူး။ မိမိသဘောထား သေးသိမ်တာကိုတော့ မသိကြပါဘူး။

သတိပဋ္ဌာန်တရားကို နည်းမှန်လမ်းမှန်နဲ့ အားထုတ်တတ်လာပြီဆိုရင်တော့ မိမိမရင့်ကျက်မှု ကိုလည်း သိတယ်၊ မိမိရင့်ကျက်မှုကိုလည်း ကိုယ်တိုင် သိလာပါတယ်။

အဲ့သည်ရင့်ကျက်မှုက အားရှိတယ်၊ ခိုင်တယ်။ တိုးတက်လာတဲ့ စိတ်ဓာတ်ရင့်ကျက်မှုနှင့် တကွ ကိုယ်ချင်းစာတတ်လာတယ်။ မိမိစိတ်ကို ထိုက် သလောက် မြင်တတ်လာပြီဆိုတော့ သူများမှာလည်း

ဒီလိုအခြေအနေမှာ ဒီလိုစိတ်မျိုးတွေ ဖြစ်မှာပါပဲလို့ ကိုယ်ချင်းစာတတ်လာပါတယ်။

ဥပမာအားဖြင့် လူတစ်ယောက် ဒေါသတွေ ကြီးပြီး စိတ်ဆိုးနေတာကို မြင်ရင် ‘ဒီလူမိုက်ရိုင်းလှ ချည်လား’လို့ အပြစ်တင် မစောတော့ဘဲ ‘ငါလည်း ဟိုတုန်းက ဒီလိုပဲဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်၊ မသိခဲ့လို့ ဒီလိုပဲ ပင်ပန်းခဲ့တယ်’၊ အခုလို ကိုယ်ချင်းစာတတ်လာတယ်။ သူ့အပေါ်ကို သဘောပေါက်ပေးလာနိုင်တယ်။ တမင် ခွင့်လွှတ်ပေးနေတာ မဟုတ်တော့ဘူး။

တစ်ပါးသူက မိမိကိုလာပြီးကြွားတယ်၊ ဒါမှ မဟုတ် နှိမ်ချပြီး ပြောခံလိုက်ရတယ်ဆိုရင်တောင်မှ ‘ဟိုတုန်းက ငါလည်း ဒီလိုပဲ ကြွားခဲ့ဖူးတာပဲ၊ မာနတွေ ကြီးခဲ့ဖူးတယ်၊ လူများကို နှိမ်ချခဲ့ဖူးတယ်’ လို့ သဘောပေါက် လက်ခံလာနိုင်တယ်။

မိမိရဲ့စိတ်ကို သိလာနိုင်တော့ သူတစ်ပါးရဲ့ စိတ်ခံစားမှုကို နားလည်ပေးလာနိုင်တယ်။ နားမလည် ရင်တော့ ခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူး ကိုယ်ချင်းမစာနိုင်ပါဘူး။

ကိုယ်ချင်းစာလာတာနဲ့အမျှ ပတ်ဝန်းကျင် သူတစ်ပါးအပေါ် သနားကရုဏာနဲ့ မေတ္တာသက်ဝင် လာနိုင်တယ်။

တစ်စုံတစ်ယောက်ရဲ့ ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုကို ကြားရ ရင်လည်း ‘သူ့ခမျာ ဘယ်လိုခံစားနေရမလဲ’ ဆိုတာ ကိုယ်ချင်းစာတတ်လာတယ်။ သာမန်အားဖြင့်တော့ ကိုယ်နဲ့မတည့်တဲ့သူ ပျက်စီးဆုံးရှုံးတယ်ဆိုတဲ့ သတင်း စကားကြားရရင် ‘ကောင်းတယ်၊ ဖြစ်သင့်တာကြာပြီ’

ဆိုပြီး ဝမ်းမြောက်တတ်တယ်။ ပြောင်းပြန်ကြည့်ရင် ကိုယ်နဲ့ပတ်သက်သူ တစ်ဦးဦး ပျက်စီးဆုံးရှုံးရင်တော့ ဝမ်းနည်းပူဆွေးတတ်ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ တရားနဲ့ နေတတ်လာသူတစ်ယောက် ကတော့ ဘယ်သတ္တဝါကိုပဲဖြစ်ဖြစ် လူတင်မကဘူး တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်ကောင်ကအစ သူတို့ရဲ့ ဆင်းရဲဒုက္ခ ရောက်မှုကို ကြုံရတဲ့အခါမှာတော့ မိမိအနေနဲ့ ရေနစ်ရာ ဝါကူထိုးတဲ့သဘော မဟုတ်တော့ပဲ မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာနှင့် ဥပေက္ခာသဘောကို နှလုံးသားထဲ သက်ဝင် ပေးလာနိုင်မှာပါ။

ဒီကမ္ဘာလောကမှာ စစ်မှန်တဲ့ မေတ္တာတရား ဟာ အလွန်အမင်း အင်အားကြီးမားပါတယ်။ ငြိမ်းချမ်း မှု ချစ်ခင်နှစ်သက်မှု နှောင်ကြီးမဲ့မှုတို့ဟာ စစ်မှန်တဲ့ မေတ္တာရဲ့ သဘောသဘာဝများဖြစ်ပါတယ်။

သို့သော် တဏှာလောဘဟာလည်း ရံခါ မေတ္တာနဲ့ တူသယောင် ထင်ရတတ်ပါတယ်။ တဏှာ လောဘကြောင့် ရက်စက်မှု ပြင်းထန်စွာ နှိပ်စက်မှု နာကျင်စေမှု ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ပင်ပန်းမှုကို ဖြစ်ပေါ် စေတတ်ပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်မှ တဏှာလောဘကြောင့် သောကဖြစ်ပေါ်လာကာ တဏှာမှ လွတ်မြောက်မှ သာလျှင် ဘေးဘယမှ လွတ်မြောက်ကြောင်းကို ဂါထာတော်နှင့် ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

တဏှာယ ဇာယတီ သောကော၊ တဏှာယ
ဇာယတီ ဘယံ။

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

တဏှာယ ဝိပုမုတ္တဿ၊ နတ္ထိ သောကော
ကုတော ဘယံ။

(ဓမ္မပဒ၊ ဝိယဝဂ် ၂၁၆)

တဏှာလောဘကြောင့် သောကသည်
ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

တဏှာလောဘကြောင့် ဘေးဘယသည်
ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

တဏှာလောဘမှ လွတ်မြောက်သူအား
သောကသည် မရှိနိုင်တော့ပေ။ ဘေးဘယ
ကား အဘယ်မှာ ရှိနိုင်တော့မည်နည်း။

သစ္စာတရားကို သိမြင်ရန် ဆန္ဒစောလို့မရပါ။
ပြုပြင်ဖန်တီးလို့လည်း ရကောင်းတဲ့အရာမဟုတ်ပါ။
တရားအဆင့်ဆင့် မြင့်တက်လာမှသာ သစ္စာတရားကို
သိမြင်နိုင်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ယခုဒါယိကာမ ရှုမှတ် ပွားများ
နေတဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားဟာ ကံသုံးပါးကို စင်ကြယ်စေတဲ့
အတွက် အတွေးအမြင်များလည်း ကြည်လင်သန့်စင်
ပြောင်းလဲလာခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။

မေတ္တာတရားဖြင့်

ဆရာတော်

ရက်စွဲ။ ၁၉၈၅ခု၊ ဇန်နဝါရီလ (၁၈)ရက်။

ရိုသေစွာ လျှောက်ထားအပ်ပါတယ် ဆရာတော် ဘုရား။

ဆရာတော်ဘုရားထံပါးမှ ချီးမြှင့်တဲ့(၁၈၀ ၁၈၅) ရက်စွဲပါစာကို ဖတ်ရှုခွင့်ရလို့ များစွာ ရွှင်လန်းအားရ ဖြစ်မိပါတယ်ဘုရား။

တပည့်တော်မ တရားကို အောက်ပါအစီအစဉ် အတိုင်း ရှုမှတ်လျက်ရှိပါတယ်ဘုရား။

၁။ ဦးစွာ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွားများပါတယ်၊ ဒီနောက်

၂။ အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းကို ရှုပွားပါတယ် ဘုရား။ ပြီးရင်

၃။ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို ရှုပွားပြီးတဲ့အခါ

၄။ စင်္ကြံကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဆက်လက်ရှုပွားပါတယ် ဘုရား။

တရားရှုမှတ်နေစဉ် တွေ့ကြုံရတဲ့ အတွေ့အကြုံကို လျှောက်ထားပါမယ်ဘုရား။

တရားရှုမှတ်စဉ် မျက်နှာရှေ့တည့်တည့်မှာ ရောင်စုံမီးများ စက်ဝိုင်းသဏ္ဍာန် ပေါ်လာပြီးနောက် တဖြည်းဖြည်း မှေးမှိန်ပျောက်ကွယ်သွားသော်လည်း တရားကို ဆက်လက်ရှုမှတ်နေရာ မကြာခင် ထူးခြားတဲ့ အေးငြိမ်းချမ်းသာမှုကို ခံစားရပါတယ်ဘုရား။ ခန္ဓာကိုယ် တစ်ကိုယ်လုံးမှာလည်း နေရာမလပ် အေးငြိမ်းမှုကို ခံစားရပါတယ်။

တရားထိုင်ပြီး သမာဓိကောင်းတဲ့အခါတွေမှာ လက်များလေးလံပြီး ရုတ်တရက် မ၊ မရသလို ခံစားဖူး

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ယခုတရားထိုင်တဲ့အခါ မဟုတ်ဘဲ ပြင်ပမှာနေတုန်းလည်းပဲ တရားထိုင်သလို သမာဓိ ကောင်းတဲ့ အတွေ့အကြုံမျိုးကို တွေ့ကြုံရတဲ့ အကြောင်း လျှောက်ထားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။

မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တရားစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုလေ့လာ နေရပါတယ်။ ဝိပဿနာတရားကို အထောက်အကူ ပြုနိုင်တဲ့ စာအုပ်များလည်းပဲ ထပ်မံဖတ်ရှုလေ့လာဖို့ ဆန္ဒရှိပါတယ်ဘုရား။

တရားအသိဉာဏ်များ ပွင့်လင်းရန် အထူးပင် ဆန္ဒပြင်းပြနေပါတယ်ဘုရား။

ရိုသေစွာ ဂါရဝတရားဖြင့်

ဒါယိကာမ

ရက်စွဲ။ ၁၉၈၅ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၀)ရက်။

ဒါယိကာမထံသို့ ပြန်ကြားအသိပေးအပ်ပါတယ်။

အရောင်အလင်းတွေပေါ်လာတာက တရားသဘောဖြစ်သလို အရောင်အလင်းများ မပေါ်တာလည်း တရားသဘောအတိုင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဖြစ်စဉ်အပေါ်မှာ တစ်စုံတစ်ရာ ကြောင့်ကြမှုဖြစ်ရန် မလိုအပ်ပါ။

ဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ ရုပ်တုံး ရုပ်ခဲကြီးမဟုတ်ဘဲ မံသစက္ခု မျက်စိဖြင့် မမြင်နိုင်တဲ့ အဋ္ဌကလပ်များနဲ့ ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ထားပြီး အလွန်လျင်မြန်စွာ ဖြစ်ပျက် ပြောင်းလဲနေကြပါတယ်။ ပရမတ္ထဓမ္မသဘာဝက မတည်တံ့ပါဘူးလို့ ပြနေတာပါ။ မိမိခန္ဓာကိုယ်ကို မတည်မြဲတဲ့အသွင် သိမြင်ရသလို ပြင်ပမှာရှိနေတဲ့ အရာအားလုံးဟာလည်း အဲသလိုပဲ မတည်မြဲဘူးလို့ သိသာနိုင်ပါတယ်။

အခုလို သိလာတာဟာ တရားရှုမှတ်မှုကြောင့် အသိဉာဏ် တိုးတက်ပြောင်းလဲလာတာ ဖြစ်ပါတယ်။ စိတ်ဆန္ဒမစောဘဲ သိရှိနားလည်လာတဲ့တရားကို ပို၍ ပို၍ ရင့်ကျက်စွဲမြဲကာ ယုံကြည်မှု ခိုင်မြဲလာဖို့ ပုံမှန်ရှုမှတ်သွားစေချင်ပါတယ်။

ပရမတ္ထဓမ္မဖြစ်တဲ့ ရုပ်၊ နာမ်တို့ရဲ့ ဖြစ်ပျက်ပြုပြင် ပြောင်းလဲတဲ့ အသိမြဲလာရင် ရုပ်နာမ်ဓမ္မသင်္ခါရတရားကြီးဟာ ဆင်းရဲမျှသာပါတကား၊ မခိုင်မြဲပါတကား၊ ဟိုတုန်းက ခိုင်တယ်မြဲတယ်လို့ ယူမိတာက မသိလို့ပါတကား၊ မသိခြင်းက အဝိဇ္ဇာ၊ မောဟ၊ ပမာဒ၊ အကုသိုလ်ပါတကား၊ သိခြင်းသည်ကား မြင့်မြတ်တဲ့ ကုသိုလ်တရားပါတကားလို့

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

ယောဂီကိုယ်တိုင် ဉာဏ်ထဲ ရှင်းလင်းလာမှာပါ။

ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော် ဘာရဝဂ် အဃမူလ သုတ်မှာ မြတ်စွာဘုရားရှင် အခုလို ဟောကြားတော် မူတဲ့ ဒေသနာတော်ရှိပါတယ်။

‘ရဟန်းတို့ ဆင်းရဲဟူသည် အဘယ်နည်း’

‘ရုပ်သည် ဆင်းရဲသည်’

‘ခံစားမှု ဝေဒနာသည် ဆင်းရဲသည်’

‘မှတ်သားမှု သညာသည် ဆင်းရဲသည်’

‘ဤတရားကား ဆင်းရဲဟု ဆိုရ၏’

‘ရဟန်းတို့ ဆင်းရဲ၏အရင်းမူလဟူသည်

အဘယ်နည်း’

‘ကာမ၌တပ်မက်မှု၊ ဘဝ၌တပ်မက်မှု၊ ဘဝ ဖြစ်ခြင်း၌ တပ်မက်မှုဟူသော ဘဝအသစ်ကို ဖြစ်စေ တတ်သော နှစ်သက်တပ်မက်မှု နန္ဒီရာဂနှင့်တကွ ဖြစ်သော ထိုထိုကာမအာရုံ၌ နှစ်သက်တတ်သော တဏှာတည်း။ ဤတရားကား ဆင်းရဲ၏ အရင်း မူလတည်း’လို့ မိန့်တော်မူပါတယ်။

ဒါကို ဥပမာဆောင်ပြီး ပြပေးပါဦးမယ်။

ဆေးဖြူ၊ ဆေးဝါသုတ်လိမ်းထားပြီး ကော်နှင့် ပြုလုပ်ထားတဲ့ဆင်ရုပ်၊ ဆေးနီဆေးပြာ သုတ်လိမ်း ထားပြီး မြေနှင့်ပြုလုပ်ထားတဲ့ မြင်းရုပ်တို့ကို ပိုင်ဆိုင် ထားတဲ့ ကလေးငယ်ဟာ မြင်းရုပ် ဆင်ရုပ် ချိုးရုပ် အိုးပုတ်တို့ကို သယ်ကာ ချီကာ မ, ကာဖြင့် ပျော်နေ ပါတယ်။ ‘အရုပ်ဆိုတာ ကျရင်ကွဲတတ်တယ်ကွဲ့’ လို့ လူကြီးတွေရဲ့ သတိပေးစကားကို ကြားရတဲ့အခါ

အရှင်ခေမာနန္ဒ (ရန်ကင်းတောရ-သပြေပင်)

မှာတော့ အဲသည်ကလေးငယ်ဟာ ဒီအရုပ်ကလေး
တွေကို မကွဲအောင် မပျက်စီးအောင် ပိုပြီး တင်းတင်း
ကြပ်ကြပ် ပွေ့ကာ ဖက်ကာ နေပါတော့တယ်။

ကလေးငယ်ဟာ အဲဒီအရုပ်တွေကို မကွဲ
စေချင်ဘူး။ မပျက်စီးစေချင်ဘူး။ ဒါ့အပြင် ကလေးငယ်
ဟာ အဲဒီအရုပ်တွေကို ခိုင်မြဲစေချင်တယ်။ တည်တံ့
စေချင်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ကွဲတတ် ပျက်တတ် ကျိုးတတ်တဲ့
သဘာဝရှိတဲ့ အဲဒီအရုပ်ဟာ အဆင်မသင့်လို့ အစိတ်
စိတ် အမွှာမွှာ ကွဲကြေသွားတဲ့ အခါမှာတော့ ဒီပိုင်ရှင်
လူကလေးငယ်ဟာ သည်းထန်စွာလည်း ငိုကြွေးမယ်၊
ပြင်းထန်စွာလည်း ဝမ်းနည်းပေမယ်။ အလွန်အမင်း
လည်း ဆင်းရဲပေလိမ့်မယ်။

အရုပ်ဆိုတာ ကွဲတတ် ပျက်တတ် ကျိုးတတ်
တဲ့ သဘောတရားရှိတယ်ဆိုတာကို အဲဒီကလေး
ငယ်ဟာ ကြားသာကြားဖူးတယ်။ ဒါပေမယ့် မသိခဲ့ဘူး
ဒါကြောင့် ကွဲတာ ပျက်တာကို သူလက်မခံနိုင်ပါဘူး။

အရုပ်ဆိုတာ ကွဲတတ် ပျက်တတ် ကျိုးတတ်
တဲ့ သဘောတရားကို ဂဃနုဏ သေသေချာချာ ပိုင်ပိုင်
နိုင်နိုင်သိထားတဲ့ လူကြီးကတော့ အရုပ်တစ်ရုပ်
ပျက်ရုံနဲ့ ကလေးငယ်လိုမျိုး ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှာ
မဟုတ်ပါဘူး။ ငိုကြွေးမြည်တမ်းမှာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။

ဒီကိစ္စရပ်အတွက် ငိုကြွေးပူဆွေးကာ နှမြော
ဝမ်းနည်းနေတဲ့ ကလေးငယ်ကိုလည်း လူကြီးဟာ
အပြစ်တင်ရက်မယ် မဟုတ်ဘူး။ သနားကရုဏာသာ

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

ဖြစ်ပေတော့မယ်။

ဘာကြောင့် လူကြီးမငိုတာလဲ၊ လူကြီးက သိလို့ပါ။ ဘာကြောင့် ကလေးငိုတာလဲ၊ ကလေးက မသိလို့ပါ။ သည်ရုပ်ခန္ဓာတစ်ပါး၊ နာမ်ခန္ဓာလေးပါး အစုအဖွဲ့ဟာလည်း အိုတတ်တယ် နာတတ်တယ် သေတတ်တယ် ပျက်စီးတတ်တယ်ဆိုတာကို သိတော်မူထားတဲ့ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များကတော့ လူကြီး အသိမျိုးပါ။ ပုထုဇဉ်ကတော့ ကလေးအသိမျိုးပါ။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် ကျင့်ကြံ ပွားများ အားထုတ်ပြီး၊ ဘုရားရှင် သိရှိလာတော်မူတဲ့ တရားတော်များကို ဟောကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဓမ္မ တရားတော်မြတ်က အနှိုင်းမဲ့ သိမ်မွေ့ မြင့်မြတ်ပါတယ်။

ထိုထို ဓမ္မတရားတော်မြတ်ကို နှစ်ပေါင်း ၂၅၀၀ကျော်တိုင် သင်္ဂါယနာ အတန်တန်တင်ကာ အဆင့်ဆင့် လက်ဆင့်ကမ်း သယ်ဆောင်တော်မူလာ ခဲ့ကြတဲ့ သံဃာတော်များရဲ့ ကျေးဇူးတရားကလည်း အနှိုင်းမဲ့ ဖော်မပြနိုင်အောင် ကြီးကျယ်ပါတယ်။

ကိုယ်ကျန်းမာ စိတ်ချမ်းသာစွာနဲ့ အနှိုင်းမဲ့ မြင့်မြတ်တဲ့တရားတော်ကို ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ် နိုင်ပါစေ။။

မေတ္တာတရားဖြင့်

ဆရာတော်

ရက်စွဲ။ ၁၉၈၅ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၂၇)ရက်။

**ရီသေလေး၊ မြတ်စွာ လျှောက်ထားအဖိဒါတယ်၊
ဆရာတော်ဘုရား။**

ဆရာတော်ဘုရား ကျန်းမာချမ်းသာစွာနဲ့ သာသနာ့တာဝန် ထမ်းဆောင်နိုင်ပါစေကြောင်း မေတ္တာ မကြာမကြာပို့ပါတယ်။ တပည့်တော်မှာ ဆရာတော် ဘုရား၏ လမ်းညွှန်မှုအရိပ်အောက်မှာ တရားအားထုတ် ရတာ စိတ်ချမ်းသာမှုရှိပါတယ်ဘုရား။

ယခင်ကဆို အလုပ်အားလို့ တစ်ယောက်ထဲ ဖြစ်နေချိန်တွေမှာ စာအုပ်တစ်အုပ်နဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဗွီဒီယို တယ်လီဗေးရှင်း ဇာတ်ကားတွေနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ရေဒီယို နဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် အချိန်ကိုကုန်စေခဲ့ပါတယ်။ သူငယ်ချင်း တွေဆီသွားပြီး စကားတွေပြောနေခဲ့ပါတယ်။ သူငယ်ချင်း တွေနဲ့ တွေ့ပြီးတော့ သူတို့ရဲ့သောကတွေကို ပိုက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ရတာတွေများသလို မိမိရဲ့သောကတွေ ကိုလည်း လူတို့ထံ ရင်ဖွင့်ခဲ့ဖူး၊ မျှဝေခဲ့ဖူးတဲ့ အကြိမ် ပေါင်းလည်း များခဲ့ပါတယ်ဘုရား။

ယခု တပည့်တော် တစ်ယောက်တည်း နေရတဲ့အချိန်ကို ပိုပြီးနှစ်သက်လာပါတယ်၊ နှစ်ခြိုက် လာပါတယ်ဘုရား။ ကာတွန်းစာအုပ်၊ ဗွီဒီယို၊ တယ်လီဗေးရှင်း မလိုတော့ပါဘူး။

တရားနှလုံးသွင်းပြီး အေးအေးဆေးဆေး နေတတ်လာတာနှင့်အမျှ ဘဝရဲ့ပြဿနာတွေကိုလည်း ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ဖြေရှင်းတတ်လာတယ်လို့ ထင်ပါ တယ်ဘုရား။ စိတ်တွေ ရှုပ်ထွေးပူလောင်လာပြီ ဆိုရင်လည်း မြန်မြန်အေးဆေးအောင် လုပ်တတ်

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

လာပါတယ်။

သောကနည်းလာတော့ သူငယ်ချင်းတွေထံ သွားပြီး ရင်ဖွင့်စရာမလိုတော့သလို သူငယ်ချင်းတွေရဲ့ အပိုသောကတွေကိုလည်း စိတ်ထဲ အဝင်မခံချင်တော့ ပါဘူးဘုရား။

သောကဟာ ပူလောင်ပင်ပန်းစေတဲ့ ကိလေသာပဲဆိုတာ ခုသိလာပါပြီဘုရား။ စိတ်ကို ပူလောင်ပင်ပန်းစေတဲ့ အကုသိုလ်ဆိုတာ ဘုရား တပည့်တော် အခု လက်တွေ့ကျကျ နားလည်လက်ခံ နိုင်ပါပြီဘုရား။

ရာသီအခါမဲ့ မိုးများ ရွာနေတာကြာလို့ အပြင် မထွက်ဖြစ်တာ ရက်ကြာပြီဘုရား။ ခုမှသိလာတယ် ရာသီဥတုကြောင့် မထွက်ဖြစ်တာ မဟုတ်ဘဲ အပြင် မထွက်ချင်တဲ့စိတ်ကြောင့် မထွက်ဖြစ်တာဘဲဆိုတာ သတိပြုမိလာပါတယ်ဘုရား။

Abhidhamma နှင့် Dhammapada ကို ဖတ်နေပါတယ်ဘုရား။ သကျမုနိမြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ ဉာဏ်တော် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်တာကို အံ့ဩမကုန်ပါဘုရား။

ယခု တပည့်တော်ရဲ့ စိတ်ချမ်းသာမှုတွေဟာ ဝိပဿနာတရား အားထုတ်မှုနဲ့ တစ်နည်းနည်း သက်ဆိုင်နေပါသလားဆိုတာကို တပည့်တော် လျှောက်ထားပါရစေဘုရား။

ကြည်ညိုလေးမြတ်စွာဖြင့်

ဒါယိကာမ

ရက်စွဲ။ ၁၉၈၅ခု၊ မတ်လ (၂၀)ရက်။

ဒါပင်ကာမထံသို့ ပြန်ကြားအသိပေးအပ်ပါတယ်။

သောကပရိဒေဝတွေနဲ့ ဘယ်လောက်အထိ ကင်းဝေးအောင် နေတတ်ပြီလဲ။ သောကတွေ ဘယ်လောက်အထိ ငြိမ်းအေးပြီလဲ။ မိမိနှလုံးသားမှာ တရားတွေကိန်းလာပြီဆိုရင် သောကတွေ ငြိမ်းပါတယ်။

ဘယ်သတ္တဝါမှ သောကမဖြစ်ချင်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် တစ်နေ့တာ ဘဝတွေမှာ သောကကင်းဖို့၊ နောင်ရေးအေးဖို့ ကြိုးစားရှာလိုက်ကြတာ။ ဒါပေမယ့် သောကမဖြစ်ဘူးလားဆိုတော့ ဖြစ်ပဲဖြစ်နေတာပဲ။ သောကနဲ့ကင်းဝေးအောင်လို့ မနေတတ်ဘူး။ သောကနဲ့ ကင်းဝေးအောင်လို့ ကြိုးစားနေရတာကိုက သောက မီးကို ပိုက်မိရက်သား ဖြစ်နေတာပါ။

တရားနဲ့ဘဝ နေတတ်လာပြီဆိုရင်တော့ သောက ကင်းဝေးလာတယ်။ တရားနဲ့ဘဝ နေတတ် လေလေ သောကကင်းဝေးလေလေပဲ။ သောက ကင်းဝေးပြီး ဘဝမှာနေတတ်လေလေ တရားနဲ့ဘဝမှာ နေတတ်လေလေ ဖြစ်လာတယ်။ ဒါကို ကိုယ့်ကိုယ်ကို သိလာတယ်။ ဘေးကလူ ရိပ်မိရုံလောက်သာ ရိပ်မိ ပါလိမ့်မယ်။

‘စိတ်ချမ်းသာလိုက်တာဗျာ’ လို့ ခံစားရဖူးရင် ရိုးရိုးသားသား စစ်ကြည့်သင့်တယ်။ ဘာလို့စိတ် ချမ်းသာတာလဲ၊ တွေ့ချင်တဲ့သူကို တွေ့ရလို့ စိတ်

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

ချမ်းသာတာလား၊ စားချင်တာ ဝတ်ချင်တာ စားရ
ဝတ်ရလို့ စိတ်ချမ်းသာတာလား၊ လိုချင်တဲ့ပစ္စည်းတွေ
ရလို့ စိတ်ချမ်းသာတာလား၊ ကာမဂုဏ်အာရုံတွေနဲ့
ပျော်နေရလို့ စိတ်ချမ်းသာတာလား။ ဒါမှမဟုတ်
တရားနှလုံးသွင်းပြီးတော့ စိတ်ချမ်းသာတာလား
ဆိုတာ ဘေးကမသိဘူး။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ပဲသိတယ်။
မိမိစိတ်ချမ်းသာဖို့ မိမိမှာပဲ တာဝန်ရှိပါတယ်။

တရားလမ်းကြောင်း မှန်ရင်တော့ စိတ်ချမ်းသာ
မယ်၊ တစ်နည်းအားဖြင့် သောကကင်းဝေးမယ် တရား
လမ်းကြောင်း မှားရင်တော့ စိတ်ချမ်းသာမှာမဟုတ်
ပါဘူး တစ်နည်းအားဖြင့် တင်ပျဉ်ခွေထိုင် မျက်စိ
မှိတ်ထားလိုက်ရုံနဲ့ စိတ်ချမ်းသာလာပြီလား၊ ပိုပြီး
တင်းကြပ်မှုတွေ ဖြစ်လာတတ်တယ်နော်။ သောက
အတွေးတွေဝင်လာပြီး ခေါင်းတွေကြီးလာပြီ၊ နာရီ
ထိုးသံ နားစွင့်နေပြီ၊ နာရီကိုလည်း ခိုးခိုးကြည့်နေပြီ၊
ဘေးကကြည့်ရင်တော့ တရားထိုင်လို့ ဟုတ်နေတယ်။
ငြိမ်းအေးနေပြီလို့ ထင်ရတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကာယကံရှင်
ကိုယ်တိုင်ပဲ အဖြစ်မှန်ကိုသိပါတယ်။

ညအိပ်ရာဝင် ဘုရားရှိခိုး၊ တရားထိုင်ပြီး
တစ်နေ့တာအလုပ် ပြီးပြီလို့ သတ်မှတ်သလား။
ရိပ်သာမှာ တရားသွားအားထုတ်လို့ အိမ်ပြန်
ရောက်တော့ တရားကိစ္စပြီးပြီလို့ ယူဆသလား မိမိတို့
အားထုတ်လာတဲ့ တရားရဲ့သဘောအရ တရားနဲ့ဘဝ၊

ဘဝနဲ့တရား ဘယ်လောက်ထိ တစ်ထပ်တည်းကျနေ
ပြီလဲ။ ဘဝကသတ်သတ်၊ တရားကသတ်သတ်
ဖြစ်တုန်းပဲလား။

ဘဝနဲ့တရား၊ တရားနဲ့ဘဝ တစ်ထပ်တည်း
ကျပြီးတော့ ဘဝရဲ့ပြဿနာ အခက်အခဲတွေကို
ဖြေရှင်းတတ်ရမယ်နော်၊ တရားနဲ့ဘဝ အေးချမ်း
အောင် နေတတ်ရပါမယ်။

ဘဝဆိုတာ အပူအရှုပ်တွေ ကိလေသာ
အမိုက်အမှောင်တွေနဲ့ ပိတ်ဖုံးနေပြီး ပင်ပန်းညစ်နွမ်း
စရာတွေ ပြည့်နေတာပါ။ အဲသည်လို ပင်ပန်းညစ်နွမ်း
မှုတွေပြည့်နေတဲ့ မိမိတို့ရဲ့ဘဝ တွေ့ကြုံနေရတဲ့
ပြဿနာတွေကို အားထုတ်တဲ့တရားနဲ့ ဖြေရှင်း
တတ်ရမယ်၊ အဲဒါတွေကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ပဲသိတယ်။
ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ပြန်စစ်ဆေးဖို့ပါပဲ။ အဲသည်လို ဘဝမှာ
တရားနဲ့နေတတ်လာရင်တော့ အကျိုးတရားက
အရင်ထက် စိတ်ချမ်းသာလာမှာပါ။ ဒါကြောင့် ထပ်ပြီး
ရှင်းပြရမယ်ဆိုရင် မိမိတစ်နေ့တာဘဝမှာ စိတ်
ချမ်းသာအောင် နေတတ်ပြီလား။

စိတ်ချမ်းသာအောင် ဘယ်လောက်အထိ
နေတတ်ပြီလဲ ဒီစကားဟာ အလွန်ရိုးလွန်းတယ်။
တရားဟာလည်း အလွန်ရိုးတယ်။ ဘာကြောင့်လည်း
ဆိုတော့ မိမိတို့ရှာနေတာတွေက စိတ်ချမ်းသာဖို့
မဟုတ်လား။ ဟိုပစ္စည်းတွေ ဒီပစ္စည်းတွေ၊ ဟိုဟာတွေ

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

ဒီဟာတွေကို ကြိုးစားပန်းစားရှာနေရတာ စိတ်
ချမ်းသာချင်လို့ကို ရှာနေကြရတာ၊ စိတ်ချမ်းသာမယ်
ထင်လို့နော်။

တကယ်တော့ တရားထိုင်လို့ စိတ်ချမ်းသာ
တာထက် တရားနဲ့နေတတ်လို့ စိတ်ချမ်းသာတာက
ပိုပြီး အရေးကြီးပါတယ်။

မေတ္တာတရားဖြင့်

ဆရာတော်

ရက်စွဲ။ ၁၉၈၅ခု၊ ဧပြီလ (၁)ရက်။

**ကြည့်ညို့လေးခြတ်စွာ လျှောက်ထားအပ်ပါတယ်
ဆရာတော်ဘုရား။**

ထူးမြတ်တဲ့ တရားတော်များကို ညွှန်ကြား
ပြသပေးတော်မူတဲ့ ဆရာတော်ဘုရားအား ဦးစွာ
ဦးညွှတ်ကန်တော့ပါတယ်ဘုရား၊ မဟာသတိပဋ္ဌာန်
သုတ္တန်တရား MAHASATIPATTHANA SUTTA
ဖတ်ရှုလေ့လာပါတယ်ဘုရား။ ဆရာတော်ဘုရား၏
ညွှန်ကြား သွန်သင်ပြသမှုများဟာ ဒီသုတ္တန်
ဒေသနာတော်အရ သင်ကြားပေးနေတယ်ဆိုတာကို
ဖတ်ခွင့်ရ သိခွင့်ရလို့ အလွန်ဝမ်းမြောက် အားရ
ပါတယ်ဘုရား။ ဆရာတော်ဘုရားခြေတော်ရင်း
ရောက်ရှိစဉ် သွန်သင်ပေးတော်မူတာကို ထပ်ပြန်
ထပ်ပြန် ဖတ်ရှုနေပါတယ်။ သုံးလကြာမှပဲ နည်းနည်း
တော့ သဘောပေါက်လာတယ်လို့ ထင်ပါတယ်
ဘုရား။

သတ္တာနံ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ သောကပရိဒေဝါနံ
သမတိက္ကမာယ၊ ဒုက္ခဒေါမနဿာနံ အတ္တင်္ဂမာယ၊
ဉာယဿ အဓိဂမာယ၊ နိဗ္ဗာနဿ သစ္စိကရိယာယ
(သုတ်မဟာဝါပါဠိ ၂၃၁) ဆိုတဲ့ အကျိုးတွေကို
စာတွေ့နဲ့ ခန္ဓာတွေ့ကို ဆက်စပ် ချိန်ထိုး စိစစ်လို့
နည်းနည်းတော့ ရလာပါပြီဘုရား။

- ၁။ စိတ်အညစ်အကြေးမှ ကင်းဝေးခြင်း အကျိုး။
- ၂။ စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေးရခြင်းကို လွန်မြောက်ခြင်း
အကျိုး။

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

၃။ ကိုယ်ဆင်းရဲ စိတ်ဆင်းရဲတို့ ချုပ်ငြိမ်း

ပျောက်ကွယ်ခြင်းအကျိုး။

၄။ အရိယာမဂ်ကို ရခြင်းအကျိုး။

၅။ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းအကျိုးတွေကို ပေးနိုင်ကြောင်းကို ချို့ယွင်းချက်မရှိ၊ သေသေ ချာချာ ခိုင်ခိုင်မာမာ ယုံကြည်လာတယ်၊ စွဲစွဲမြဲမြဲ ကြိုးစားကာ ဝိပဿနာတရားသည်သာ ငါ၏အလုပ်၊ ငါ၏အသက်၊ ငါ၏အားထားရာလို့ နှလုံးသွင်းထား ပါတယ်ဘုရား။

ART OF DYING ကို ဘုရားတပည့်တော် သဘောပေါက်လာပြီဘုရား။ ဒီတရားနဲ့ပဲနေ ဒီတရားနဲ့ပဲ သေရမယ်ဆိုတာလည်း သေသေချာချာ သိလာ ပါပြီဘုရား။

ဘုရားတပည့်တော်ထံမှာ ဗုဒ္ဓစာပေ (၁၂)အုပ် ရှိနေပါပြီဘုရား။ ဒါတွေကို ထပ်ခါထပ်ခါ လေ့လာ နေပါတယ်။ သင်တန်းသူတစ်ယောက် သင်တန်းက သင်ခန်းစာတွေ လေ့ကျင့်နေရသလိုပါဘုရား။ ကျောင်းသူတစ်ယောက် ကျောင်းသင်ခန်းစာကို လေ့ကျင့်နေရသလိုပါဘုရား။

ထပ်ပြန်ထပ်ပြန် ဖတ်ရှုလေ့လာနေရတာ ကိုလည်း ပျော်ရွှင်နေပါတယ်။ တရားအားထုတ်လိုက်၊ စာဖတ်လိုက်၊ ရံခါစဉ်းစားတာလည်း ပါလာပါတယ် ဘုရား။ တစ်ခါတစ်ရံတော့ မစဉ်းစားရဘဲ သူ့အလိုလို

အရှင်ခေမာနန္ဒ (ရန်ကင်းတောရ-သပြေပင်)

သိလာတယ်။ သဘောပေါက်လာတယ်။ တော်တော်
တော့ နက်နည်းပါတယ်ဘုရား။

စဉ်းစားတာကတစ်မျိုး၊ သူ့အလိုလို သဘော
ပေါက်လာတာကတစ်မျိုးလို့ နားလည်ပါတယ်ဘုရား။

တရားစစ် တရားမှန်ကို သိမြင်နိုင်ရပါလို့၏
အရှင်ဘုရား။

ဆရာတော်ဘုရား၏ သြဝါဒအား ရိုသေစွာ
ဦးထိပ်ပန်ဆင်လျက်ရှိပါတယ်ဘုရား။

ကြည်ညိုလေးမြတ်စွာဖြင့်

ဒါယိကာမ

ရက်စွဲ။ ၁၉၈၅ခု၊ ဧပြီလ (၂၅)ရက်။

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

ရီသေလေးမြတ်စွာ လျှောက်ထားအပ်ပါတယ် ဆရာတော်ဘုရား။

ယနေ့ဆရာတော်ဘုရား ခြေတော်ရင်းသို့ လာရောက်ဖူးမြော်ရန် အစစစီစဉ်ထားတဲ့ရက် ဖြစ်ပါ သော်လည်း ပြင်းထန်တဲ့မိုးကြီး ရွာသွန်းခဲ့တာ သုံးရက် တိုင် ကြာခဲ့ပြီဖြစ်လို့ လမ်းပန်းမသာယာတဲ့ သတင်းကို ကြားသိရပါတယ်ဘုရား။

ဒါကြောင့် လာရောက်မည့်ရက် ရွှေ့ဆိုင်းခွင့် ပြုပါမယ့်အကြောင်း ကြေးနန်းရိုက် လျှောက်ထားခဲ့ ပါတယ်။ ကြေးနန်းစာရောက်လောက်ပြီလို့ မျှော်လင့်မိ ပါတယ်ဘုရား။

တရားအတွေ့အကြုံများ လျှောက်ထားပါမယ် ဘုရား။

ညသန်းခေါင်ကျော် (၂ : ၀၀) နာရီမှာ တရား ရှုမှတ်နေပါတယ်ဘုရား။ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှာ လျှပ်စစ် ဓါတ်အားလှိုင်းများပမာ ရှိုးရှိုးရှိုမ်းရှိုမ်းနှင့် ရေပန်းကရားမှ ရေများသွန်းလောင်းချသလို ခံစားရပါတယ်ဘုရား။ ဦးခေါင်းပိုင်းနှင့် ခါးအထက်ပိုင်းမှ ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့ အပြားသို့ ပျံ့နှံ့ရောက်ရှိသွားတယ်လို့ ခံစားရပါတယ် ဘုရား။

စင်္ကြံလျှောက်ရာမှာလည်း ခြေဖဝါးနဲ့ မြေကြီး တို့ရဲ့ ထိသိ၊ ထိသိ သတိခိုင်မြဲလာပါတယ်ဘုရား။ ကိလေသာစိတ်များလည်း ပေါ်လာတတ်ပါတယ်။ ရံခါတော့ အလွန်အံ့ဩဖွယ် မတွေးသင့်တဲ့ ကိလေသာ အတွေးများ တွေးနေမိတာကိုလည်း ခု သိလာပါတယ်

ဘုရား။ တပည့်တော်မှာ အဲဒီလို ကိလေသာစိတ်တွေ ရှိလိမ့်မယ်လို့ အရင်က မမျှော်မှန်းမိခဲ့ပါဘူးဘုရား။

ဘုရားတပည့်တော် တွေးတာမဟုတ်ပါဘူး။ အာရုံနဲ့တိုက်ဆုံလို့ ပေါ်လာတယ်ဆိုတာ သေချာ ပါတယ်ဘုရား။

တပည့်တော် အခုလို တရားမရှုမှတ်ခင် တုန်းက တပည့်တော်စိတ်က ကောင်းတယ်လို့ပဲ ထင်ခဲ့ပါတယ်။ “ငါတရားမျှတတယ်”၊ “ငါသနား ကရုဏာရှိတယ်”၊ “ငါမာနမကြီးဘူး”၊ “ငါမနာလို ဝန်တိုကင်းတယ်” လို့ ထင်ခဲ့ပေမယ့် ခုတော့ အဲဒီလို မပြောဝံ့တော့ပါဘူးဘုရား။

အာရုံနဲ့ မတိုက်ဆိုင်သေးလို့ပဲ ကိလေသာ စိတ်တွေ မပေါ်တာပါလားဆိုတာ ရဲရဲကြီး ဝန်ခံဝံ့ပါပြီ။

ဒါပေမယ့် ဘဝထဲမှာ တရားအသိသတိ ဆက်ပြီး နေတဲ့ကာလမှာတော့ အိမ်တံခါးလုံသလိုပဲ စိတ်တံခါး လုံခြုံနေပါတယ်ဘုရား။ စိတ်က ကြည်လင် သန့်ရှင်းနေပါတယ်ဘုရား။ တပည့်တော် ရုပ်ဝတ္ထု ပစ္စည်းလှဖို့ပဲ ဘဝမှာ လုပ်တတ်ခဲ့ပါတယ်ဘုရား။ အိမ်ခန်းလည်းလှအောင် လုပ်တတ်ပါတယ်။ ခြံခန်းလည်း လှအောင် လုပ်တတ်ပါတယ်။ အင်္ကျီကိုလည်း လှအောင် ရွေးဝတ်တတ်တယ်။ ကားလည်းလှအောင် ဝယ်တတ် ပါတယ်။ ဒါကြောင့် တပည့်တော် အရာရာအလုံးစုံကို လှအောင် လုပ်တတ်ပြီလို့ ထင်ခဲ့ဖူးပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ်တော့မှပဲ စိတ်ညစ်ပတ်တာကို သိလာရပါတော့တယ်။

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

တပည့်တော်က အရာရာကို လှအောင် လုပ်တတ်တဲ့ ဝါသနာရှိပါတယ်ဘုရား။ ဒါကြောင့် မလှတဲ့စိတ်ကို လှလာအောင်လည်း ဆရာတော်သင်ပြ ပေးသမျှ ဝိပဿနာဆေးနှင့် ဆေးကြောသုတ်သင်ပြီး သန့်ရှင်းလှပအောင်လုပ်လာတာ လေးနှစ်ကျော်ပါပြီ ဘုရား။ အရင်ထက်တော့ စိတ်တွေ စင်ကြယ်လာတယ် လို့ လျှောက်ဝံ့ပါပြီဘုရား။

အခုတော့ စိတ်ညစ်ပတ်ပေကြံသွားရင် ချက်ချင်းသိလာနိုင်ပါတယ်။ အရင်လို ဖြစ်ကြော မရှည်တော့ပါဘူး။ စိတ်ကောက်တာဟာ စိတ်ကို သိပ်ညစ်နွမ်းစေတာပဲလို့ ခုသိရပါပြီဘုရား။ မနာလို ဝန်တိုစိတ်ဖြစ်ရတာ စိတ်နောက်ကျိစေတယ်ဆိုတာ လည်း သိပါပြီဘုရား။ ဒါကြောင့် စိတ်မကောက်ရဲဘူး၊ မနာလိုမဖြစ်ချင်ဘူး၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် စိတ် ညစ်ပတ်သွားမှာဆိုးလို့ပါဘုရား။

ရိုသေစွာလျှောက်ထားပါ့မယ်ဘုရား။

အခုတော့ တပည့်တော်မ စိတ်လှဖို့ကိုပဲ အထူးကြောင့်ကြစိုက်ပြီး ဆောင်ရွက်နေပါတယ် ဘုရား။

ဧည့်ခန်းလှဖို့၊ ခန်းဆီးလှဖို့၊ ပရိဘောဂလှဖို့ ကတော့ အိမ်ဖော်မိန်းမငယ်လေးလည်း လုပ်တတ် တယ်၊ သူများကိုခိုင်းရင်လည်း ရပါတယ်။

တပည့်တော်ရဲ့စိတ်လှဖို့က တပည့်တော်

အရှင်ခေမာနန္ဒ (ရန်ကင်းတောရ-သပြေပင်)

မှာသာ တာဝန်ရှိတာပါကလားလို့ ဆရာတော်ဆုံးမ
စကားကို ခုနားလည်လာပါပြီ။ ဒါကြောင့် လက်တွေ့
လည်း ကျင့်သုံးနေပါပြီဘုရား။

ကိလေသာကင်းရှင်းပြီး လှတဲ့စိတ်ကသာ
နိဗ္ဗာန်နဲ့ ထိုက်တန်တယ်လို့ တပည့်တော် ယုံကြည်
ပါတယ်ဘုရား။

ဆရာတော်ခြေရင်းသို့ တပည့်တော်အား
လာရောက်ခွင့်ပြုပါမည့် အကြောင်းကိုလည်း ထပ်မံ
လျှောက်ထားအပ်ပါတယ်ဘုရား။

ရိုသေလေးစားစွာဖြင့်

ဒါယိကာမ

ရက်စွဲ။ ၁၉၈၅ခု၊ မေလ (၁၈)ရက်။

ဤပေးစာနှင့် ပြန်စာ
တစ်စောင်သည် အဆက်အစပ်
မရှိသယောင် ထင်ရပါသည်။
သို့သော် ဆရာတော်ဘုရား၏
ပြန်ကြားစာဖြင့် ဖြည့်စွက်ကာ
ဉာဏ်အားစိုက်၍ နားလည်
ရပေမည်။

ဒါယိကာမထံသို့ ပြန်ကြားအသိပေးအပ်ပါတယ်။

ဒါယိကာမ ရှုမှတ်နေတဲ့ တရားလမ်းကြောင်းဟာ တစ်စုံတစ်ရာ မှားယွင်းခြင်းမရှိတဲ့အတွက် တွေဝေနေရန် မလိုအပ်ကြောင်းကို ဦးစွာအသိပေးလိုက်ပါတယ်။

တရားရှုမှတ်တဲ့ဉာဏ် အားလျော်စွာ အကြောင်းတရားနဲ့ အကျိုးတရား ဥဒယ (ဖြစ်ခြင်း)၊ ဝယ (ပျက်ခြင်း)တရားသဘောကို မှန်ကန်စွာ သိမြင်လာတာ ဖြစ်ပါတယ်။

အရာရာတိုင်းဟာ တိုတောင်းလှတဲ့ အချိန်အတွင်းမှာပဲ ဖြစ်ပေါ်လာပြီး ပျက်သုဉ်းနေကြပါတယ်။ ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ်မှုမရှိလို့သာ အနိစ္စတရားကို မမြင်ကြတာဖြစ်ပါတယ်။ ယခုလို ဝိပဿနာတရား စနစ်တကျ ရှုမှတ်လာတဲ့အခါမှာ အသံဟာ ဖြစ်ပြီး ပျက်နေသလို၊ အခြားဒွါရတွေမှာ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ မြင်မှု၊ နံမှု၊ ထိတွေ့ခံစားမှု၊ တွေးတောကြံစည်မှု အားလုံးဟာလည်း ဖြစ်ပြီး ပျက်နေကြောင်း၊ အနိစ္စသဘောမျှသာဖြစ်ကြောင်း သိလာရပါမယ်။

ဘယ်သူ့အသံဖြစ်စေ ဘယ်အသံဖြစ်စေ အသံပေါ်မှာ ကြိုက်ခြင်း မကြိုက်ခြင်း စတဲ့ အစဉ်လာတန်ဖိုးတွေ မပါဝင်စေဘဲ အသံကြားတာနဲ့ ကြားကာမထွဲ ရှုမှတ်လာနိုင်တဲ့အခါမှာတော့ ဒါယိကာမ သဘောပေါက်သလို အသံအနိစ္စကို ကွဲကွဲပြားပြား သိမြင်တော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

မျက်စိတစ်မှိတ် လျှပ်တစ်ပျက်အတွင်းမှာ
မရေမတွက်နိုင်လောက်အောင် များပြားတဲ့ ရုပ်နာမ်
သင်္ခါရတို့ရဲ့ ဖြစ်ပျက်ပြောင်းလဲနေတာကို သိနေရတဲ့
ယောဂီရဲ့ ဝိပဿနာရှုမှတ်မှုလမ်းစဉ်ဟာ မှန်ကန်
ပါတယ်။

ဒါကြောင့် အနှစ်မဟုတ် ရေပွက်ပမာ တံလျှပ်
ပမာ ခန္ဓာရုပ်နာမ်တို့ရဲ့ ဖြစ်ပျက်မှု လျှင်မြန်ပုံ ရှုမြင်
နေသူကို သေမင်းမမြင်နိုင်ပါလို့ မြတ်စွာဘုရား
သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဟောကြားတော်
မူခဲ့ပါတယ်။

ယထာ ပုဗ္ဗဠကံ ပဿေ၊ ယထာ ပဿေ
မရီစိတံ။

ဧဝံ လောကံ အဝေက္ခန္တံ၊ မစ္စုရာဇာ န
ပဿတိ။

(ဓမ္မပဒ၊ လောကဝဂ်-၁၃၀)

မိမိခန္ဓာကိုယ်မှာ အာရုံစားနိုင်တဲ့ တံခါး
ခြောက်ပေါက်ရှိရာ အားလုံးဟာလည်း မတည်မြဲတဲ့
အနိစ္စတရားမျှသာဖြစ်ပါတယ်။

အဲ့သည် တံခါးခြောက်ပေါက်ကတော့

- ၁။ မျက်စိ (စက္ခု)
- ၂။ နား (သောတ)
- ၃။ နှာခေါင်း (ဃာန)
- ၄။ လျှာ (ဇိဝှာ)
- ၅။ ကိုယ် (ကာယ)နှင့်
- ၆။ စိတ် (မန) တို့ ဖြစ်ပါတယ်။

အာရုံတစ်ခုပြီးတစ်ခု စဉ်ဆက်မပြတ်ခံစား
နေတဲ့ အတွက်ကြောင့်သာ နှစ်သက်သာယာ စွဲလမ်း
နေခြင်းဖြစ်ပြီး ယခုလိုတရားရှုမှတ်လို့ ပကတိအမှန်
တရားကို သိလာတဲ့အခါမှာတော့ စွဲလမ်းစရာ
နှစ်သက်စရာမရှိဘဲ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဖြစ်ပြီးပျက်နေတဲ့
ဖြစ်စဉ်မျှသာဖြစ်ကြောင်းကို ဉာဏ်မှာ ထင်ထင်ရှားရှား
သိလာနိုင်ပြီ ဖြစ်ပါတယ်။

ယခုလို အသိအမြင်ပြောင်းလဲလာတာဟာ
ဝိပဿနာတရားကို ရှုမှတ်ပွားများလာတဲ့အတွက်
သဘာဝကို သဘာဝအတိုင်း သိမြင်လာခြင်းသာ
ဖြစ်ပါတယ်။

ရှုမှတ်မှုရှိရင်သော်လည်းကောင်း၊ ရှုမှတ်မှု
မရှိရင်သော်လည်းကောင်း ခန္ဓာသဘာဝတရားကတော့
ဒီအတိုင်းပဲ ပြုပြင်ပြောင်းလဲ ဖြစ်ပြီးပျက်နေမှာပါပဲ။
ပမာပြရရင် နဒီသောတော ဝိယ မြစ်ရေစီးဆင်း
သကဲ့သို့ပါ။ ကြည့်သူက ကြည့်ပြီး မြစ်ရေစီးဆင်း
နေပါလားလို့ သိနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကြည့်သူ
ရှိရင်လည်း မြစ်ရေဟာ စီးဆင်းနေမှာပါ။ ကြည့်သူ
မရှိရင်လည်း မြစ်ရေဟာ စီးဆင်းနေမှာပါပဲ။

မေတ္တာတရားဖြင့်

ဆရာတော်

ရက်စွဲ။ ၁၉၈၅ခု၊ ဇွန်လ (၅)ရက်။

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

ရီသေလေးမြတ်စွာ လျှောက်ထားအပ်ပါတယ် ဆရာတော်ဘုရား။

ဆရာတော်ဘုရား ကျန်းမာစွာဖြင့် သာသနာ့ တာဝန်များ ထမ်းဆောင်နိုင်ပါစေကြောင်း ဦးစွာ ဆုတောင်းမေတ္တာ ပို့သပါတယ်ဘုရား။

တပည့်တော်မ တွေ့ကြုံရတဲ့ တရားအတွေ့ အကြုံများကို လျှောက်ထားပါမယ်ဘုရား။

ယမန်နေ့ည (၂:၃၀)နာရီ တရားရှုမှတ်နေစဉ် ကာလအတန်ကြာမမြင်ရတဲ့ တောက်ပတဲ့ အလင်းရောင် တန်းများ မြင်ရပါတယ်ဘုရား။ လျှပ်စစ်မီးပိတ်ထားတဲ့ အတွက် မီးရောင်မဟုတ်တာတော့ သေချာပါတယ် ဘုရား။

ရံခါလည်း အလင်းရောင်ကို နောက်ကြော ဘက်မှာ တွေ့ခဲ့ဖူးပါတယ်။ အခုအလင်းရောင်ကတော့ တစ်ခန်းလုံးလင်းတဲ့ အလင်းရောင်မျိုးဖြစ်ပါတယ်။ ဟိုတုန်းကတော့ အခုလိုမြင်ရရင် ‘ငါတရားတိုးတယ်’ ဆိုပြီး တစ်မျိုးတစ်မည် ဝမ်းသာခဲ့ဖူးသော်လည်း ခုတော့ သာယာစွဲလမ်းစိတ်ဖြစ်တာကို သိသိပေး ပါတယ်။ အလင်းရောင်က လင်းမြဲလင်းနေပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စိတ်ထဲမှာတော့ အရင်ကလို နှစ်သက်သာယာ သဘောကျတာကို မခံစားမိပါဘုရား။ စိတ်ထဲ အသိ သတိ ဆက်နေပါတယ်။

အဲသည်အချိန်မှာပဲ မိုးခြိမ်းသံကို တစ်မုဟုတ် ခြင်း ကြားရပြန်ပါတယ်။ အရင်ကဆိုရင် တရား ထိုင်နေခိုက် အိမ်မြှောင်စုတ်ထိုးသံကြားရရင် လန့်ခဲ့ပေမဲ့

ခုသတိဆက်နေလို့ ထင်ပါတယ်ဘုရား၊ မိုးခြိမ်း
သံကြောင့် ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်စိတ် ပြင်းပြင်းထန်ထန်
မဖြစ်ခဲ့ပါဘူးဘုရား။

လူ့ဘဝဟာ မလုံခြုံပါဘူးဘုရား။ ဒါကြောင့်
အိမ်ကို သံတံခါးတပ်ဆင်ထားပါတယ်၊ ပြီးတော့
ကွန်ပျူတာလုံခြုံစနစ်ကို တပ်ဆင်ထားပါတယ်၊ မီး
လုံခြုံရေးစနစ်များလည်း တပ်ဆင်ထားပါတယ်၊ ငလျင်
လုံခြုံရေးကိုလည်း ဂရုပြုဆောင်ရွက်ထားပါတယ်။
ပစ္စည်းလုံခြုံရေး၊ လူ့လုံခြုံရေးအပြင် မတော်တဆမှု
လုံခြုံရေး အထွေထွေလုံခြုံရေးတို့ကိုလည်း စီမံ
ထားပါသေးတယ်။

အဲသည် လုံခြုံမှု အထပ်ထပ်ရဲ့ အတွင်းဆုံး
အလွှာမှာ လူတွေနေပါတယ်ဘုရား၊ အခွံရဲ့အတွင်းမှာ
နေတဲ့ လိပ်ငယ်ပမာ ခြေလက်ခေါင်း လုံခြုံပြီလို့ လိပ်က
ထင်သလိုပါဘုရား။ ဒါပေမယ့် တပည့်တော်စိတ်က
မလုံခြုံသေးပါဘုရား၊ တပည့်တော် စိတ်လုံခြုံပြီး ပူပင်
သောကကင်းဝေးတဲ့ အနေအထားမျိုး ယခင်မဖြစ်နိုင်ခဲ့
ပါဘူးဘုရား။

ယခုဝိပဿနာတရား ရှုပွားလာတဲ့အခါမှပဲ
တပည့်တော်ရဲ့စိတ်ထဲ အထူးလုံခြုံတာကို မနေ့က
သတိထားမိပါတယ်ဘုရား။ မနေ့မနက်က မီးခိုးကြောင့်
လုံခြုံရေး သတိပေးသံများ ဆူညံသွားပါတယ်။ (မီး
လောင်တာမဟုတ်ပါဘူး) အသံကြားကြားခြင်း စိတ်က
တခဏလေးပဲ လှုပ်ခါသွားပြီးနောက် ထူးထူးခြားခြား
တည်ကြည်နေပါတယ်၊ ပြဿနာကို အေးအေး

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

ဆေးဆေးပဲ ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းပေးနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

လုံခြုံမှုဟာ ပြင်ပမှာမဟုတ်ဘူး။ အတွင်းကသာ ဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက်လာပါတယ်ဘုရား။ ဒါကြောင့် ဘုရားလက်ထက်တော်ကာလက တောထဲမှာ ရဟန်းတော်များဟာ ဘာလုံခြုံရေးစနစ်ကိုမှ မတပ်ဆင်ထားဘဲ မကြောက်မရွံ့နေနိုင်တယ်ဆိုတာလည်း တဖြည်းဖြည်း သဘောပေါက်လာပါတယ်ဘုရား။ ဝိပဿနာတရားရဲ့သတ္တိဟာ အံ့ဩမဆုံးပါဘုရား။

အရင်က ဝိပဿနာဉာဏ်က ဘွားကနဲ အကုန်လုံး အားလုံးကို သိလိမ့်မယ်လို့ ထင်ခဲ့ဖူးပါတယ်ဘုရား။ ခုတော့ တဖြည်းဖြည်းပဲ သိစရာတွေ တိုးတိုးပြီး သိသိလာပါတယ်။ စိတ်ဓာတ်လည်း ရင့်ကျက်လာတယ်။ ကိလေသာတွေလည်း ပါးပါးလာပါတယ်။ ဉာဏ်ကိုလည်း ဉာဏ်မှန်းသိလာပါတယ်ဘုရား။ ကိလေသာကိုလည်း ကိလေသာမှန်း သိလာပါတယ်ဘုရား။ ဉာဏ်က နေရာယူလိုက်တာနဲ့ ကိလေသာအတွက် နေရာမရှိသလို ကိလေသာက နေရာယူလာပြန်ရင်လည်း ဉာဏ်အတွက် နေရာမရှိတော့ပါဘူးဘုရား။

ဘဝများစွာ ဆရာတင်မှားခဲ့ပြီးပါပြီဘုရား။ ကိလေသာပွားကြောင်း တိုးကြောင်းကိုသာ ဘဝသံသရာများစွာမှာ လုပ်ခဲ့မိ လေ့ကျင့်ခဲ့မိပါတယ်။

ယူ့ဘဝမှာ အကောင်းဆုံးဆရာ အကောင်းဆုံးတရားနဲ့ တွေ့ဆုံရတာ ပါရမီကြောင့်ပဲဖြစ်မယ်လို့ ထင်ထားပါတယ်ဘုရား။

ကြိုးစားဖို့ပဲ ပြင်းထန်တဲ့ဝီရိယနဲ့သာ ကိလေသာ
ကို ပယ်သတ်ဖို့ပဲဆိုတာ နားလည်လာပါတယ်ဘုရား။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာက ဘဝဖြစ်တာမကောင်းဘူး၊
ဘဝကို ဆင်းရဲတယ်လို့ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်၊
ခန္ဓာငါးပါးကလည်း အမှန်တကယ်ဆင်းရဲပါတယ်
ဘုရား။

ဒါပေမဲ့ ဘဝလုံးလုံးမရှိတော့မှာမျိုးကိုတော့
ကောင်းတယ်လို့ တွေးကြည့်တော့ တွေးလို့မရပါဘူး
ဘုရား။ ဘဝမရှိတော့မှာကိုတော့ မနှစ်သက်နိုင်ဘဲ
ဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား။

အနည်းဆုံး အနာဂါမ်ဗြဟ္မာဘဝ တစ်ဘဝ
ကိုတော့ သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာဘုံမှာ ဖြစ်ချင်နေပါသေးတယ်
ဆရာတော်ဘုရား။

ယခင် သာမန်နားလည်ထားတဲ့ သဘော
သဘာဝနဲ့ ယခုသိရှိမှုတွေဟာ များစွာနက်နဲပြီး ခြားနား
နေတဲ့အကြောင်းကို လျှောက်ထားအပ်ပါတယ်ဘုရား။

တရားအားထုတ်လာတာ လေးနှစ်ကျော်ပါပြီ
ဘုရား၊ သေသည့်တိုင် ကြိုးစားပါ့မယ်ဆိုတာ ကတိ
ပြုထားပါပြီဘုရား၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းလမ်းစဉ်မှာ မှားယွင်းမှုများ
လိုအပ်ချက်များ ရှိပါရင်လည်း ကရုဏာရှေ့ထားကာ
သွန်သင်ဆုံးမပေးတော်မူပါရန် လျှောက်ထားအပ်
ပါတယ်ဘုရား။

ရိုသေလေးစားစွာဖြင့်

ဒါယိကာမ

ရက်စွဲ။ ၁၉၈၅ခု၊ ဇွန်လ (၂၅)ရက်။

ဒါယိကာမထံသို့ အသိပေး ပြန်ကြားအပ်ပါတယ်။

ဒါယိကာမ ရေးသားလျှောက်ထားလာတဲ့ (၂၅. ၆. ၈၅)ရက်စွက်ပါစာကို လက်ခံရရှိလို့ ပြန်ကြား အသိပေးအပ်ပါတယ်။

ဘဝလိုချင်တဲ့ တဏှာနိကန္တိကြောင့် ဘဝ မရှိမှာကို မနှစ်သက်နိုင်တာဖြစ်ပါတယ်။ သံသရာ ဘဝများစွာက ကိလေသာအနုသယရဲ့ သတ္တိပါ။ ဒါကြောင့်လည်းပဲ ငှက်ဖြစ်ရင်လည်း တစ်ကိုင်းထဲ နားချင်တယ်၊ ဆင်ဖြစ်ရင်လည်း တစ်ကျွန်းထဲ နေချင်တယ်၊ ကျွဲဖြစ်ရင်လည်း တစ်အိုင်ထဲပဲ လူးချင်တယ်ဆိုတဲ့ အဟိတ်တိရစ္ဆာန်ဘဝထိအောင်လို့ ကိလေသာက စွမ်းဆောင်နိုင်ပါတယ်။

ခုလို မကွဲမကွာစတမ်းသာ နေရမယ်ဆိုရင် လူစင်စစ်ကနေ တိရစ္ဆာန်ဘဝသွားရောက်ဖို့ထိ ဝန်မလေးတဲ့ တွန်းအားသတ္တိက ကိလေသာရဲ့ သတ္တိပါ။ ဒါကြောင့် ဘဝမရှိတော့မှာကို ဒါယိကာမ မနှစ်သက်နိုင်ဘူး ဖြစ်နေတာပါ။

နည်းလမ်းမှန်တဲ့ ဝိပဿနာရှုမှတ်မှုအား လိုပါတယ်။ ကိလေသာကို လူက ကွာအောင်ခွါချလို့ မရကောင်းပါဘူး။

စိတ်ကြည်လင်မှု သဒ္ဓါ၊ အမှတ်ရမှု သတိ၊ အားထုတ်မှု ဝီရိယ၊ စူးစိုက်တည်ကြည်မှု သမာဓိ၊ ရုပ်နာမ်သဘောမှန်ကို ရှင်းလင်းစွာသိမှု ပညာဆိုတဲ့ ဣန္ဒြေငါးပါးတို့ မယုတ်မလွန် ညီညွတ်လာတာနှင့်အမျှ အသိအမြင်တွေလည်း ရှင်းလာမှာပါ။

အရှင်ခေမာနန္ဒ (ရန်ကင်းတောရ-သပြေပင်)

သံသရာတစ်လျှောက်လုံး ဘဝတဏှာကြောင့်
ဘဝကိုရှာမှီးခဲ့လို့ ကောင်းတဲ့ကံ သင်္ခါရတွေပြုလာတယ်။
ဒါကြောင့် လူ့ဘဝ နတ်ဘဝ ဗြဟ္မာဘဝတွေ ရသလို
အပူညာဘိသင်္ခါရကြောင့်လည်း ဒုဂ္ဂတိဘုံဘဝတွေ
ရပြီးတော့ (၃၁)ဘုံဟာ သတ္တဝါတွေနှင့် စည်ပင်ဖွံ့ဖြိုး
စည်ကားနေတာပါ။

ဒါကို ဖြတ်ထွက်ဖို့ရာအတွက် ခုလိုဘုရား
သာသနာနဲ့ ကြုံဆဲခဏမှာ စစ်မှန်တဲ့ ဝိပဿနာ
လမ်းစဉ်ကသာလျှင် တဏှာကိလေသာမှ လွတ်မြောက်
ကာ ဘဝသံသရာကနေ အပြီးတိုင် လွတ်မြောက်စေနိုင်
ပါမယ်။

အနေကဇာတိသံသာရုံ၊ သန္တာဝိသံ အနိဗ္ဗိသံ၊
ဂဟကာရံ ဂဝေသန္တော ဒုက္ခာ ဇာတိ ပုနပွန်။
ဂဟကာရက ဒိဋ္ဌောသိ၊ ပုနဂေဟံ န
ကာဟသိ
သဗ္ဗာ တေ ဖာသုကာ ဘဂ္ဂိ။ ဂဟကူဋံ
ဝိသင်္ခတံ။

ဝိသင်္ခါရဂတံ စိတ္တံ၊ တဏှာနံ ခယ မဇ္ဈိ။

(ဓမ္မပဒ၊ ဇရာဝဂ်၊ ဥဒါနဝတ္ထု)

ဤခန္ဓာကိုယ်ကို ဆောက်လုပ်သော တဏှာ
ယောက်ျား လက်သမားကို ရှာစဉ် ယင်းကို မြင်နိုင်
သော ဉာဏ်မရသေးခင် အဖန်ဖန်တလဲလဲ ပဋိသန္ဓေ
နေခြင်းတည်းဟူသော ဘဝများစွာ၌ ကျင်လည်
ရခြင်းသည် ဆင်းရဲလှပေ၏။

တဏှာကို ငါသိသဖြင့် နောက်တစ်ဖန် ခန္ဓာ

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

အိမ်ကို မပြုရတော့အံ့။ အလုံးစုံသော ကိလေသာ
အခြင်၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော အိမ်အထွတ်ကို ဖျက်ဆီး
ပြီးလျှင် ငါ၏စိတ်သည် ပြုပြင်ခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့
ရောက်သည်ဖြစ်၍ တဏှာကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်ကို
ရပြီလို့ မြတ်ဗုဒ္ဓက ဗောဓိပင်ရင်းမှာ ဥဒါန်း
ကျူးရင့်တော်မူခဲ့ပါတယ်။

မေတ္တာတရားဖြင့်

ဆရာတော်

ရက်စွဲ။ ၁၉၈၅ ခု၊ ဇူလိုင်လ (၅)ရက်။

ဒါယိကာမ၏
(၃၀. ၆. ၈၅) ရက်စွဲပါ
လျှောက်ထားစာသည်
မူလဖိုင်တွဲထဲ၌ မရှိပါ။
ဆရာတော်၏ ပြန်ကြား
စာဖြင့် ဖြည့်စွက်နားလည်
ရပေမည်။

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

ဒါယိကာမထံသို့ ဗြနိကြားအသိပေးအပိပါတယ်။

ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ခဲ့တာ ယခုအခါ တရားသဘောကို အတော်အတန်နားလည်လာပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် သုတမယဉာဏ်အားဖြင့်လည်း သိသင့်သိထိုက်သမျှကို သိရှိရန် လိုအပ်ပေတယ်။ သို့မှသာ အားထုတ်နေတဲ့ တရားအားထုတ်မှုကို အထောက်အကူဖြစ်စေပါမယ်။

ဒါယိကာမရဲ့ (၃၀၀ ဇ။ ၈၅)စာမှာ လျှောက် ထားချက်အရ ရုပ်ကလာပ်များသာ ရှိတာလည်း မှန်ပါတယ်။ ရုပ်ကလာပ် အမှုန်တစ်ခုတစ်ခုမှာ အသေး ငယ်ဆုံး အမှုန်ကလေးကလည်း ပထဝီ၊ တေဇော၊ အာပေါ၊ ဝါယော၊ ဝဏ္ဏ၊ ဂန္ဓ၊ ရသနှင့် သြဇာဓာတ်တို့ ပါဝင်နေပါတယ်။

အဋ္ဌကလာပ် ပရမတ်ရုပ်ကလာပ် ထောင် သောင်းမက စုပုံမှသာ ပရမာအဏုမြူတစ်ခု ရပါတယ်။ ထိုပရမာအဏုမြူများစွာ ဆုပေါင်းလိုက်မှသာ ပကတိ မျက်စိနှင့် မြင်နိုင်စွမ်းတဲ့ ပုံသဏ္ဍာန် ပညတ်ဖြစ်လာ ပါတော့တယ်။

အဲဒီအခါ ရုပ်တရားနှင့် နာမ်တရားတို့ အကြောင်းအကျိုးပြုမှုကြောင့် သိတာ၊ မြင်တာ၊ ကြားတာ၊ နံတာတို့ ဖြစ်လာပါတယ်။

ဝိပဿနာ ရှုမှတ်မှုကြောင့် အဲဒီဖြစ်စဉ်ကို အကြောင်းအကျိုးတရားမျှသာ ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို သိမြင်လာတာဖြစ်တယ်။ စိတ်ဆန္ဒစောပြီး အလော

တကြီး လုပ်ယူလို့ရနိုင်တဲ့ တရားမဟုတ်ကြောင်း သိစေ
အပ်ပါတယ်။

လောကနဲ့ သီးခြားဖြစ်တဲ့ အတွေ့အကြုံများကို
လောကဝေါဟာရ စကားလုံးများနဲ့ ရေးသားဖော်ပြဖို့
အခက်အခဲရှိတတ်ပါတယ်။ အရင်အတွေ့အကြုံများနဲ့
ခြားနားတယ်ဆိုတာ မှန်ပါတယ်။

လောကုတ္တရာမှာ အချိန်ဆိုတဲ့ ပညတ်မရှိ
ပါဘူး။ အချိန်ဆိုတဲ့ ပညတ်တရားဟာ လောကီရေးရာ
မှာသာ အသုံးပြုနိုင်မှာဖြစ်ပါတယ်။

ဒါယိကာမ လျှောက်ထားတဲ့စာအရ တရား
တိုးတက်မှုရှိတဲ့ အကြောင်းတွေကို ဖတ်ရလို့ ဘုန်းကြီး
ဝမ်းမြောက်ပါတယ်။ မှန်ပါတယ်။ စိတ်က အရာရာကို
ဦးဆောင်ပါတယ်။ အရာရာကို ဆွဲငင်ပါတယ်။ ငရဲပြည်၊
လူ့ပြည်၊ တိရစ္ဆာန်ပြည်၊ နတ်ပြည် စည်ပင်နေတာလည်း
စိတ်ကြောင့်ပါပဲ။ ဒါကြောင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်က

စိတ္တေန နိယတိ လောကော၊

စိတ္တေန ပရိကဿတိ၊

စိတ္တဿ ဧကဓမ္မဿ၊

သဗ္ဗေဝ ဝသမန္တဂူ။

(သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်၊ စိတ္တသုတ်)

စိတ်သည် လောကကိုဆောင်အပ်၏။ စိတ် သည်
လောကကို ဆွဲငင် အပ် ၏။ အလုံးစုံသော
တရားတို့သည် စိတ်ဟူသော တစ်ခုသောတရား၏
အလိုသို့ အစဉ်လိုက်ရကုန်၏လို့ ဟောကြားတော်မူ
ခဲ့တယ်။

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

အခြေခံရှုမှတ်မှုလမ်း တည့်မတ် မှန်ကန်
ဖြောင့်တန်းပြီး မဇ္ဈိမပဋိပဒါမှ မသွေဖီရင် ယောဂီ
မျှော်မှန်းထားတဲ့ နိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့ အကျိုးတရားဟာ
ကေန့်မုချ ဖြစ်ထွန်းပေါ်ပေါက်လာမှာသာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါယိကာမအနေနဲ့ မူလပဏ္ဏာသ ကောသဗ္ဗိယ
သုတ္တန်ဒေသနာတော်ကို လေ့လာကြည့်ရှုစေလို
ပါတယ်။ ပုထုဇဉ်မဟုတ် အရိယာတို့မှသာ ရှိနိုင်တဲ့
စိတ်နေစိတ်ထား ဂုဏ်သတ္တိကို ဟောတော်မူတဲ့
တရားတော်ဖြစ်ပါတယ်။

မေတ္တာတရားဖြင့်

ဆရာတော်

ရက်စွဲ။ ၁၉၈၅ခု၊ ဇူလိုင်လ (၂၅)ရက်။

**ရီသေလေးမြတ်စွာ လျှောက်ထားအပ်ပါတယ်
ဆရာတော်ဘုရား။**

ဆရာတော်ဘုရား ကျန်းမာစွာဖြင့် သာသနာ့
တာဝန်တွေကို ထမ်းဆောင်နိုင်ပါစေကြောင်း အမြဲတမ်း
ဆုတောင်းမေတ္တာ ပို့သပါတယ်ဘုရား။

ဘုရားတပည့်တော်မ မနေ့က အသက် (၆၈)
နှစ် ပြည့်ပါပြီဘုရား။

ဆရာတော်၏ တရားစောင့်ရှောက်မှုအောက်မှ
မလွတ်ကင်းအောင် တရားများ ကြိုးစားအားထုတ်
လျက်ပါဘုရား။ အကြောင်းအရာတစ်ခုကို လျှောက်
ထားခွင့်ပြုတော်မူပါဘုရား။

အရှင်ဘုရား တပည့်တော်ဘဝတာ နောက်
ကြောင်း ပြန်ကြည့်တဲ့အခါမှာ အမှားတွေတော်တော်ကို
များခဲ့ပါတယ်ဘုရား။ ပြုလုပ်စဉ်က တကယ့်ကိုမှန်တယ်
ထင်လို့ လုပ်မိခဲ့၊ ရယူမိခဲ့တာတွေဟာ ယခုမှ မှားမှန်း
တဖြည်းဖြည်း သိမြင်လာပါတော့တယ်။ အဲဒီတုန်းက
ကောင်း၏မကောင်း၏၊ လုပ်သင့်၏မလုပ်သင့်၏ကို
တပည့်တော်ရဲ့အထင်၊ ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့အမြင်နဲ့ပဲ
အခြေခံစဉ်းစားပြီး ဆုံးဖြတ်မိခဲ့တာပါဘုရား။ ကိလေသာ
ဆုံးဖြတ်ချက်ပါတကားလို့ ခုလျှောက်ထားဝံ့ပါပြီဘုရား။

ဘာဝနာမှရတဲ့ အသိအမြင်ပေတံဟာ တန်ဖိုး
ကြီးလှပါတယ်ဘုရား။ ဒီဘဝအတွက်သာမက နောင်

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

သံသရာ ဘဝများစွာထိတိုင် အကျိုးကျေးဇူးများလှ
ပါပေတယ်ဘုရား။

ကိလေသာ ပေလူးနေတဲ့ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊
မနောကံတွေဟာ မစင်ကြယ်ကြောင်းကိုလည်း ပို၍
ပို၍ သိသိလာပါတယ်ဘုရား။

ရိုသေလေးစားစွာဖြင့်

ဒါယိကာမ

ရက်စွဲ။ ၁၉၈၅ခု၊ သြဂုတ်လ (၃၁)ရက်။

ဒါယိကာမထံသို့ ပြန်ကြားအသိပေးအပ်ပါတယ်။

တရားအားထုတ်မှုကြောင့် အသိအမြင်တွေ ပြောင်းလဲလာလို့ မိမိဘဝတစ်သက်တာဖြစ်စဉ်ရဲ့ အမှား အမှန်ခွဲခြားလာနိုင်တာကို လျှောက်ထားတဲ့ (၃၁. ၈. ၈၅) ရက်စွဲပါစာကို လက်ခံရရှိပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ အသိပေးစရာလေးတွေ ဖြည့်စွက် ပြောကြားသွားပါမယ်။

မိမိတို့ဘဝမှာ လူတိုင်းလူတိုင်း လုပ်နေတာ တွေဟာ လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်လို့ လုပ်နေတာ၊ မှန်တယ် ဆိုပြီး လုပ်နေတာသာဖြစ်ပါတယ်။

အရင်တုန်းကလည်း ဒီလိုပဲ လုပ်သင့် လုပ်ထိုက်လို့ လုပ်နေခဲ့ကြတာပါ။ “ငါမလုပ်သင့် မလုပ်ထိုက်တာကို လုပ်လိုက်အုံးမယ်၊ အမှားတွေကို လုပ်လိုက်အုံးမယ်” ဆိုပြီး လုပ်ခဲ့တာတွေ့မရှိပါဘူး။ တကယ်ကို လုပ်ထိုက်တဲ့ကိစ္စဆိုပြီး လုပ်ကြတာပါ။ အသက်ပေးပြီးတောင် လုပ်ကြပါသေးတယ်။

လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တာကို ဘာပေတံနဲ့ တိုင်းပြီး လုပ်ခဲ့ကြတာလည်းဆိုတာ ယခုလို ဘာဝနာ ကြောင့် အသိအမြင်တွေ စင်ကြယ်လာမှ ပြန်သုံးသပ် နိုင်တာပါ။ တကယ်တော့ သာမန်အားဖြင့် လုပ်သင့် လုပ်ထိုက်တယ်ဆိုတာတွေက ကိလေသာနဲ့ပဲ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ တာပဲ မဟုတ်ဘူးလား။ ဟိုတုန်းက ကိလေသာနဲ့ပဲ ဆုံးဖြတ်တတ်တော့ မလုပ်သင့်ဘူးလို့ ဘေးက အကျိုး သင့် အကြောင်းသင့် ပြောပြခဲ့ရင်တောင်မှ လုပ်သင့် တယ် လုပ်ထိုက်တယ်ဆိုပြီး ဇွတ်တရွတ်လုပ်မှာပါ။

ပုထုဇဉ်လူသားတွေကတော့ ကိလေသာပေတံ နဲ့ပဲတိုင်းပြီးတော့ တွေးကြ၊ ပြောကြ၊ လုပ်ကြတာပါ။ အမှန်တကယ် မလုပ်သင့်ဘူး အပြစ်ဖြစ်မယ်လို့ ပြောရင်လည်း “အပြစ်ဖြစ်ရင်ဖြစ် လုပ်မယ်” ပျက်ဆီး ဆုံးရှုံးမယ်လို့ပြောရင်လည်း “ဆုံးရှုံးချင်ဆုံးရှုံး” ဇွတ်မှိတ် လုပ်တတ်ကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် တစ်လောကလုံး သောကနောင်တတွေနှင့် ပူလောင်ဆင်းရဲနေကြရ တာပါ။

ယခုတော့ တိုင်းတာစရာ ပေတံအသစ်ရထား ပြီပဲ၊ တရားအသိအမြင်တွေ စင်ကြယ်လာတာနှင့်အမျှ လုပ်သင့်၏ မလုပ်သင့်၏၊ ကောင်း၏ မကောင်း၏ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကို ဉာဏ်နဲ့ဆုံးဖြတ်တတ်လာပါပြီ။ ဒီနေရာမှာ သူတော်ကောင်းတရားဖြစ်တဲ့ မကောင်းမှု ပြုလုပ်ရာမှာ၊ မကောင်းမှုပြောရာမှာ၊ မကောင်းတဲ့ အတွေးတွေးရာမှာ ရှက်ခြင်း၊ ကြောက်ခြင်း ဟိရိ သြတ္တပ္ပ သဘောတွေကိုလည်း တဖြည်းဖြည်း နားလည်လာမှာပါ။

ဒါကြောင့် မိမိတို့အားထုတ်တဲ့ တရားအသိ အမြင်နဲ့ နောက်ကြောင်း အတိတ်ကာလတွေ ပြန်ကြည့် တဲ့အခါ အလွဲတွေမလုပ်သင့်၊ မလုပ်ထိုက်တာတွေ အမှားတွေ လုပ်ခဲ့မိလာပါလားလို့ ခံစားရတာပါ။

ယခင်ကလို ကိလေသာရောယှက်တဲ့ ဆုံးဖြတ် ချက်နေရာမှာ အခု အမြင်စင်ကြယ်တဲ့ ဉာဏ်ရဲ့ဆုံးဖြတ် ချက်တွေဖြစ်လာတော့ အဲဒီတုန်းက လုပ်ခဲ့တာတွေဟာ မလုပ်သင့်၊ မလုပ်ထိုက်ဘူးဆိုပြီး ကိုယ်ကိုယ်တိုင်

ကွင်းကွင်းကွက်ကွက်ကြီး သိမြင်လာတော့ ဒီလုပ်ရပ်မျိုး
နောင်ဘယ်တော့မှ လုပ်တော့မှာမဟုတ်တော့ဘူး။
ကျေကျေနပ်နပ်ကြီးကို မလုပ်တော့တာပါ။

ဒါပေမဲ့ ဘာဝနာအသိ မရှိတော့ရင်၊ ဘာဝနာ
အသိ လက်လွတ်လိုက်ရင်တော့ နဂိုအတိုင်း ပြန်ဖြစ်
သွားတာပါပဲ။ လောကီပိုင်းမှာရှိတဲ့အရာအားလုံးဟာ
မတည်မြဲပါဘူး။ ပျက်တတ်တဲ့သဘောရှိပါတယ်။

ဘဝရဲ့ ဖြတ်သန်းလာတဲ့ နောက်ကြောင်း
တွေကို ပြန်ကြည့်တဲ့အခါ အမှားတွေ တော်တော်
များတယ်လို့ လျှောက်ထားခဲ့ဖူးတော့ အမှန်တွေ
နည်းနည်းပါးပါးဖြစ်ဖြစ် ရှိပါသေးတယ်လို့ ထင်စရာ
ဖြစ်လာပါတယ်။

တရားကို ကြိုးစားအားထုတ်ပါ။ ဆက်လက်
အားထုတ်ပါအုံး။ အလွန်သိမ်မွေ့တဲ့ လာဘ်လာဘ
လိုချင်မှုတွေ၊ အချီးအမွမ်းခံချင်မှုတွေ ရှိသေးတယ်နော်။
ဘေးကလူတော့ သိမှာမဟုတ်ဘူး ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ပဲ
သိတယ်။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ပဲသိအောင် ကြိုးစားရ
ပါမယ်။

ပုထုဇဉ်နဲ့ အရိယာတို့ရဲ့ မျက်စိ၊ နား၊
နှာခေါင်း၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်ဆိုတဲ့ ဒွါရမှာ ထင်တာက
အဆင်း၊ အသံ၊ အနံ့၊ အရသာ၊ အတွေ့အထိနဲ့
ဓမ္မဆိုတဲ့ အာရုံများသာဖြစ်ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ပုထုဇဉ်က မျက်စိမှာထင်လာတဲ့
အဆင်းကို ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါလို့ထင်တယ်။ နားမှာ
ထင်လာတဲ့ အသံကို ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါလို့ ယူတယ်

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

နာခေါင်းမှာ ထင်လာတဲ့အနံ့က ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတွေ
ဖြစ်သွားတယ်။

အာရုံနဲ့ ဒွါရတိုက်လို့ ထင်လာတာက တစ်မျိုး
ထဲပဲ။ ဒါပေမဲ့ ပုထုဇဉ်က အသိတစ်မျိုး အရိယာက
အသိတစ်မျိုး ဖြစ်သွားကြတယ်။

ပုထုဇဉ်တွေရဲ့ အတွေးအမြင်တွေဟာ
ပုထုဇဉ်ဘဝမှာသာ အမှန်ဖြစ်တယ်။ အရိယာဖြစ်သွား
တာနှင့် ပုထုဇဉ်အတွေးအမြင်အကုန်လုံး အမှား
တွေချည်း ဖြစ်သွားတော့တယ်။

ပုထုဇဉ်ရဲ့ ဘဝအမြင်က ဝိပလ္လာသအမြင်ဖြစ်
ပါတယ်။ ဝိပလ္လာသဆိုတာက မှောက်မှားတဲ့အမြင်ပါ။

သညာဝိပလ္လာသက အမှတ်မှားတာ၊ ဒိဋ္ဌိ
ဝိပလ္လာသက အစွဲမှားတာ၊ စိတ္တဝိပလ္လာသက အတွေး
အကြံမှားတာပါ။

ပမာအားဖြင့် လူတို့အတွက် အကောင်ပုပ်ဟာ
စက်ဆုပ်ရွံရှာစရာ အနိဋ္ဌာရုံဖြစ်သော်လည်း ခွေး၊
လင်းတတို့အတွက်က ဣဋ္ဌာရုံဖြစ်သလိုပါပဲ။ အရိယာ
အသိကသာ အမှန်အသိ၊ မဖောက်ပြန်တဲ့အသိ၊
ဝိဇ္ဇာသိ သေချာတဲ့အသိဖြစ်ပါတယ်။

ကိုယ်စိတ်ကျန်းမာစွာဖြင့် ဝိပဿနာတရား
အားထုတ်နိုင်ပါစေ။
ဆရာတော်
ရက်စွဲ။ ၁၉၈၅ခု၊ စက်တင်ဘာလ (၂၉)ရက်။

ရိုသေစွာ လျှောက်ထားအပ်ပါတယ် ဆရာတော် ဘုရား။

တရားရှုမှတ်မှုနှင့် စပ်လျဉ်းတဲ့ ဆရာတော် ဘုရား မိန့်ကြားရှင်းလင်းမှုတွေကို ပိုပြီး နားလည် သဘောပေါက်လာတဲ့အပြင် တရားနှင့်စပ်လျဉ်းပြီး အားပေးချီးမြှောက်မှုအတွက်လည်း တပည့်တော်မ အနေနှင့် စကားလုံးများနှင့် မဖော်ပြနိုင်လောက်အောင် ကို ကျေးဇူးတင် ဝမ်းမြောက်ပါတယ်ဘုရား။

ဆရာတော်ရဲ့ သွန်သင်ဆုံးမမှုတွေကိုသာ မရရှိပါက တပည့်တော်မနေနှင့် ဒီမျှမြင့်မြတ်တဲ့ တရားတော်ကို သိရှိနိုင်လိမ့်မယ်လို့ မယုံကြည်ဝံ့ပါ ဘုရား။

ဆရာတော်ဘုရား မိန့်မှာကြားတဲ့ စာတွေ၊ စကားလုံး (ပေးစာ)တွေဟာ နက်နဲလွန်းလို့ ရံခါ ထပ်ပြန် ထပ်ပြန် အကြိမ်ကြိမ် ဖတ်ရှုရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီနေ့နားလည်တာနှင့် နောက်ကာလအတန်ကြာမှ ဖတ်လို့နားလည်တာက မတူတော့ဘူး။ ပိုပြီး နက်နဲ လာပါတယ်။ အလွှာလိုက် အလွှာလိုက် ပိုပြီး နက်နဲ တယ်လို့ လျှောက်ထားအပ်ပါတယ်။

ဘဝထဲမှ တရားအတွေ့အကြုံများကို လျှောက်ထားပါရစေဘုရား။

ဆေးပညာရှင်များအဖွဲ့မှ ပြည်ပပညာတော် သင်ကို တပည့်တော်တို့ ချယ်ယာမင်ဘုတ်အဖွဲ့က ရွေးပေးရပါတယ်ဘုရား။

မနေ့က အတွေ့အကြုံတစ်ခု လျှောက်ထား

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

ပါရစေဘုရား။ တပည့်တော်မ ရွေးချယ်လိုတာက တပည့်တော်မရဲ့ တပည့်တစ်ယောက်ပါ။ ဒါပေမဲ့ နောက်တစ်ဦးက သူ့ထက် အစစ အရည်အချင်း သာလွန်နေပါတယ်။ ဒီအချက်ကို တပည့်တော်တို့ အဖွဲ့ဝင်များအားလုံး သိပါတယ်ဘုရား။ ဒါပေမဲ့ တပည့်တော်က တပည့်လေးကိုပဲ ဒီဆုရစေချင်နေ ပါတယ်။

စိတ်ထဲမှာ မရိုးမရွက်ဖြစ်နေပါပြီ။ အဖွဲ့ဝင် တွေကို ဖွင့်ဟပြီး တပည့်တော်ရဲ့ သဘောထား ရပ်တည်ချက်ကို ပြောပြဖို့စဲမှာပဲ “ဟေ့ မင်းဘာလုပ်နေတာလဲ”

“မင်း မတရားလုပ်ရမှာကို မရှက်တော့ဘူးလား” လို့ နောက်ကနေ တစ်ယောက်ယောက်က ပြောလိုက် သလိုပါပဲဘုရား။ တပည့်တော်မကို စောင့်ကြည့် နေတဲ့သူ တစ်ဦးဦးတော့ ရှိနေပြီလို့ထင်ပါတယ်။ ဒီအတွေ့အကြုံမျိုး ခုတလော နေရာတော်တော် များများမှာ တွေ့ကြုံနေရပါတယ်။

ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ်ချိန်မှာလည်း ရုပ်နာမ် သင်္ခါရတို့ရဲ့ ပြောင်းလဲမှုကို သိရတာ ယခင်တွေ့ကြုံ ခဲ့ရတဲ့ နူးညံ့သိမ်မွေ့မှုထက် ပိုလို့နူးညံ့သိမ်မွေ့ပြီးတော့ အလိုလိုပဲ အသိသတိ ဆက်နေတာကို သိလာပါတယ် ဘုရား။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား ဟောကြားဆုံးမတော်မူတဲ့ တရားတော်ကို ကျင့်ကြံနေတာနှင့်အမျှ သကျမုနိ ဂေါတမဗုဒ္ဓနှင့်ပတ်သက်ပြီး ပိုလို့သိချင်လာပါတယ်

ဘုရား။ ပိုလို့လည်း စိတ်ထဲမှာ ဘုရားကို ချစ်ခင်
ကြည်ညို လေးစားလာပါတယ်။ မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ကို
လမ်းညွှန် ဆုံးမပေးတဲ့ Teacher တစ်ပါးလို့
တပည့်တော်စိတ်ထဲ ခံစားလာမိပါတယ် အရှင်မြတ်
ဘုရား။

ဒါကြောင့် ဘုရားတပည့်တော် သိချင်တဲ့
မေးခွန်း (၅)ခုကို မေးမြန်းလျှောက်ထားခွင့် ပြုတော်မူပါ
ဘုရား။

၁။ သကျမုနိမြတ်ဗုဒ္ဓလောင်းလျာ သိဒ္ဓတ္ထ
မင်းသားကို ဖွားမြင်တဲ့ ခုနှစ်သက္ကရာဇ်တို့ကို သိပါရစေ
(ဥရောပသမိုင်းဆရာများ မှတ်တမ်းအရ တပည့်တော်
မှတ်သားထားတာက (BC 566 မှ 368)လို့ ခန့်မှန်း
မှတ်တမ်းကိုပဲ သိထားဖူးပါတယ်)

၂။ သကျမုနိဗုဒ္ဓ တရားစတင်ဟောကြားတဲ့ ခုနှစ်
သက္ကရာဇ်။

၃။ မြတ်ဗုဒ္ဓ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တဲ့ ခုနှစ် သက္ကရာဇ်။

၄။ ယသော်ဓရာဒေဝီ ရဟန္တာဖြစ်မဖြစ် သိပါရစေ
ဘုရား။

၅။ မြတ်ဗုဒ္ဓသာသနာတော်မှာ ဇောဒင်ဘွဲ့ထူး
အများဆုံးကို အရှင်အာနန္ဒမထေရ်
ပန်ဆင်တော်မူခဲ့တယ်ဆိုတာ မှန်ပါသလား
ဘုရား။

ကရုဏာတော်ရှင် မြတ်ဗုဒ္ဓအနေဖြင့် သတ္တဝါ
များကို စောင့်ရှောက်ပြီး ကာလတာရှည်စွာ နေတော်မူ

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

ခွဲရင် တပည့်တော်တို့ ခုလည်းဖူးမြင်ရမှာပဲလို့ တွေးထင် မိပါတယ်ဘုရား။

တပည့်တော်မ မေးခွန်းများကြောင့် ဆရာတော် ဘုရား စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ရင် တောင်းပန်ပါတယ် ဘုရား။

မြတ်ဘုရားဗုဒ္ဓကို ကြည်ညိုချစ်ခင်ကာ ရင်းရင်း နှီးနှီးရှိတယ်လို့ ခံစားလာရတာကြောင့် ဝိပဿနာတရား နှင့် မဆိုင်သော်လည်း သိလိုရင်းနှင့် မေးလျှောက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ် အရှင်မြတ်ဘုရား။

တပည့်တော်ထံမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာစာအုပ် (၁၂) အုပ်ရှိပါတယ်ဘုရား။

- 1။ Ven Ledi Sayadaw's Dipani
- 2။ The Progress of Insight by Mahasi Sayadaw Thero.
- 3။ Visuddhimagga
- 4။ Sattipatthana Sutta
- 5။ Heart of Buddhist Meditation by Nanaponika Thero
- 6။ Dhammapada
- 7။ The Power of Mindfulness by Nanaponika Thero
- 8။ The Experience of Insight by Joseph Goldstein

အရှင်ခေမာနန္ဒ (ရန်ကင်းတောရ-သပြေပင်)

- 9။ The Path of Purification by
Nanamoli
- 10။ What The Buddha Taught by Ven.
Rahula
- 11။ Buddhism in Daily Life by Nina
Van Gorkom
- 12။ Abhidhamma in Daily Life by
Nina Van Gorkom

ရိုသေစွာဖြင့်

ဒါယိကာမ

ရက်စွဲ။ ၁၉၈၅ခု၊ အောက်တိုဘာလ (၁၇)ရက်။

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

ဒါယနီကာမထံသို့ ပြန်ကြားအသိပေးအပ်ပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို လူ့အများစုက ဆင်းတု ရုပ်ပုံအနေနှင့် မြင်ကြတယ်။ ရှိခိုးကြတာလည်း ဆင်းတုတော်ကို ပုံကိုပဲဖြစ်ပါတယ်။

ဗုဒ္ဓဘုရားကို ရင်းနှီးဖို့ရာက ဘုရားသင်ကြား ပေးတော်မူခဲ့တဲ့ တန်ဖိုးအထားဆုံးဖြစ်တဲ့ ဘဝသံသရာမှ လွတ်မြောက်ရေးတရားကို ကျင့်ကြံအားထုတ်မှသာ အခုလို မြတ်ဗုဒ္ဓကို ရင်းနှီးမယ်။ တစ်နည်းပြောရရင် ကျေးဇူးလည်း တင်တတ်လာမယ်။

မြတ်ဘုရားလောင်းလျာ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား ဖွားမြင်တော်မူရာကာလကို ပညာရှင်များက (BC 624) ကို အတည်ပြုကြပါတယ်။ ဓမ္မစကြာတရားဦးကို ဟောကြားတော်မူတာက သက်တော် (၃၅)နှစ် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် (BC 589) ဖြစ်ပါတယ်။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူတာက သက်တော် (၈၀)ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် (BC 544) ဖြစ်ပါတယ်။

သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ရှင် မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ သာသနာတော်တစ်လျှောက်လုံးမှာ ဧတဒဂ်ဘွဲ့ရ မထေရ်မြတ်ကြီး (၄၁)ပါး၊ ဧတဒဂ်ဘွဲ့ရ ထေရ်မြတ် (၁၃)ပါးဖြစ်ပြီးတော့ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်မြတ်တစ်ပါး တည်းသာလျှင် သာသနာတော်မှာ ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူး ငါးပါး ပန်ဆင်တော်မူပါတယ်။

၁။ အကြားအမြင်များခြင်း ၂။ သတိ ကောင်းခြင်း ၃။ ဉာဏ်ကောင်းခြင်း ၄။ လုံ့လကြီးခြင်း ၅။ အလုပ်အကြွေးအပြုစုတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

အရှင်ခေမာနန္ဒ (ရန်ကင်းတောရ-သပြေပင်)

ရှင်မယသော်ခရာထေရီ ရဟန္တာဖြစ်ပါတယ်။
ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ရဲ့ ခန္ဓာကလည်း ရုပ်နာမ်အစုအပေါင်းမျှ
ပါပဲ။ ဒါကြောင့် ဇာတိ၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရဏလမ်းစဉ်
အတိုင်း ရွေ့လျားနေတဲ့ သင်္ခါရသဘောအတိုင်းပဲ
သက်တော် (၈၀)မှာ ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။
ဓမ္မနိယာမမျှဆိုတာကို ဒါယိကာမ နားလည်နိုင်ပါစေ။

မေတ္တာတရားဖြင့်

ဆရာတော်

ရက်စွဲ။ ၁၉၈၅ခု၊ နိုဝင်ဘာလ (၁၅)ရက်။

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

ရီသေခွာ လျှောက်ထားအပ်ပါတယ်ဘုရား။

တရားအတွေ့အကြုံ၊ လျှောက်ထားပါရစေ
ဘုရား။

တရားရှုမှတ်နေစဉ် ခန္ဓာကိုယ်မှာလည်း သတိ
သာရှိပြီး စိတ်မှာလည်း တွေးတောမှု စဉ်စားမှု မရှိဘဲ
သတိကသာ ဦးဆောင်နေပါတော့တယ်။ စိတ်ဟာ
ညီညွတ်မှုတပြီး ငိုက်မြည်းခြင်း၊ တွေဝေခြင်းမရှိဘဲ
နိုးကြားနေပါတယ်။ အရာရာတိုင်းဟာ ပျက်သုဉ်းနေပါ
တယ်။ တပည့်တော်မ ခန္ဓာကိုယ်မှာသာမက နေရာ
မလပ် အင်အားအပြည့်နဲ့ အရာရာတိုင်းဟာ လျင်မြန်
တယ် ဒါပေမဲ့ ထင်ရှားပါတယ်ဘုရား။

တပည့်တော်မရဲ့ စိတ်နေစိတ်ထား တန်ဖိုး
ထားမှုအချို့ ပြောင်းလဲလာတာကိုလည်း သတိထားမိ
ပါတယ်ဘုရား။ စိတ်ထားတွေပြောင်းလဲလာလို့ ပိုပြီး
ရွှင်လန်း ပေါ့ပါးလာပါတယ်။

တပည့်တော်မ စိတ်တိုတတ်တဲ့သဘာဝ ရှိပါ
တယ်။ ဒါပေမဲ့ ယခုအခါ သတိတရားနှင့်နေတတ်လာတဲ့
အခါမှာ စိတ်ဆိုးတဲ့ဒေါသ အဖြစ်နည်းလာပါတယ်။
ဖြစ်ကြောတိုသွားတယ် စိတ်ဆိုးစိတ်ကောက်တာလည်း
နည်းပါးသွားတယ်။

အစားအသောက်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကြိုက်
နှစ်သက်မှု ထူးထူးခြားခြား ပြောင်းလဲသွားပါတယ်
ဘုရား။ ဘယ်အရာမပါရင် စားမဖြစ်ဘူးဆိုတဲ့
သဘောမျိုး မရှိတော့လို့လည်းဘဲ သက်သာပေါ့ပါး
လာတာကို ဆင်ခြင်မိပါတယ်။

အရှင်ခေမာနန္ဒ (ရန်ကင်းတောရ-သပြေပင်)

ဓမ္မတရားတော်မြတ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆင်ခြင် သုံးသပ်တဲ့အခါမှာဖြစ်စေ၊ စာဖတ်တဲ့အခါမှာဖြစ်စေ၊ ရင်ထဲမှာ တလှုပ်လှုပ်ချမ်းသာမှုပီတိကို ရံခါခံစားရ ပါတယ်ဘုရား။

သူတစ်ဖက်သားကို စောင့်ရှောက်ကူညီ ရတာလည်း များစွာကျေနပ်အားရ ဖြစ်နေတတ်ပါတယ် ဘုရား။ မိဘမဲ့ကလေးဂေဟာ၊ လူအိုများဂေဟာ ဆေးရုံတွေကိုလည်း ပုံမှန်ကူညီထောက်ပံ့လေ့ရှိပြီး အဲသလိုလှူဒါန်းရတာကို စိတ်ထဲမှာ များစွာကျေနပ် မိပါတယ်။ အရင်က လှူဒါန်းတဲ့အခါ စိတ်ချမ်းသာမှု ရရှိခဲ့ပေမဲ့ အခုလောက် မလေးနက်ပါဘူးဘုရား။

ရံခါ မိမိရဲ့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ အကူညီမဲ့နေသူကို သတိထားပြီးတော့လည်း ကူညီစောင့်ရှောက်ပြီး တပည့်တော်မရဲ့စိတ်ကို ကျေနပ်ပျော်ရွှင်၊ ပီတိ သောမနဿ ဖြစ်ပွားစေပါတယ်။

ဗုဒ္ဓတရားတော်နှင့် စပ်လျဉ်းပြီး ရံခါ ဓမ္မ မိတ်ဆွေများက လာရောက်မေးမြန်းကြပါတယ်။ အဲဒီ အခါမှာလည်း တပည့်တော်မ သိသမျှတွေ သူတို့ကို ဝေမျှ ပြောဆို ဖြေကြားပေးရတာ သိပ်ကို ဝမ်းမြောက် ပီတိ ဖြစ်ရပါတယ်ဘုရား။

ယခုအခါ တပည့်တော်မရဲ့ စိတ်ထဲမှာ ရတနာ သုံးပါးအပေါ် ယုံကြည်မှု အလွန်အလွန် ခိုင်မြဲလာနေ တယ်လို့ သိသာလာပါတယ်ဘုရား။

တွေ့ကြုံခဲ့ရတဲ့ တရားအတွေ့အကြုံတွေ

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

ကြောင့်လည်း တပည့်တော်မမှာ ခွန်အားတိုးလာ
တယ်လို့ ထင်မိပါတယ်။

ဘယ်အရာကမှ တပည့်တော်မ ရှေ့ဆက်လှမ်း
ရမဲ့ ခြေလှမ်းကို ဟန့်တားနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူးလို့
ဆိုရနိုင်တဲ့အထိ ရဲဝံ့လာပါတယ်ဘုရား။

ဆရာတော်ဘုရား မိန့်ကြားတော်မူတဲ့ စာမှာ
မူလပဏ္ဏာသ ကောသမ္ဗိယသုတ္တန်ဒေသနာတော်ကို
ဖတ်ရှုရန် မိန့်မှာတော်မူပါသော်လည်း တပည့်တော်မ
ထံပါးမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာစာအုပ် စုစုပေါင်း (၁၂)အုပ်ထဲမှာ
ရှာကြည့်တဲ့အခါ မူလပဏ္ဏာသဝတ္ထုအကြောင်းအရာ
မတွေ့ရှိခဲ့ရပါဘုရား။ ဖတ်ရှုလေ့လာလိုပါတယ်ဘုရား။

သကျမုနိ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်
မူခဲ့တဲ့ မူရင်းပါဠိတော်စာပေ စုစုပေါင်းကို စာအုပ်အဖြစ်
ပုံနှိပ်ပြီးတာ အုပ်ရေဘယ်လောက် ရှိပါသလဲဘုရား။

ကြည်ညိုလေးမြတ်စွာ ဦးတင်ရှိခိုးပါတယ်ဘုရား။

ရိုသေလေးစားစွာဖြင့်

ဒါယိကာမ

ရက်စွဲ။ ၁၉၈၅ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ (၃)ရက်။

ဒါယိကာမထံသို့ ပြန်ကြားအသိပေးအပ်ပါတယ်။

ဒါယိကာမရဲ့စာမှာ စိတ်ဟာ ညီညွတ်မျှတပြီး
ငိုက်မြည်းခြင်း၊ တွေဝေခြင်းမရှိဘဲ နိုးကြားနေတယ်၊
သတိလည်းရှိတယ် အရာရာပျက်သုဉ်းပြီး ခန္ဓာကိုယ်
ရော စိတ်ပါ မရှိဘဲ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ချမ်းသာ
ငြိမ်သက်နေပါတယ်လို့ လျှောက်ထားတာကို ဖတ်ရ
ပါတယ်။

ဒါယိကာမရဲ့ စိတ်နေသဘောထား၊ စိတ်မှာ
တန်ဖိုးထားမှုတွေ ဘယ်လိုပြောင်းလဲတယ်၊ ဒါမှမဟုတ်
ဘယ်ကဲ့သို့ ခံစားရတယ်ဆိုတာလည်း ဒီထက် ပြည့်ပြည့်
စုံစုံလျှောက်ထားဖို့ အသိပေးလိုက်ပါတယ်။

တစ်ဆက်ထဲ (၃၀၂၀၂၅)ရက်စွဲပါ စာမှာ
ဒါယိကာမ မေးလျှောက်ထားတဲ့ ကောသမ္ဗိယသုတ်ကို
အကျဉ်းချုပ်ပြီး ဖြေကြားပေးလိုက်ပါတယ်။

ဣဓ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု အရညဂတောဝါ
ရုက္ခမူလ ဂတောဝါ သုညာဂါရဂတောဝါ စသည်ဖြင့်
မူလပဏ္ဏာသပါဠိတော် ကောသမ္ဗိယသုတ်မှာ လာရှိ
ပါတယ်။ လိုရင်းအချက် ခုနှစ်ချက်ကို အကျဉ်းချုပ်
ရေးပြပါမယ်။

၁။ ဆိတ်ငြိမ်ရာမှာနေပြီးတော့ ဆင်ခြင်တဲ့
အခါမှာ ကာမရာဂ (ကာမဂုဏ်တပ်မက်မှု)၊ ဗျာပါဒ
(ဖျက်ဆီးလိုမှု)၊ ထိနမိဒ္ဓ (ထိုင်းမှိုင်းငိုက်မြည်းမှု) ဥဒ္ဓစ္စ
(ပျံ့လွင့်မှု)၊ ကုက္ကုစ္စ (နှောင်တပူပန်မှု)၊ ဝိစိကိစ္ဆာ
(တွေးတောယုံမှားမှု) မျက်မှောက်လောက တမလွန်
လောကကို ကြံစည်မှု၊ ငြင်းခုံခိုက်ရန်ဖြစ်ကာ နှုတ်လှံ

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

ထိုးမှု စတဲ့စိတ်တွေ ထကြွလွှမ်းမိုးမှုတော့ရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ ရှုမှတ်ဆဲ ရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက်ကို မသိနိုင်လောက်အောင် မပိတ်ပင်နိုင်ဘူးလို့ ယောဂီကသိတယ်။ တစ်နည်းပြောရရင် ကာမရာဂ၊ ဗျာပါဒ၊ ထိနမိဒ္ဓ စတာတွေ ဖြစ်ပါသော်လည်း အရိယာယောဂီက ဖြစ်မှန်း ချက်ချင်းသိတယ် ဒါကြောင့် ဖြစ်ပါသော်လည်း ဖြစ်ကြောမရှည်ဘူးလို့ဘဲ တိုတိုမှတ်လိုက်ပါ။ ဒါက အရိယာသာဝကရဲ့ ခွန်အားတစ်ပါးဖြစ်ပါတယ်။

၂။ နီဝရဏပရိယုဋ္ဌာန် (ပျံ့လွင့်ပူပန်ပြေးလွှားမှု) တို့ရဲ့ ငြိမ်းချမ်းတာကို ရပါရဲ့လားလို့ ဆင်ခြင်တဲ့အခါ မှာလည်း ရှုမှတ်ဆဲ မိမိစိတ်ထဲမှာ ငြိမ်သက်တည်ကြည်တယ်။ ကိလေသာ နီဝရဏ ငြိမ်းတယ်ဆိုတာကို သိတယ်။ တစ်နည်းပြောလို့ရှိရင် ကိလေသာ နီဝရဏ တွေကြောင့် စိတ်က ပူလောင်ပင်ပန်းသွားရင်လည်း ယောဂီက အဲဒီအပူအရှုပ်နဲ့မနေတော့ဘဲ ချက်ချင်း ငြိမ်းအေးအောင်လုပ်ဖို့ ကြိုးစားတယ် ဒါက ပုထုဇဉ်နဲ့ မဆိုင်သော သောတာပန် အရိယာသာဝကနဲ့သာ ဆိုင်တဲ့ ခွန်အားတစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။

၃။ အရိယာဖြစ်စေနိုင်တဲ့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးလမ်းစဉ် ဟာ ဒီသာသနာမှ အပမှာ လုံးဝမရှိဘူးလို့ အရိယာ ယောဂီက သေသေချာချာသိတယ်။ သည်ဂုဏ်လည်းပဲ ပုထုဇဉ်နဲ့မဆိုင်သော သောတာပန် အရိယာသာဝကရဲ့ ခွန်အားတစ်ပါးဖြစ်ပါတယ်။

၄။ ကုစားနိုင်တဲ့ အာပါတ်အပြစ်ကို ပြုမိတဲ့ (ရဟန်း)ဟာ ချက်ချင်းပဲ ကုစားပါတယ်။ နောက်

နောင်လည်း ဒီအပြစ်မျိုးကို မပြုလုပ်ပဲ စောင့်ရှောက် တယ်။ ဥပမာအားဖြင့် ကလေးငယ်လေးဟာ သူ့လက် နှင့် မီးခဲကို မတော်တဆထိမိရင် လက်ကို ချက်ချင်း ရုပ်သိမ်းသလို ကျရောက်တဲ့ အာပတ်အပြစ်ကို ပြောကြားပြီးတော့ နောင်မဖြစ်အောင် စောင့်ရှောက် ပါတယ်။ တစ်နည်းပြောရရင် အပြစ်ကို မဖုံးကွယ်လိုဘူး နောင်အတွက်လည်း စောင့်ရှောက်တယ်။ သည် သူတော်ကောင်းလက္ခဏာကလည်း ပုထုဇဉ်နဲ့မဆိုင် သောတာပန် အရိယာသာဝကရဲ့ ခွန်အားတစ်ပါး ဖြစ်ပါတယ်။

၅။ ပဉ္စမအချက်ကတော့ ထိုထို ဤဤ အမှု ကိစ္စကြီးငယ်ကို ကြောင့်ကြစိုက် လုပ်နေပါသော်လည်း အရိယာသာဝကဟာ အမိသီလ၊ အမိစိတ္တ၊ အမိပညာ သိက္ခာသုံးပါးကိုဖြည့်ကျင့်ဖို့ စိတ်မှာထက်သန်လျက် လိုလားလျက်ရှိပါတယ်။ သည်ဂုဏ်လည်းပဲ ပုထုဇဉ်နဲ့ မဆိုင် သောတာပန်အရိယာသာဝကရဲ့ ခွန်အားတစ်ပါး ဖြစ်ပါတယ်။

၆။ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့တဲ့ တရားဒေသနာတော်ကို နာကြားရရင် ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာ စီးပွားသဖွယ် လိုလိုလားလား ရှိရှိသေသေ စိတ် တစ်ခြားကို မလွင့်ဘဲ၊ တရားမှာသာ နှလုံးသွင်းကာ နားစွင့်ကာ တရားကို နာကြားတယ်။ ဒါလည်းပဲ ပုထုဇဉ်နှင့်မသက်ဆိုင် အရိယာသောတာပန်နဲ့သာ ဆိုင်တဲ့ ခွန်အားဖြစ်ပေတယ်။

၇။ နောက်ဆုံး သတ္တမအချက်ကတော့ ဘုရား

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

ဟော တရားဒေသနာတော်များကို နားကြားရတဲ့အခါ (ဖတ်ရှုရတဲ့အခါ) တွေမှာ အရိယာသာဝကဟာ အနက် အဓိပ္ပါယ်ကို နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် သဘောကျတဲ့အတွက် အလွန်ပဲ နှစ်သက်အားရပါတယ်။ ရင်ထဲနှလုံးထဲက တသိမ့်သိမ့်ဖိုလှိုက်ပြီး ကြက်သီးတွေထတဲ့အထိ အားရ ကျေနပ်ပါတယ် အခုလို ဘုရားဟောတရားကို နားလည် သဘောကျကာ နှစ်သိမ့် ဝမ်းမြောက်တာဟာလည်း ပုထုဇဉ်နဲ့မဆိုင် သောတာပန်အရိယာတို့မှသာ ပြည့်စုံ တဲ့ ခွန်အားဖြစ်ပါတယ်။

မေတ္တာတရားဖြင့်

ဆရာတော်

ရက်စွဲ။ ၁၉၈၆ခု၊ ဇန်နဝါရီလ (၅)ရက်။

ရိုသေစွာ လျှောက်ထားအပ်ပါတယ်ဘုရား။

အမေရိက၊ အာရှ၊ အာဖရိကနိုင်ငံတွေမှာ ကပ်ရောဂါများ၊ ငတ်မွတ်မှုများဖြစ်တယ်လို့လည်း ကြားရပါတယ်။ အဲသည်လူတွေကို တပည့်တော်မ မသိပါသော်လည်း တပည့်တော်မရဲ့စိတ်ထဲ ကရုဏာ စိတ်တွေ ဖြစ်လာပါတယ်ဘုရား။ ဘာသာရေးကြောင့် စစ်ပွဲများလည်း ဖြစ်တယ်လို့ သိရပါတယ်ဘုရား။

အကယ်၍ ဗုဒ္ဓဘုရားရဲ့ တရားတော်ကိုသာ သူတို့ကျင့်ကြံပြီး (ဝိသုဒ္ဓိ)ဖြစ်အောင် နေတတ်ခဲ့ရင် စိတ်တွေလည်း ငြိမ်းအေးမှာပဲ၊ စစ်ပွဲတွေလည်း ငြိမ်းချမ်းမှာပဲ၊ အနာရောဂါလည်း ကင်းမှာပဲလို့ ထင်ပါတယ်ဘုရား။

သူတို့ဘေးဘယာတွေ ကြုံနေကြတာ စိတ်တွေ မစင်ကြယ်လို့ပဲလို့ တပည့်တော်မ ယူဆပါတယ်ဘုရား။ တပည့်တော်မရဲ့ ထင်မြင်ချက်ပါဘုရား။ တပည့်တော်မ ရဲ့ စိတ်မစင်ကြယ်မှုကိုလည်း လျှောက်ထားပါရစေ ဘုရား။

မနောက ညနေပိုင်း ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များရဲ့ တွေ့ဆုံပွဲရှိပါတယ်ဘုရား။ မိတ်ဆွေများနဲ့ ဆုံခဲ့ရ ပါတယ်၊ လက်ဘက်ရည်သောက်ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တပည့်တော် ဝိကာလဘောဇနာကို ရှောင်ကျဉ်ထား ပါတယ်။ ဒါကြောင့် မသောက်ဖြစ်ခဲ့ပါဘုရား။

“ငါ့ဥပုသ်စောင့်ထားလို့ ညနေပိုင်းမို့ မသောက် တာ” ဆိုပြီး ဘယ်တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ မမေးဘဲ ပြောပြခဲ့မိပါတယ်။ အပြစ်ဖြစ်ပါသလားဘုရား။

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

ငါဥပုသ်သည်ကြီး၊ သူတော်ကောင်းကြီးဆိုပြီး
ကြွားလိုတဲ့ စိတ်သဘောကိုလည်း ပြောပြပြီးခြင်း
သိလိုက်တော့ ရှက်မိပါတယ်ဘုရား။

ခုလိုကြွားဝါမှုကိုတော့ ဘုရားတပည့်တော်
နောက်နောင် မပြုလုပ်ချင်တော့ပါဘူးဘုရား။ စိတ်လည်း
ညစ်ညမ်းတယ်၊ စိတ်ထဲလည်း ပင်ပန်းတယ်ဘုရား။
ဒါပေမယ့် အံ့ဩစရာကောင်းတာက အရင်ကလည်း
အခုလိုစိတ်မျိုး အများကြီးဖြစ်ခဲ့ဖူးမှာပဲ၊ မသိခဲ့တာ
ဘာကြောင့်ပါလိမ့်မလဲလို့ တွေးထင်မိပါတယ်ဘုရား။

တပည့်တော်မ မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရားကို လေးစား
ကြည်ညိုပါတယ်။ ဒါကြောင့် နောင်ဘဝ လူဖြစ်သေးရင်
ထေရဝါဒသာသနာတော် ထွန်းကားတဲ့နိုင်ငံမှာပဲ
လူဖြစ်ချင်ပါတယ်ဘုရား။ တစ်ချို့သော ထေရဝါဒနိုင်ငံ
များနှင့် မြတ်ဘုရားမွေးဖွားရာဒေသကို နွေဦးရာသီမှာ
ခရီးသွားဖို့ စီစဉ်ထားပါတယ်ဘုရား။

ဘုရားတပည့်တော် ဝိသုဒ္ဓိ (၇)ပါးကို ပြည့်စုံ
အောင် လေ့ကျင့်နေပါတယ်ဘုရား၊ သီလဝိသုဒ္ဓိဖြစ်ဖို့
ရှစ်ပါးသီလကို နေ့စဉ်ခံယူပါတယ်။

စင်ကြယ်မှ တရားတိုးမယ်လို့ ယုံကြည်
ပါတယ်။ စင်ကြယ်မှလည်း နိဗ္ဗာန်နဲ့ထိုက်တန်မယ်လို့
ထင်ပါတယ်ဘုရား။

မှားရင်လည်း ခွင့်လွှတ်ပေးသနားတော်မူပါရန်
တောင်းပန်ပါတယ် အရှင်ဘုရား။

ကြည်ညို လေးမြတ်စွာဖြင့်
ဒါယိကာမ

ရက်စွဲ။ ၁၉၈၆ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၆)ရက်။

ဒါယိကာမထံသို့ ပြန်ကြားအသိပေးအပ်ပါတယ်။

စုတုတ္ထသင်္ဂါယနာကို သီဟိုဠ်နိုင်ငံမှာ တင်ခဲ့တယ်။ ပဉ္စမသင်္ဂါယနာကိုတော့ မြန်မာနိုင်ငံ မန္တလေးမြို့မှာတင်ခဲ့တယ်။ ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာကိုလည်း သာသနာနှစ် ၂၅၀၀ပြည့်နှစ်မှာ မြန်မာနိုင်ငံ ရန်ကုန်မြို့မှာ တင်ခဲ့ပြီး သုတ်၊ ဝိနည်း၊ အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်စာပေတွေကို စာအုပ်အဖြစ် မြန်မာအက္ခရာနဲ့ ပုံနှိပ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ အခြားအက္ခရာများနှင့် မှတ်တမ်းတင် ပုံနှိပ်ထားတာလည်း ရှိပါသေးတယ်။

ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာတင် ပိဋကတ်တော်ရဲ့မှတ်တမ်း အစီအစဉ်ကတော့

- ၁။ ဒီဃနိကာယ် (သုတ် သုံးကျမ်း) ၃အုပ်။
 - ၂။ မဇ္ဈိမနိကာယ် (ပဏ္ဏာသ သုံးကျမ်း) ၃အုပ်။
 - ၃။ သံယုတ္တနိကာယ် (ငါးကျမ်း) ၃အုပ်။
 - ၄။ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် (ဆယ့်တစ်ကျမ်း) ၃အုပ်။
 - ၅။ ခုဒ္ဒကနိကာယ် (ဝိနည်း ငါးကျမ်း) ၅အုပ်။
 - ၆။ ခုဒ္ဒကနိကာယ် (အဘိဓမ္မာ ခုနစ်ကျမ်း) ၁၂အုပ်။
 - ၇။ ခုဒ္ဒကနိကာယ် (သုတ် ဆယ့်ကိုးကျမ်း) ၁၁အုပ်။
-
- ၄၀အုပ်။

ဒါယိကာမရဲ့ (၃၀၂၀၈၅)စာကို သည်မျှပဲ ပြန်ကြားပေးလိုက်ပါတယ်။

မေတ္တာတရားဖြင့်

ဆရာတော်

ရက်စွဲ။ ၁၉၈၆ခု၊ မတ်လ (၁၂)ရက်။

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

ရီသေလေးမြတ်စွာ လျှောက်ထားအပ်ပါတယ် ဘုရား။

ရာသီဥတု ဖောက်ပြန်မှုကြောင့် အိမ်သူ အိမ်သားတွေအားလုံး နေမကောင်းဖြစ်ကြပါတယ်။ တပည့်တော်မအတွက်က တရားအားဆေးရှိနေတာကြောင့် အရာရာကို လက်ခံထားပြီးဖြစ်လို့ စိတ်သက်သာရာရမိပါတယ်ဘုရား။ ခန္ဓာမှာနာသော်လည်း စိတ်မနာအောင် လေ့ကျင့်နေပါတယ်ဘုရား။

တရားအားထုတ်မှု အတွေ့အကြုံကို လျှောက်ထားပါမယ်ဘုရား။

ထိုင်နေတဲ့အခါ နှာသီးဝမှ လေတိုးနေတဲ့ သဘောကို သိနေပါတယ်။ အဲဒီသိစရာလေးနဲ့ သိတာလေးကို နောက်ကပြန်ပြီး သိသိနေတာ သိသာလာပါတယ်။ စကြိုမှာလည်း ကြမ်းပြင်နဲ့ဖဝါး ထိနေတဲ့ သဘောကို ထိတာလေးနဲ့ သိတာကို နောက်က ထပ်သိနေပါတယ်ဘုရား။

သိတာကတစ်ခု၊ သိတာကို ပြန်သိသိနေတာက တစ်ခုလို့ ဖြစ်နေပါတယ်။ ရုပ်ဓမ္မ၊ နာမ်ဓမ္မတွေက ဖောက်ပြန် ပြောင်းလဲ ဖြစ်ပျက်နေတယ်ဆိုတဲ့ သဘောကို အရင်ကတွေးကြည့်ဖူးတယ်။ နားမလည်ခဲ့ပါဘူးဘုရား။ ဒါပေမယ့် ဘယ်လိုလေးလဲလို့ သိချင်လို့ မကြာမကြာတော့ တွေးတွေးကြည့်နေမိသေးတယ်။ ခုတော့ ပြောင်းလဲပြီး အသစ်အသစ်ဖြစ်နေတဲ့သဘောကိုက ဖောက်ပြန်၊ ပျက်စီး၊ ချုပ်ပျောက်နေတာပဲဆိုတာကို သိသာလာပါတော့တယ်ဘုရား။

ကာမဂုဏ်ငါးပါးဆိုတဲ့ မျက်စိနှင့်အဆင်း၊
နားနှင့်အသံ၊ နှာခေါင်းနှင့်အနံ့၊ လျှာနှင့်အရသာ၊
ကိုယ်နှင့် အထိအတွေ့တွေကို ခံစားနေရတာဟာ
ဘယ်တော့မှ အဆုံးမရှိ အစလည်းမရှိတာလို့
သဘောပေါက်လာပါတယ်ဘုရား။

သည်ရုပ်နာမ်သင်္ခါရတွေက ဖောက်ပြန်
ပြောင်းလဲတာကို အခုလိုလက်တွေ့သဘောပေါက်
လာတော့မှပဲ သည်အာရုံတွေပေါ်မှာ ငြိတွယ်မှု
သံယောဇဉ် တဖြည်းဖြည်း နည်းပါးလာပါတယ်။
ဒီနှစ်ခုစလုံးက သက်ဆိုင်တယ်လို့ ယူဆပါတယ်
ဘုရား။

တကယ်တော့ ဘဝဟာ ဘယ်ကနေဘယ်လို
ရလာမှန်းမသိတဲ့ ဒုက္ခတုံးကြီးထမ်းထားနေရတာနဲ့
တူတယ်လို့ တဖြည်းဖြည်း နားလည်လာပါတယ်
ဘုရား။

သည်ခန္ဓာကြီးဟာ သူ့သဘောနဲ့သူ ပြောင်းလဲ
နေပါတယ်ဘုရား။ ကိလေသာစိတ်တွေလည်း အာရုံနဲ့
တိုက်ဆုံပြီး ပေါ်ချင်တိုင်း ပေါ်နေပါတယ်ဘုရား။ ဒီခန္ဓာ
ဝန်နဲ့ ကိလေသာဝန်လို့ခေါ်တဲ့ ဝန်ထုပ်ကြီးနှစ်ခုက
လေးလံပင်ပန်းလှပါပြီဘုရား။

ပြုပြင်မှု၊ ကြောင့်ကြစိုက်မှု၊ ထိန်းချုပ်မှုတို့ မရှိ
ဘဲလည်း ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှာ ရံခါလှုပ်ရှားနေပါ
တယ်။ ရံခါ သိသာထင်ရှားပြီး ရံခါ မထင်ရှားပါဘုရား။
သူ့သဘောသူ ဆောင်နေတယ်လို့ ယူဆပါတယ်။
ခန္ဓာကိုယ်မှာ ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့အလုံးစုံကို သတိနဲ့

စောင့်ကြည့်နေပါတယ်။ သတိကိုပင် အဖော်အဖြစ် ထားပါတယ်ဘုရား။

တစ်စုံတစ်ခုကို သိလိုတဲ့အခါ ပြင်ပမှာ စိတ်ကထွက်ပြီး သိပါတယ်။ သိစရာကိစ္စရပ်များ ပြီးတဲ့အခါ စိတ်ဟာ နေသားတကျ သူ့အလိုလိုရှိနေပြီး ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။ ကြောင့်ကြစိုက်မှု မလိုအပ်ပါ ဘုရား။ တွေဝေနေတာမဟုတ်ပါ။ သတိရှိနေပါတယ်။ ညီညွတ်မျှတနေပါတယ်ဘုရား။

ရံခါလည်း စကြံလျှောက်ပါတယ်ဘုရား။ ရံခါ စကြံလမ်းမှာလည်း ငြိမ်းချမ်းတဲ့၊ နက်ရှိုင်းတဲ့ ချမ်းသာ တစ်မျိုးခံစားရပြီးနောက် သတိဟာ ခြေဖဝါးနဲ့ ကြမ်းပြင်ထိတဲ့နေရာကို အလိုလိုရောက်ရှိနေပါတယ် ဘုရား။ သမာဓိရဲ့သဘောလို့ ယူဆရမယ်ထင်ပါတယ်။

တပည့်တော်မရဲ့စိတ်ဟာ ယခုအခါမှာ ဓမ္မ တရားပေါ်ကို နေ့ည အချိန်ပြည့် ခိုင်မြဲစွာတည်နေ တယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ ရံခါ လောကရေးရာ တစ်ခြား အကြောင်းအရာပေါ် စိတ်ရောက်သွားရင်လည်း မကြာခင်ပဲ ဓမ္မတရားပေါ်ကို စိတ်ရောက်နေလေ့ ရှိတာကို အံ့ဩစွာ တွေ့ရပါတယ်ဘုရား။ စိတ်ဟာ အချိန်ပြည့်လောက်နီးပါး တရားအာရုံမှာပဲ ကိန်းနေ တာက ထူးဆန်းလှပါတယ်ဘုရား။

နေ့စဉ်ဘဝမှာ ကြုံတွေ့နေရတဲ့ မပြီးဆုံး နိုင်တဲ့ ပြဿနာများနဲ့ အခက်ခဲများကိုလည်း တရားတော်ရဲ့အထောက်အကူနှင့် ရဲဝံ့စွာ ဖြေရှင်း လာနိုင်တဲ့အပြင် စိတ်ထဲမှာ ပူပင်သောက စိတ်ဆိုးမှု

ဒေါသ ဖြစ်လာတဲ့အခါမှာလည်း ယခင်ကလို
ဖြစ်ကြောမရှည်တော့တာကိုလည်း အံ့ဩစွာ သတိ
ထားမိနေပါတယ်ဘုရား။

နေ့စဉ်ဘဝထဲက လုပ်ငန်းများဆောင်ရွက်ရာ
မှာလည်း စိတ်အေးအေးထားပြီး ဆောင်ရွက်လာနိုင်
တာကို သတိထားမိပါတယ်ဘုရား။

(၁၂၀ ၃၀ ၈၆)ရက်စွဲပါ ဆရာတော်ဘုရား
စာထဲမှာ သီဟိုဠ်နိုင်ငံမှာလည်း သင်္ဂါယနာတင်ခဲ့ဘူးတဲ့
အကြောင်းကို ဖတ်ရပါတယ်ဘုရား။ ယခုသင်္ဂါယနာ
(၆)ကြိမ်ရှိပြီဆိုတော့ သင်္ဂါယနာကို ဘယ်ကာလက
စတင်ပြီး တင်လာခဲ့ပါသလဲဘုရား။

ယခု တပည့်တော် တရားအားထုတ်နေတဲ့
သကျမုနိမြတ်ဗုဒ္ဓ ဟောတော်မူခဲ့တဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်းနဲ့
ပတ်သက်တဲ့ ညွှန်ကြားမှု လမ်းညွှန်ဟောကြားမှုတွေက
သင်္ဂါယနာတင်တော်မူခဲ့တဲ့ သံဃာတော်များရဲ့ကျေးဇူး
ကြောင့်ဆိုတာ တပည့်တော်သိတဲ့ကာလက စတင်ပြီး
သံဃာတော်များကို ကြည့်ညှိလွန်းလို့ လက်အုပ်မိုးကာ
ရှိခိုးကန်တော့ပါတယ်၊ လေးစားတယ်၊ အလေးအနက်
ကျေးဇူးလည်းတင်ပါတယ်ဘုရား။

ကြည်ညိုလေးမြတ်စွာဖြင့်

ဒါယိကာမ

ရက်စွဲ။ ၁၉၈၆ခု၊ မေလ (၅)ရက်။

ဒါပိကာမထံသို့ ပြန်ကြားအသိပေးလို့ကိပါတယ်။

သိစရာနဲ့ သိတာ နှစ်ခုသာရှိတဲ့ ဒီရုပ်နာမ် ပေါ်မှာ လူသားတွေက အယူလွဲ၊ အသိလွဲ၊ အစွဲလွဲ နေကြတာပါ။ ဒီလိုလွဲတာတွေက ပါဠိတော်ထဲမှာ စိတ္တဝိပလ္လာသ၊ ဒိဋ္ဌိဝိပလ္လာသ၊ သညာဝိပလ္လာသ လို့ပြပါတယ်။ လွဲချော်မှောက်မှားတာက ကြာလွန်း လှတော့ သူ့အလိုလို ရှင်းလင်းဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်တော့ ပါဘူး။

ဒီအသိအမြင်တွေ ပြန်တည့်ဖို့ဆိုတာ လေးသင်္ချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပါရမီဖြည့်ကျင့်လာတဲ့ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသာသနာနှင့် ကြုံတွေ့ပြီး ကျင့်ကြံအားထုတ် မှသာ ဖြစ်ကောင်းပါတယ်။

ပြောင်းလဲဖောက်ပြန်နေတဲ့သဘော အရှိတရား က ရှိပြီးသားတရားပါ။ အဲဒါကို ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားက ဖော်ထုတ်ပြီး လောကသားတွေ ချမ်းသာဖို့အတွက် လွတ်မြောက်ဖို့အတွက် သွန်သင်လမ်းညွှန် ပြသ ပေးတော်မူတာပါ။

သာသနာပမှာလည်း ဒီတရားရှိမြဲပါ။ ဒါပေမယ့် လူသားတွေ မဖော်ထုတ်နိုင်ကြဘူး၊ ဒါကြောင့် သာသနာပ ကာလတွေမှာ လူပညာရှိတွေက ဒေါသ မကောင်းဘူး၊ လောဘ မကောင်းဘူး၊ မနာလိုဝန်တို စိတ်တွေ မကောင်းဘူးဆိုတာ သိကြတယ်၊ ပြောကြ တယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒါတွေကနေ ဘယ်လိုလွတ်မြောက် အောင် လုပ်ရမယ် ဘယ်လိုကျင့်ရမယ်ဆိုတာကိုတော့ မသိနိုင်ပါဘူး။

အရှင်ခေမာနန္ဒ (ရန်ကင်းတောရ-သပြေပင်)

သူ့စိတ်ကူးနဲ့သူ လောဘ၊ ဒေါသ ငြိမ်းအေး
အောင်ဆိုပြီး နည်းအမျိုးမျိုး ကြံကြတာတော့
ရှိပါတယ်။ မီးလှုံတဲ့အကျင့် ရေငုတ်တဲ့အကျင့်၊ နေပူ
လှမ်းတဲ့အကျင့် စတာတွေကျင့်ကြတာ အမှားတွေ
ပါပဲ။

အမှတ်လွဲ၊ အမြင်လွဲ၊ အစွဲလွဲတွေကြောင့်သာ
လူသားတွေဟာ တန်ဖိုးမရှိတာကို ရှိတယ်ထင်၊ ဒုက္ခကို
သုခထင်၊ မတည်တံ့တာကို တည်တံ့တယ်ထင်ပြီး
ငါးဖြာကာမဂုဏ်အာရုံတွေအတွက် တရိုက်မက်မက်ကြီး
ဖြစ်နေကြတာပါ။

ဒါကြောင့် ဘဝဟာ မရေရာတာတွေ၊
လောကဓံတွေ၊ ဘေးဘယာတွေ၊ သောကတွေ၊
အဆင်မပြေမှုတွေနဲ့ လက်ပန်းကျနေပါတယ်။
ဘာလေးများ ရေရာလေမလား၊ မသေချာတာတွေ
ထဲက တစ်ခုခုများ သေချာလေမလား၊ ဒုက္ခတွေထဲက
ဟိုဟာလေးများ သုခဖြစ်လေမလား၊ ဒီတစ်ခါအဆင်
မပြေဘူး နောက်တစ်ခါတော့ အဆင်ပြေမှာပါ။
ဒီနှစ်မကောင်းဘူး နောင်နှစ်တော့ ကောင်းတော့မှာပါ
ဆိုပြီး မျှော်တွေးကာ မောနေကြပါတယ်။ အဆင်
ပြေနိုးနိုး၊ ရေရာလေနိုးနိုး၊ သုခတွေ့နိုးနိုးနဲ့ အနှစ်
မရှိတာထဲ အနှစ်ရှာ ဒုက္ခအိုးထဲက သုခရှာနေကြ
ပါတယ်။

ဝိပဿနာရှုမှတ်တဲ့ ယောဂီဟာ အသိအမြင်
တွေရှင်းလာတာနဲ့အမျှ ခန္ဓာအရှိအမှန်ဖြစ်တဲ့ ဆင်းရဲ
တယ်၊ မတင့်တယ်ဘူး၊ မတည်မြဲဘူး၊ မခိုင်ခံ့ဘူး။

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

အစိုးမရဘူးဆိုတာတွေကို ဉာဏ်ထဲ ထိုးထွင်းသိလာ
တာဟာ အသိမှန်လာတာပါ။ ဒီလိုနဲ့ ဉာဏ်တွေ
ရင့်ကျက်သည်ထက် ရင့်ကျက်လာပြီဆိုရင်တော့
အမြင်မှန်တွေရပြီး ချမ်းသာစစ် ချမ်းသာမှန်ကိုလည်း
ရနိုင်ပါတယ်။

ဒါယိကာမ လျှောက်ထားစာပါ အကြောင်းကို
ဖြေကြားလိုက်ပါတယ်။

ဝိပဿနာရှုပွားနေတဲ့ ယောဂီအနေနှင့် မှတ်သိ
နေခိုက်မှာ ကုန်သွားတာ၊ ပျက်သွားတာ၊ ပျောက်သွား
တာကို သိသိနေတယ် အဲဒါသိတာကို ပြန်ပြီးတော့
ကုန်တယ်၊ ပျောက်တယ်လို့ ထပ်ဆင့် သိမြင်ပြန်တယ်။

တစ်နည်းပြောရရင် အဲဒီရှုမှတ်သိနေတာကို
ပြန်ပြီးရှုမှတ်နေပါတယ်။ ဒါက ဝိပဿနာကို ဝိပဿနာ
ထပ်ဆင့်ရှုတာဖြစ်တဲ့အတွက် ပဋိဝိပဿနာလို့ ခေါ်ဆို
ရပါတယ်။ ပဋိဝိပဿနာ ဉာဏ်မည်ပါတယ်။ သိတာကို
ပြန်သိနေရင် အသိမှန်နေပြီ၊ မဂ္ဂင်လမ်းတည့်နေပါတယ်။
ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုမချထားဘဲ ကြိုးစားဖို့ပဲလိုပါတယ်။

မေတ္တာတရားဖြင့်

ဆရာတော်

ရက်စွဲ။ ၁၉၈၆ခု၊ ဇွန်လ (၉)ရက်။

ရိုသေစွာ လျှောက်ထားအပ်ပါတယ် ဆရာတော်
ဘုရား။

စကြိုမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ထိုင်ရာမှာပဲဖြစ်ဖြစ် သိစရာ
အာရုံတွေက သူ့အလိုလိုပဲ ထင်ရှားပြီး ထင်ရှားပြီး
လာနေသလိုပါပဲဘုရား။ သိသိနေတာလည်း
ကြောင့်ကြမစိုက်ရဘဲ သူ့အလိုလိုပဲ သိနေပါတယ်
ဆိုတာကို အရင်ကထက်ပိုပြီး ရှင်းရှင်းလင်းလင်း
နားလည်လာပါတယ်ဘုရား။ ဓမ္မဗျာပါရလို့ ဆရာတော်
သွန်သင်စကားကိုလည်း မကြောင့်မကြ သိနိုင်စွမ်း
တာကိုလည်း အံ့ဩမိပါတယ်ဘုရား။

ကိလေသာအကြမ်းအနုလည်း အာရုံနှင့်
တိုက်ဆုံရင် ပေါ်ချင်ပေါ်လာတာပါပဲဘုရား။ ဒါပေမဲ့
ပေါ်တိုင်းသိ၊ ပေါ်တိုင်းသိနေလို့ပဲထင်ပါတယ်။
ရံခါတော့ ပေါ်လုဆဲဆဲမှာပဲ ပေါ်တော့မယ်လို့ သိလာ
နိုင်ပါတယ်။ ကိလေသာအဖြစ်နည်းလာတော့ ပိုပြီး
ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာလာတယ်။ ငြိမ်းချမ်းလာတယ်၊
လောဘကြောင့် မချမ်းသာတာ၊ မငြိမ်းချမ်းတာကို
သိလာရပါတယ် ဒေါသကြောင့် မချမ်းသာတာ၊
မငြိမ်းချမ်းတာကို သိလာရပါတယ်။

အခု အဲဒီသံသရာကို ချဲ့ထွင်တတ်တဲ့ တဏှာ၊
မာန၊ ဒိဋ္ဌိကို သတိ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယ၊ သဒ္ဓါ၊ သမာဓိ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ မဂ္ဂင်တရားတွေက တစ်စတစ်စ တိုက်ခိုက်
ချေမှုန်းလာနိုင်ပြီလို့ ထင်မြင်ယူဆပါတယ်ဘုရား။

အဲဒီ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ
တွေက တပည့်တော်ရဲ့စိတ်အိမ်ကို ညစ်ပတ်ပေကြံ

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

စေခဲ့တယ်ဆိုတာကိုလည်း တပည့်တော်သိပါပြီဘုရား။

အဲဒီ ကိလေသာတွေ ကင်းရာ၊ ဝေးရာ၊ ကုန်ရာ၊ ခမ်းရာကို သွားရမယ့်လမ်းစဉ်ကိုလည်း တပည့်တော် သေသေချာချာမြင်နေပါပြီဘုရား။

အဲဒီ ကိလေသာတွေ လုံးလုံးမရှိတော့ရင် အဘယ်မျှ ငြိမ်းအေးချမ်းသာမယ်ဆိုတာလည်း တပည့်တော် ကောင်းကောင်းခန့်မှန်းလို့ ရနေပါပြီ ဘုရား။

ဒါကြောင့် ဘုရားတပည့်တော်မ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာန၊ သောက ကိလေသာမီးတွေ မရှိတဲ့ ငြိမ်းအေးချမ်းသာတဲ့ဘဝကို တည်ဆောက်နိုင်ဖို့ ရည်မှန်းချက် ပန်းတိုင်ထားပြီး ကြိုးပမ်းနေပါတယ် ဘုရား။

တပည့်တော်မရဲ့ အစာအိမ်လမ်းကြောင်းမှာ အကြိတ်တစ်ခုပေါ်နေပါတယ်ဘုရား။ အဲဒီရောဂါကြောင့် နေ့ည နာကျင်မှု အာဟာရစားသုံးရာမှာ မပြည့်ဝမှုကို ကြုံတွေ့နေရပါတယ်။ နာကျင်တဲ့နေရာကို ဂရုစိုက် ပြီး အကဲခပ်ပါတယ်ဘုရား။ ဘယ်နေရာလေးက နာတာလဲ၊ ဘယ်လိုနာသလဲဆိုတာပါဘုရား။ ဟိုလို မှတ်နေတာတော့ မဟုတ်တော့ပါဘူးဘုရား။ သူ့ သဘောကို ဘေးကအကဲခပ်သလိုပါဘုရား။ နာကျင်တဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာကို တပည့်တော်ဘဝမှာ လက်တွေ့ရှုပွား နေရပါပြီဘုရား။

ဒါပေမယ့် ရံခါတော့လည်း ခွဲစိတ်ကုသမှု အဆင်မပြေပေမလား စတဲ့သောကအတွေးတွေက

မဖိတ်ခေါ်ပဲ ရောက်ရောက်လာတတ်တယ်။ အတွေးထဲ
မျောနေရင်တော့ တပည့်တော်မ ပင်ပန်းပါပြီဘုရား။

တပည့်တော်မနားလည်ပါပြီ၊ စိတ်ရောကိုယ်ပါ
နာသွားတာထင်ပါတယ်ဘုရား။

ဒါကြောင့် စိတ်ထဲကို သောကအတွေး အဝင်
မခံဘဲ ခန္ဓာကိုယ်မှာ အဆင်မပြေဖြစ်နေတဲ့ နာကျင်မှု
ကိုပဲ သိသိပေးနေပါတယ်။ တရားနှင့်ဘဝ၊ ဘဝနှင့်
တရားဟာ အလိုအလျောက် တစ်သားထဲဖြစ်နေပြီလို့
ထင်မိပါတယ်။

နာကျင်တယ်ဆိုတာလည်း တစ်ဆက်တည်း
အတုံးအခဲနဲ့မဟုတ်ဘဲ တစ်ခု၊ တစ်ခု၊ တစ်ခု ပြောင်းလဲ
နေတဲ့ဖြစ်စဉ်ကို သိလာပါတယ်။ ဝီရိယမလျော့
သတိကို မပျောက်ပျက်စေဘဲ နာတာကို သိသိပေးနေတဲ့
အခါမှာတော့ နာတာက တိုးလာလိုက်၊ လျော့သွား
လိုက်၊ တိုးလာလိုက်၊ လျော့သွားလိုက် တိုးလာလိုက်၊
လျော့သွားလိုက် ဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား။ တစ်နည်း
လျှောက်ရရင် တိုးသဘောနဲ့ လျော့သဘောမျှပဲ
ရှိတာကို သိနေပါတယ်။

တစ်တိုးနဲ့ တစ်လျော့ဟာ လျင်မြန်လွန်းလှ
ပါတယ်ဘုရား၊ အဲသလိုပြောင်းလဲ၊ ပြောင်းလဲနေတဲ့
Process ကိုသိနေတဲ့အခါမှာတော့ တပည့်တော်မရဲ့
ဝမ်းဗိုက် အစာအိမ်လမ်းကြောင်း၊ ကင်ဆာရောဂါ၊
ခွဲစိပ်ကုသမှု ဆိုတာလည်း မရှိတော့ပါဘုရား။
ပြောင်းလဲနေတဲ့ Process မျှပဲ အမှန်ရှိနေပါတယ်
ဘုရား။

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

ဘယ်အချိန်ရှိပြီလဲ မသိပါဘုရား၊ ဘယ်
နေရာလဲ မသိပါဘုရား၊ ယခု ဘယ်အရပ်မျက်နှာမှာ
ထိုင်နေတာလဲ (သို့မဟုတ်) လဲလျောင်းနေတာလဲ
တပည့်တော်မ လုံးလုံးကိုမသိပါဘုရား။ သတိမေ့
နေတာ အိပ်ပျော်နေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ သတိအလွန်
ကောင်းနေပါတယ်။ တိုးသဘော၊ လျော့သဘော၊ တိုး
သဘော၊ လျော့သဘော၊ တိုးသဘော၊ လျော့
သဘောပဲရှိပါတော့တယ်၊ ကျန်တာဘာမှမရှိပါဘုရား။

အံ့ဩစရာ အလွန်ကောင်းပါတယ်ဘုရား
ဒီအချိန်မှပဲ ဆရာတော်ဘုရား ဆုံးမစကားသတိရ
ပါတယ်၊ ပြန်လည်းဖတ်ကြည့်ပါတယ်။ ပရမတ္ထတရား
ဆိုတာ ပြောပြဖို့စကားလုံး မရှိပါတကား။

သကျမုနိမြတ်ဗုဒ္ဓက နကုလပိတာကို ဟောကြား
တာလို့ရေးပြီး မှတ်သားထားပါတယ်ဘုရား။

“အာတုရကာယဿ မေ သတော စိတ္တံ
အနာတုရံ ဘဝိဿတိ” (ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ္တပါဠိ၊
နကုလပိတုသုတ္တ)

တပည့်တော် ကိုယ်မှာနာသော်လည်း၊ စိတ်
မနာအောင် လေ့ကျင့်နေပါတယ်ဘုရား။

ရံခါတွေ့မိပါတယ်ဘုရား၊ ဒီရောဂါဖြစ်တာ
ကျေးဇူးတင် စရာပါတကား၊ ဒီရောဂါကနေ
တပည့်တော်မှာ ဝိပဿနာဆိုင်ရာ ဗဟုသုတ အသိ
အမြင်ရင့်ကျက်မှုတွေ တော်တော်များများ ရရှိ
ပါတယ်ဘုရား။

တက္ကသိုလ်မှာ အတန်းတူခဲ့တဲ့ ခွဲစိတ်ဆရာဝန်

အရှင်ခေမာနန္ဒ (ရန်ကင်းတောရ-သပြေပင်)

ကပဲ ခွဲစိပ်ပေးပါမယ်ဘုရား။ ခွဲစရာရှိလည်း ခွဲစိပ်ကုသမှု ခံယူပါမယ်ဘုရား။ ဒါပေမဲ့ စိတ်ထဲ ယောက်ယက်ခတ် တဲ့ သောကစိတ်နဲ့မဟုတ်တော့ဘူး။ ကြည်လင် အေးချမ်းတဲ့စိတ်နဲ့ပဲ ခွဲစိပ်ကုသမှုကို ခံယူပါမယ်ဘုရား။ အသက်ရှင်ချင်ပါသေးတယ်။ အခုအသက်ရှင်ချင် တာက အရင်နှင့်မတူပါဘူးဘုရား။ ဝိပဿနာတရား အကျင့်လမ်းရဲ့ အဆုံးပန်းတိုင်ကို သိချင်လို့ မသေချင် သေးတာပါဘုရား။

ဝိပဿနာတရားကို ကြိုးစားရှုမှတ်နေပါတယ်။ ဆရာတော်ဘုရားဆုံးမမှုကို မြေဝယ်မကျ နာခံလျက် ရှိပါတယ်ဘုရား။ ဆရာတော်ဘုရား ကျန်းမာပါစေ ကြောင်း ဆုတောင်းမေတ္တာ ပို့သပါတယ်ဘုရား။

ကြည်ညိုလေးမြတ်စွာဖြင့်

ဒါယိကာမ

ရက်စွဲ။ ၁၉၈၆ခု၊ ဇူလိုင်လ (၁၀)ရက်။

ဒါယိကာမသည်
 ခွဲစိပ်ကုသမှု ခံယူပြီး
 နောက်ပိုင်း၌ ဆရာတော်
 ဘုရားထံတော်ပါး တရား
 လျှောက်ထားရန် သွားခဲ့
 သော်လည်း ရက်စွဲကို
 မှတ်တမ်းတင်ထားခြင်း
 မရှိပါ။

ဒါယကာမထံသို့ ပြန်ကြားအသိပေးအပ်ပါတယ်။

ကတမဉ္စ ဘိက္ခဝေ အသင်္ခတံ၊ ယော ဘိက္ခဝေ
ရာဂက္ခယော၊ ဒေါသက္ခယော၊ မောဟက္ခယော၊
ဣဒံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ အသင်္ခတံလို့
သဠာယတန
သံယုတ်ပါဠိတော်မှာ မြတ်ဘုရားဟောတော်
မူပါတယ်။

အဓိပ္ပါယ်ကတော့ မပြုပြင်အပ်သော မြတ်သော
နိဗ္ဗာန်ဟူသည် အဘယ်နည်း၊ လောကကုန်ရာသည်
လည်းကောင်း၊ ဒေါသကုန်ရာသည်လည်းကောင်း၊
မောဟကုန်ရာသည်လည်းကောင်း စင်စစ် ကေန
ရှိသည်မှန်၏။ ဤလောဘကုန်ရာ၊ ဒေါသကုန်ရာ၊
မောဟကုန်ရာ တရားသဘောကို အကြောင်းတရားတို့
မပြုပြင်သဖြင့် စစ်မှန်သော မြတ်သောနိဗ္ဗာန်ဟု မုချ
ဆိုအပ်ပေ၏။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သည်ရုပ်ခန္ဓာ မပျက်စီးခင်
ကပင်လျှင် ကိလေသာအပူမီးတို့ ငြိမ်းအေးပြီးတဲ့
အတွက် ချမ်းသာနေပါပြီ။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတဲ့အခါမှာတော့
ကိလေသာခိုရာဖြစ်တဲ့ ခန္ဓာအိမ်ပါ ကွယ်ပျောက်
ချုပ်ဆုံးသွားလို့ အလုံးစုံခပ်သိမ်း ချမ်းသာသွားပါတယ်။

ကိလေသာမရှိဘူး ခန္ဓာတော့ရှိတာက နိဗ္ဗာန်
တစ်မျိုး၊ ခန္ဓာလည်းမရှိ ကိလေသာလည်းမရှိတော့တဲ့
နိဗ္ဗာန်ကတစ်မျိုးလို့ စာပေမှာ နှစ်မျိုးရှိပါတယ်။

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

တစ်မျိုးက သဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်၊ နောက်
တစ်မျိုးက အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ပါပဲ။

(၅၉ ၅၈ ၈၆)ရက်စွဲနှင့် တောင်းပန်လျှောက်ထား
တဲ့ အကြောင်းအရာထဲက သင်္ဂါယနာတင်ရာဌာနနှင့်
ခုနစ်များကို ဖော်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။

၁။ ပထမသင်္ဂါယနာ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်
စံတော်မူပြီး (၃)လအကြာ
(BC - 544) မှာ ရာဇဂြိုဟ်
ပြည်မှာ ကျင်းပနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

၂။ ဒုတိယသင်္ဂါယနာ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီး
နောက် နှစ် (၁၀၀)အကြာ
(BC - 444) မှာ ဝေသာလီ
ပြည်မှာ ကျင်းပနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

၃။ တတိယသင်္ဂါယနာ သာသနာနှစ် (၂၃၅)၊ (BC-
309)မှာ ပါဠိလိပုတ်ပြည်မှာ
ကျင်းပနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

၄။ စတုတ္ထသင်္ဂါယနာကို သာသနာနှစ် (၄၅၀)၊ (BC-
94)မှာ သီဟိုဠ်နိုင်ငံမှာ
ကျင်းပနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

၅။ ပဉ္စမသင်္ဂါယနာ သာသနာနှစ် (၂၄၁၅)၊
(AD-1871)မှာ မြန်မာနိုင်ငံ
မန္တလေးမြို့မှာ ကျင်းပနိုင်ခဲ့
ပါတယ်။

အရှင်ခေမာနန္ဒ (ရန်ကင်းတောရ-သပြေပင်)

၆။ ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာကို သာသနာနှစ် (၂၅၀၀)၊
(AD-1956)မှာ မြန်မာနိုင်ငံ
ရန်ကုန်မြို့မှာ ကျင်းပနိုင်ခဲ့
ပါတယ်။

မေတ္တာတရားဖြင့်

ဆရာတော်

၁၉၈၆ခု၊ အောက်တိုဘာလ (၂၈)ရက်။

ရီသေခွာ စာရေးလျှောက်ထားအဖီဒါတယီ ဆရာတော်ဘုရား။

လိုချင်တဲ့လောဘစိတ်ဆန္ဒတွေ အလိုမကျတဲ့ ဒေါသ စိတ်သဘောတွေနဲ့ ပြည့်နေတဲ့စိတ်က မလွတ်လပ်ပါဘူးဘုရား။

လိုချင်မှုနှင့် မလိုချင်မှုဆိုတဲ့ စိတ်ဆန္ဒတွေ ကင်းတဲ့အချိန်မှာတော့ စိတ်က တစ်စက္ကန့်ခြင်းစီမှာ အသစ်အသစ်တွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပြောင်းလဲနေတာကို သိရပါတယ်ဘုရား။

လောကဓံဆိုးတွေကြောင့် ကြိုးစားပြီး Moment to moment မှာ အသိတွေဆက်ပြီး နေနိုင်အောင် ကြိုးစားနေပါတယ်ဘုရား။ အသိသတိတွေ လွတ်ရင် ကိလေသာရဲ့ကြော့ကွင်းထဲ ဆင်းမိပါပြီ။ ကိလေသာက အချိန်ပြည့်ပဲ နှိပ်စက်နေပါတယ်။

မကောင်းမှုမှာ ဆိတ်ကွယ်ရာမရှိပါဘူးဆိုတာ ဒါမျိုးများဖြစ်နေမလား မသိပါဘူးဘုရား။ ကိလေသာ ဟာ အတော်သိမ်မွေ့တာပဲဆိုတာ တဖြည်းဖြည်း နားလည်စပြုလာပါပြီဘုရား။

အံ့ဩစရာကောင်းတယ် ဆိုရမှာထက် ကြောက်စရာကောင်းတယ်လို့ လျှောက်ထားရရင် ပိုပြီး မှန်မယ်ထင်ပါတယ်။ ဆရာတော်ဘုရားကျောင်းကို ရောက်တဲ့အခါမှာ ဗောဓိပင်ရင်း မြန်မာပြည်က ပင့်လာတဲ့ ကျောက်ဖြူဆင်းတုတော်ရှေ့မှာ ယောဂီသုံးယောက် တရားထိုင်ဖြစ်ခဲ့ကြပါတယ်ဘုရား။ နာရီဝက်ကျော်တော့ ညာဘက်ကယောဂီက ထသွားပါတယ်။ တပည့်တော်မ

စိတ်ထဲမှာ “ငါ သူတို့ထက်တရားထိုင်နိုင်တယ်” လို့ စိတ်ဖြစ်လိုက်ပြန်တယ်။

အတန်ကြာတော့ ဘယ်ဘက်ကယောဂီလည်း ထသွားတာကို ကြားရတယ်။ ဒီတစ်ခါလည်း “ငါ သူတို့ထက် အချိန်ကြာကြာထိုင်နိုင်တယ် ငါ့ကိုမှီလို့လား” အဲသလို မကောင်းတဲ့မာနစိတ်တွေ ဖြစ်သွားပြန်တာကို ဘေးကကြည့်နေရသလိုပါပဲဘုရား။

တပည့်တော်တို့ ဓမ္မမိတ်ဆွေတွေဟာ တစ်ဦးပေါ်တစ်ဦး ကျေးဇူးတရားတွေလည်း ရှိကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိလေသာက ဒါတွေမသိပါကလားဘုရား။ ပြိုင်ဖို့၊ ဆိုင်ဖို့၊ နိုင်ဖို့ပဲ သိပါလားလို့ တွေးမိပါတယ် ဘုရား။

အမြဲ မိမိကပဲ အနိုင်ရချင်နေတယ်။ အများအဆင်ပြေတာ၊ အောင်မြင်တာ၊ ချမ်းသာတာ၊ ကြီးပွားတာကိုလည်း မကြည့်ချင်၊ မကြားချင်တဲ့စိတ်ကို သိလာရတော့ ကိလေသာကို အံ့ဩစရာထက် ကြောက်စရာလို့ လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ အရင်က ခုလိုစိတ်မျိုး တပည့်တော်မှာ ရှိတယ်လို့ လုံးလုံးမထင်ခဲ့ပါဘူးဘုရား။

အခုမှ ကိလေသာရဲ့ လွှမ်းမိုးခံထားရတဲ့စိတ်ကို သတိမြဲနေလို့သာ သိလာရတယ် ထင်ပါတယ်ဘုရား။ အရင်ကလည်း ဖြစ်မှာပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ တပည့်တော်မ သတိမရှိလို့ဘဲ မသိတာဖြစ်မှာပါလို့ တွေးထင်မိပါတယ်။

အချိန်တိုင်း ကိလေသာစိတ်တွေဖြစ်တာ သိရလို့ ကိလေသာကြောင့် အပါယ်ကျတယ်ဆိုတာကိုလည်း အခုတော့ နားလည်သဘောပေါက်လာပါပြီဘုရား။

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

ကြိုက်နှစ်သက်စရာ မြင်စရာအဆင်းတွေ၊
ကြားစရာအသံတွေ၊ နံစရာအနံ့တွေနဲ့ဆုံရင် ကြိုက်တဲ့
လောဘစိတ်က သူ့အလိုလိုပဲ Automatic ပေါ်လာ
ပါတော့တယ်။

မကြိုက်နှစ်သက်စရာ မြင်စရာအဆင်းတွေ၊
ကြားစရာအသံတွေ၊ နံစရာအနံ့တွေနဲ့ ဆုံပြန်ရင်လည်း
မကြိုက်တဲ့ဒေါသစိတ်က သူ့အလိုလိုပဲ Automatic
ပေါ်လာပါတော့တယ်။

ဒီဖြစ်စဉ်ဟာ ဘုရားတပည့်တော် ဘာမှမလုပ်
ရဘဲ ပုံမှန်ဖြစ်နေတဲ့ ဓမ္မသဘာဝပါကလားလို့ သိလာ
ပါတယ်ဘုရား။

ကြီးကျယ်တဲ့လောဘ၊ ပေါက်ကွဲစေနိုင်တဲ့
ဒေါသတွေ တစ်နေ့တာဘဝမှာ ကြုံခဲ့ပါတယ်။
ရံခါသာ ကြုံခွင့်ရှိပါတယ်ဘုရား။

ဒါပေမဲ့ အမှတ်မထင် မသိမသာ၊ မထင်ရှားတဲ့
မကြိုက်တဲ့စိတ်၊ မနာလိုတဲ့စိတ်၊ ဝန်တိုတဲ့စိတ်၊ ဝါကြွား
ပလွှားတဲ့စိတ်ကတော့ ဖြစ်နေတာပါပဲဘုရား။

ဘာစိတ်မှ မဖြစ်ပါလားလို့ ထင်ရလို့ ဝီရိယ
ကိုတင် သတိထားမိပြန်တော့ ပြီးခဲ့တဲ့ အဲသည်တအင်္ဂ
တွေမှာ ဘာမှကိုမသိပဲ ဖြစ်နေခဲ့ပါတယ်ဘုရား။ ဒါက
ပမာဒတရား မောဟတရားလို့ ဆရာတော်မိန့်မှာ
ချက်ကို သတိရပါတယ်။

ဒါကြောင့် မကြိုက်ဒေါသ၊ ကြိုက်လောဘ၊
ဘာမှန်းညာမှန်းမသိ မောဟဆိုတာ အခုသိလာပါတယ်။
အရင်က မောဟကို တပည့်တော် ရှုကွက်ထဲမသိခဲ့

ပါဘူး။ အခုတော့ မောဟဟာလည်း တပည့်တော်မရဲ့
ဝိပဿနာရှုကွက်ထဲဝင်လာပါပြီဘုရား။ မောဟကို
တပည့်တော်သိပါပြီ။ မောဟက အပ္ပမာဒသတိ မရှိ
ရင်တော့ ခြယ်လှယ်မင်းမူ ပြီးပါပြီဘုရား။

အသိသတိ ဆက်ဆက်ပြီးနေရင်တော့
ပေါ်တာသိ၊ ပေါ်တာသိ၊ ပေါ်တာသိနေပါတယ်ဘုရား။
တဒင်္ဂတိုင်း၊ တဒင်္ဂတိုင်း သတိရှိနေတော့ စိတ်လည်း
ငြိမ်းချမ်းတယ်၊ ကိုယ်လည်းငြိမ်းချမ်းပါတယ်ဘုရား။

ကိလေသာရဲ့ ခြယ်လှယ်နှိပ်စက်မှုဒဏ်ကနေ
လွတ်နေတဲ့အခိုက် ချမ်းသာတာပါလားလို့ သဘော
ပေါက်လာသလို ကိလေသာရဲ့ ခြယ်လှယ်နှိပ်စက်မှု
ဒဏ်ကြောင့် ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ပင်ပန်းညစ်နွမ်းတာ
ပါလားဆိုတာလည်း ဉာဏ်ထဲနှိုင်းယှဉ်ပြီး သိသာလာ
ပါပြီဘုရား။

တစ်နည်းလျှောက် ထားပါရစေဘုရား၊
ကိလေသာရဲ့ တဒင်္ဂခြင်း နှိပ်စက်မှုက ကင်းလွတ်
နေတဲ့အခိုက်မှသာ ချမ်းသာမှုအစစ်ကို သိသာလာ
ပါတယ်။

ဒါကို Reference ထားပြီးတော့ ကြည့်မှပဲ
အရင်က ပူလောင်တာ၊ ပင်ပန်းတာ၊ စိတ်ညစ်ညူးခဲ့
တာတွေကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိသာပါတယ်။
အရင်က မသိခဲ့တာကိုလည်း သိလာပါပြီဘုရား။ အခု
သိတာကိုလည်း သိနေနိုင်ပါပြီဘုရား။

အခုမှပဲ တရားအားထုတ်တဲ့ သဘာဝဟာ

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

အလွန်ရိုးရှင်းပြီး လွယ်ကူတာကို နားလည်လာပါတယ်
ဘုရား။

အခုမှပဲ နေရာတိုင်း၊ အချိန်တိုင်းမှာ တရား
နှင့်နေလို့ရတာကို နားလည်လာပါတယ်ဘုရား။

တရားအားထုတ်နည်းမကျလို့သာ အရင်က
ခက်ခက်ခဲခဲ ဖြစ်ခဲ့တာကိုလည်း နားလည်သဘော
ပေါက်လာပါတယ်ဘုရား။

မှန်ကန်တဲ့ Reference ကို Refer လုပ်နိုင်မှပဲ
လောကအတွေးအခေါ်တွေ၊ လုပ်ငန်းတွေ အောင်မြင်မှု
ရနိုင်သလို အခု ဝိပဿနာ ရှုမှတ်မှုဖြစ်စဉ်မှာလည်း
မှန်ကန်တဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ Reference လိုအပ်တယ်
ဆိုတာကို ဘုရားတပည့်တော် နားလည်လာပါပြီ
ဘုရား။

ကြည်ညို လေးမြတ်စွာ ဦးခိုက်လျက်
ဒါယိကာမ

ရက်စွဲ။ ၁၉၈၆ခု၊ နိုဝင်ဘာလ (၁၁)ရက်။

ဒါယိကာမထံသို့ ပြန်ကြားအသိပေးအပ်ပါတယ်။

ဒါယိကာမထံမှ (၁၁၀ ၁၁၀ ၈၆)ရက်စွဲပါ
လျှောက်ထားစာကို ဖတ်ရှုပြီးဖြစ်ပါတယ်။

ကိလေသာသဘောက သိမ်မွေ့လွန်းပါတယ်။
မြင်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ တစ်ပါးသူပြောပြရုံနဲ့လည်း နားလည်
ဖို့၊ သဘောကျဖို့၊ လက်ခံဖို့ မလွယ်ပါဘူး။ ကိုယ်တိုင်
အားထုတ်လို့ နားလည်လာမှပဲ လက်ခံလာနိုင်မှာပါ။
ဒါကြောင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်က

သုဒုဒ္ဒသံ သုနိပုဏံ၊ ယတ္ထကာမနိပါတိနံ။
စိတ္တ ရက္ခေထ မေဓာဝီ၊ စိတ္တံ ဂုတ္တံ သုခါဝဟံ။
(ဓမ္မပဒ၊ စိတ္တဝဂ်၊ ၃၊ ၃)

အလွန်အလွန် မြင်နိုင်ခဲ့သော၊ အလွန်အလွန်
သိမ်မွေ့သော အလိုရှိရာအာရုံ၌ ကျလေ့ရှိသောစိတ်ကို
ပညာရှိသည် စောင့်ရှောက်ရာ၏။ စောင့်ရှောက်
ထားအပ်သောစိတ်သည် ချမ်းသာကို ရွက်ဆောင်
တတ်၏လို့ ဆုံးမတော်မူပါတယ်။

တောထဲမှာ ခြိုးခြိုးခြံခြံ သီတင်းသုံးနေထိုင်တဲ့
ရဟန်းမှာလည်း အနုသယသတ္တိရှိသေးရင်တော့
သိမ်မွေ့တဲ့ကိလေသာတွေ ဖြစ်တတ်တာပါပဲ။

‘သူတို့ ငါလို တောတောင်ထဲမှာ ခေါင်းခေါင်း
ပါးပါးနဲ့ ခြိုးခြိုးခြံခြံနေနိုင်လို့လား’ ဆိုပြီး ဖြစ်တတ်
ပါတယ်။ သင်္ကန်းကို ခြိုးခြံပြီးနေသူမှာလည်း

‘သူတို့ ငါလို သင်္ကန်းကို သစ်ခေါက်ဆိုးပြီး
ခေါင်းခေါင်းပါးပါး သုံးစွဲနိုင်လို့လား’ ဆိုပြီး ဖြစ်တတ်

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

ပါတယ်။ သိုသိုသိပ်သိပ် အပိစ္ဆဂုဏ်နဲ့ နေလာနိုင်ပြန်
တော့လည်း

‘သူတို့ ငါ့လို အပိစ္ဆဂုဏ်နှင့်နေတာမတွေ့ဘူး၊
မဟိစ္ဆနဲ့ပဲ နေတာကို မြင်နေကြားနေရတယ်’

ဒါက စိတ်ကိုမှ မစောင့်ရှောက်နိုင်ရင်တော့
ရဟန်းမှာလည်း ဖြစ်တတ်တာပါပဲ။ လူယောက်ျား
မှာလည်း ဖြစ်တတ်တယ်။ လူမိန်းမမှာလည်း ဖြစ်တတ်
တယ်။ ယောဂီမှာလည်း ဖြစ်တတ်တာပါပဲ ကိလေသာ
ကတော့ ရဟန်းပဲ။ ယောဂီပဲဆိုပြီး ချမ်းသာမပေးပါဘူး။

လောဘစိတ်ဖြစ်တာကို ဖြစ်မှန်းသိဖို့၊ ဒေါသ
စိတ်ဖြစ်တာကို ဖြစ်မှန်းသိဖို့၊ ဉာဏ်ကို ဉာဏ်မှန်းသိဖို့
လိုပါတယ်။

မကောင်းမှုလုပ်တာကို နောက်က သတိပေး
နေသလိုပဲ၊ ‘မင်းဘာလုပ်နေသလဲ’ မေးနေသလိုပဲလို့
လျှောက်ထားခဲ့ဘူးပါတယ်။ သတိ၊ ဝီရိယ၊ ဉာဏ်ပညာ
ထက်မြက်လာလို့ ခုလိုသိရတာပါ။

ကိလေသာသူခိုးကို အိမ်ရှင်သတိဉာဏ်က
ဖော်ထုတ်ပေးနေတာပါ။ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါကမှ
စောင့်ကြည့်နေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ သတိဉာဏ် နေရာ
ယူလာရင် အကုသိုလ်ကို လုပ်လို့မရတော့ဘူး။

သဒ္ဓါ၊ သတိ၊ ဝီရိယ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ ဗောဇ္ဈင်၊
မဂ္ဂင်၊ သတိပဋ္ဌာန်၊ သမ္ပပ္ပဝါန်စတဲ့ ကုသလဓမ္မတွေ
စိတ်မှာ နေရာယူလာတာပါ။ အရင်ကိလေသာက
နေရာယူထားတယ်။

ဒီနေရာမှာ ဉာဏ်ဆိုတာက ဗောဇ္ဈင်တရားအရ

ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂိပါပံ၊ ဣန္ဒြေဗိုလ်တရားအရဆိုရင် ပညာပါပဲ။

ပုထုဇဉ်စိတ်သဘာဝဟာ အကုသိုလ်မှာသာ ပျော်မွေ့လေ့ရှိပါတယ်။ အကုသိုလ်များမှ ကင်းဝေးနိုင်ဖို့ အတွက် သမထ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းတွေကို ရှုပွား နေခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

တရားရှုမှတ်အား တိုးတက်ကောင်းမွန် လာတာနှင့်အမျှ စိတ်ကို ညှင်းပမ်းနှိပ်စက်တတ်တဲ့ ကိလေသာ အညစ်အကြေးများလည်း တဖြည်းဖြည်း ပါးသွားမှာဖြစ်ပါတယ်။

ပြင်ပ ဗဟိဒ္ဓမှာ မြင်စရာအာရုံ၊ ကြားစရာအာရုံ၊ နံစရာအာရုံ၊ ထိတွေ့စရာအာရုံ အများကြီး ရှိနေ ပါတယ်။ အဇ္ဈတ္တမှာကျတော့ အဲဒီအာရုံကိုသိတတ်တဲ့ စိတ် ရှိနေပါတယ်။

စိတ်က အာရုံကိုမယူဘဲ မရပ်တည်နိုင်ပါဘူး။ အာရုံတစ်ခုမဟုတ် တစ်ခု ယူနေတာပါပဲ။

စိတ်က အာရုံကိုသိတဲ့အခါ ပညတ်သဘောနဲ့ပဲ သိနိုင်တယ်။ ဥပမာ အိမ်၊ ခွေး၊ ကား၊ မိန်းမ၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမကြီး၊ ယောက်ျားကလေး၊ ဖြူတယ်၊ မဲတယ်၊ ဝတယ်၊ ပိန်တယ်၊ ရှည်တယ်၊ ပုတယ် စတဲ့ ပညတ်သဘောတွေကို သိတာပါ။

ပညတ်သဘောကို သိလို့သာ စိတ်မှာ ကိလေသာဖြစ်တာပါ။ ဖြစ်ခွင့်ကလည်းရနေတယ်။ အဲဒီတော့ လောဘ၊ ဒေါသ မောဟ၊ မာန၊ ဣဿာ၊ မစ္ဆရိယ၊ ကိလေသာတွေကြောင့် စိတ်က ပူလောင်

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

ရှုပ်ထွေး တင်းမာခက်ထန် ယုံလွင့်ပြီးနေတာပါ။

အာရုံရဲ့ ပညတ်သဘောကို သိနေသမျှတော့ စိတ်ထဲ ငြိမ်းချမ်းမှု ကြည်လင်မှု၊ အေးမြရွှင်လန်းမှု နှင့် နှစ်သိမ့်ကျေနပ်မှုကို မရနိုင်ပါဘူး။

မဟာသတိပဋ္ဌာန သုတ္တန်တရားတော်မှာ အာတာပီ၊ ကိလေသာစိတ်အညစ်အကြေးကို ပူနွေး ခြောက်သွေ့ ကင်းပျောက်စေနိုင်တဲ့ သမ္မပ္ပခါန်လုံ့လ ဝီရိယရှိပြီး၊ သတိမာ၊ သတိရှိပြီးတော့၊ သမ္မဇာနော၊ မှန်မှန်ကန်ကန် အများအားဖြင့် သိဖို့ပါပဲလို့ ဟောတော် မူပါတယ်။

သတိ၊ ဝီရိယ၊ ဉာဏ်ယှဉ်တဲ့စိတ်နှင့် အဘိဇ္ဈာ လောဘ၊ ဒေါမနဿ ဒေါသကိုဖြစ်ခွင့်မရလေအောင် တဒင်္ဂပဟာန်နဲ့ ပယ်ရှားရပါမယ်။

စိတ်က အာရုံကိုသာသိပေမယ့်၊ ဉာဏ်ကတော့ အာရုံရဲ့သဘောကို သိပါတယ်။

စိတ်က အာရုံကို ပညတ်အဖြစ်သာ ယူနိုင် ပေမဲ့၊ ဉာဏ်ကတော့ အာရုံရဲ့ပရမတ်သဘောကို သိနိုင်ပါတယ်။

ပရမတ္ထဖြစ်တဲ့ ရုပ်နာမ်တွေမှာ သီးခြား ကိုယ်ပိုင် သဘာဝလက္ခဏာတွေရှိကြတယ်။

ရုပ်ကဖောက်ပြန်တဲ့သဘော၊ နာမ်ကသိတဲ့ သဘော၊ ဒါတွေကို အလေ့အကျင့်ဉာဏ် ရင့်လာတာ နှင့်အမျှ ရုပ်နာမ်တွေဟာ ပစ္စုပ္ပန်တစ်ခဏတိုင်း၊ တစ်ခဏတိုင်း ဖြစ်ပြီးပျက်၊ ပေါ်ပြီးပျောက်၊ တစ်မုဟုတ်ခြင်း ပြောင်းလဲနေတာကို သိနိုင်ပါတယ်။

ပြောင်းလဲဖောက်ပြန်နေတဲ့သဘောက ဆင်းရဲတယ်၊
မခိုင်မာဘူး၊ အစိုးမရဘူး၊ ဒါကကို ဆင်းရဲတဲ့ဒုက္ခ
သဘော၊ မခိုင်မြဲတဲ့ အနိစ္စသဘော၊ အစိုးမရတဲ့
အနတ္တသဘောတွေပါ။ ဒါကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း
သိနေတာပါ။ တွေးနေတာမဟုတ်ပါဘူး၊ ရွတ်နေတာ
မဟုတ်ပါဘူး။

ဒီလိုပရမတ္ထ ဓမ္မသဘာဝကို လေ့ကျင့်အား
ကောင်းပြီး သိလာတဲ့ယောဂီမှာတော့ အာရုံကို စိတ်က
သိတဲ့အခါမှာ ဉာဏ်က အာရုံရဲ့ပရမတ်သဘောကို
သိနေပါတယ်။ ဉာဏ်က ခန္ဓာငါးပါးတို့ရဲ့ ပရမတ္ထ
သဘာဝဖြစ်ပြီး ပျက်နေတဲ့သဘောကို သိသိနေမှတော့
ကိလေသာ ကြားမဝင်နိုင်တော့ပါဘူး။

ဒါကြောင့် ကောင်းကောင်းဆိုးဆိုး အာရုံတွေ
အမျိုးမျိုးကို ဝိပဿနာအရှုခံတရားအဖြစ် ယောဂီ
သဘောပေါက်ဖို့ပါပဲ။ ဒါကြောင့် အာရုံကို ရှောင်ဖို့
လည်း မဟုတ်ဘူး။ အာရုံတစ်ခုထဲမှာ စိတ်ကို
ထားဖို့လည်း မဟုတ်ပါဘူး။

ခုလိုနားလည်လာတဲ့ ယောဂီအဖို့ အာရုံကို
ရှောင်ပြီးနေဖို့ရာ မလိုတော့သလို အာရုံတစ်ခုတည်းမှာ
စိတ်ကို နှစ်ထားစရာလည်း မလိုတော့တာကြောင့်
နေရာတိုင်း၊ အချိန်တိုင်း၊ ဣရိယာပုထ်တိုင်းမှာ
ဝိပဿနာဖြစ်နေနိုင်ပါပြီ။

စက္ကန့်တိုင်း မိနစ်တိုင်း၊ နာရီတိုင်းမှာ
ဝိပဿနာဖြစ်နိုင်ပြီဆိုရင်တော့ စိတ်ကလည်း
ကိလေသာရန်သူလက်က စက္ကန့်တိုင်း မိနစ်တိုင်းမှာ

လွတ်နေပြီလေ၊ ရန်သူဖြစ်တဲ့ လိုချင်မှု မလိုချင်မှုတွေ ကင်းရင် ကင်းသလောက် စိတ်ကငြိမ်းချမ်းလာတယ်၊ ကြည်လင်လာတယ်၊ တည်ငြိမ်လာတယ်၊ အေးမြ လာတယ်။

ဒါပေမယ့် များပြားတဲ့ ကာမဂုဏ်အာရုံတွေနှင့် ဆုံတွေ့နေပြန်ရင် ပူလောင်ပင်ပန်းပါတယ်။ ဒါကြောင့် အပြစ်ကင်းတဲ့ အာရုံတစ်ခုခု၊ ဥပမာအားဖြင့် ဗုဒ္ဓါ နုဿတိ၊ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းတွေမှာ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ ယူပြီး စိတ်ကို ချည်တိုင်မှာထားရင်လည်း သမာဓိ ကောင်းရင် ကောင်းသလောက် နီဝရဏဆိုတဲ့ စိတ် အညစ်အကြေးတွေ ကင်းပြီး၊ ပီတိသုခနဲ့ယှဉ်တဲ့ တဒင်္ဂတိုင်း၊ စိတ်ချမ်းသာမှုကိုတော့ ရရှိနိုင်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ကြမ်းတမ်းတဲ့ အာရုံတောကြီးထဲကို ဝင်ရင်တော့ နဂိုအတိုင်းပဲ ပူတော့တာပါပဲ။

ဒါကြောင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းအသိသတိကို နေရာတိုင်း၊ အချိန်တိုင်း၊ ဣရိယာပုထ်တိုင်းမှာ ရှိလာနိုင်အောင် ကြိုးစားရမှာပါ။ ပရမတ္ထတရားက ရှောင်လို့မှ မလွတ် နိုင်တာ။

သွားတာ၊ လာတာ၊ စကားပြောတာ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေတာ၊ စားတာ၊ ဝတ်တာ၊ အင်္ကျီအဝတ် အစားပြင်တာ၊ Toilet ထဲနေတာ၊ လမ်းလျှောက်တာ၊ ထိုင်တာ စတာတွေမှာ ယောဂီရဲ့ဉာဏ်က ပရမတ္ထဓမ္မကို သိနေဖို့ပါပဲ။ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာမှာ ပြောင်းလဲနေတယ်လို့ သိသိနေဖို့ပဲ။ အလေ့အကျင့်ကောင်းရင် သိပ်ကိုလွယ် တယ်၊ မရှိတာကို ဖော်ပြီးရှုတာမှမဟုတ်ဘဲ၊ ပရမတ်

အာရုံကရိုဏ်းသားပါ။ အလေ့အကျင့်မရှိလို့သာ
မသိနိုင်တာပါ။ လေ့ကျင့်ပြီး နားလည်သွားတဲ့
ယောဂီတိုင်း ပေါ့ပေါ့ပါးပါး၊ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေရာ
မရွေး၊ အချိန်မရွေး၊ ဣရိယာပုထ်မရွေး မရွေးသုံးပါးမှာ
ဝိပဿနာအသိသတိနှင့် နေလာနိုင်တော့တာပါပဲ။

ဒါကြောင့် တရားသိလာတဲ့ ယောဂီဟာ
ကိလေသာပါးလာတာနဲ့အမျှ သီလကို ချစ်မြတ်နိုး
လာပြီး စိတ်ထားတွေ နူးညံ့သိမ်မွေ့ပြီး ရင့်ကျက်
လာပါပြီ။ သောကတွေနည်းပါးလာပါပြီ။ ဒါကြောင့်
သူ့စိတ်ချမ်းသာအောင် နေတတ်တော့မယ်။

တရားကို ပိုသိလာတဲ့ယောဂီဟာ ကိလေသာ
ပိုလို့ ပါးလာတာနှင့်အမျှ သီလကို ပိုလို့ မြတ်နိုးလာ
ပါပြီ။ စိတ်ထားတွေ ပိုလို့ နူးညံ့သိမ်မွေ့ပြီး ရင့်ကျက်
လာပါပြီ။ သောကတွေ ပိုလို့ နည်းပါးလာပါပြီ။
ဒါကြောင့် စိတ်ချမ်းသာအောင်လည်း သူ ပိုလို့
နေတတ်လာပါမယ်။

တရားကို အများကြီးသိလာတဲ့ ယောဂီ
ကတော့ ကိလေသာအများကြီး ပါးလာတာနဲ့အမျှ
သီလကို အများကြီးမြတ်နိုးလာပါပြီ။ စိတ်ထားတွေလဲ
အများကြီးကို နူးညံ့သိမ်မွေ့ပြီး ရင့်ကျက်လာပါပြီ။
သောကတွေလည်း အများကြီးကို နည်းပါးလာပါပြီ။
ဒါကြောင့် အများကြီးစိတ်ချမ်းသာအောင် သူ
နေတတ်နေပါပြီ။

မေတ္တာတရားဖြင့်

ဆရာတော်

ရက်စွဲ။ ၁၉၈၆ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ (၂၂)ရက်။

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

ရီသေခွာ လျှောက်ထားအပ်ပါတယ် ဆရာတော် ဘုရား။

ဝိပဿနာရှုပွားတယ်ဆိုတာလည်း ပညာရပ် တစ်ခု၊ ဘာသာရပ်တစ်ခုကို လေ့လာဆည်းပူးနေရ သလိုပဲ ထင်မိပါတယ်ဘုရား။

အရှင်မြတ်ဘုရားက တပည့်တော်ရဲ့ Teacher တပည့်တော်က Pupil နေ့စဉ် နေ့စဉ် တစ်နေ့တာ ဘဝအတွေ့အကြုံတွေဟာ Lessons ၊ လောကဓံ ဆိုးနှင့် လောကဓံကောင်း၊ လောကဓံကြီးကြီးသေးသေး အားလုံးတွေက Examinations' ဆိုတာ သဘော ပေါက်လာပါတယ်ဘုရား။

တပည့်တော်မရဲ့ဘဝမှာ အမှားတွေက များလွန်းလှပါတယ်ဘုရား။ ခုတရားလမ်းကြောင်း မှာလည်း အရှင်ဘုရားတည်းဟူသော သူတော်ကောင်း ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တွေ့ရလို့သာ ဘုရားတပည့်တော် အမှား တွေကို သိလာပါတယ်။

အဇ္ဈတ္တိက	၁။ (စက္ခု) မျက်စိ
	၂။ (သောတ) နား
	၃။ (ဃာန) နှာခေါင်း
	၄။ (ဇိဝှိ) လျှာ
	၅။ (ကာယ) ကိုယ်
	၆။ (မန) စိတ်
ဗဟိဒ္ဓ	၁။ (ရူပါရုံ) အဆင်း
	၂။ (သဒ္ဓါရုံ) အသံ
	၃။ (ဂန္ဓာရုံ) အနံ့

အရှင်ခေမာနန္ဒ (ရန်ကင်းတောရ-သပြေပင်)

၄။ (ရသာရုံ) အရသာ

၅။ (ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံ) ကိုယ်နှင့်
အထိအတွေ့

၆။ (ဓမ္မာရုံ) အတွေးအကြံကို

(က) ကာယာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်၊

(ခ) ဝေဒနာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်၊

(ဂ) စိတ္တာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်၊

(ဃ) ဓမ္မာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်နဲ့ ရှုပွား
ရမယ်ဆိုတာကို “ငါသိပါတယ်”၊ “သိပြီးသားပါ”၊
“ငါဒါပဲရှုနေတယ်” လို့ မာနကြီးခဲ့မိတာကို အခုမှားမှန်း
သိလာပါပြီဘုရား။

တကယ်တမ်း တပည့်တော်က ဝင်လေ
ထွက်လေရယ်၊ အသံရယ်၊ ထိုင်တာ၊ နာတာကို
ဘောင်သတ်ပြီးတော့ ပြည့်စုံတဲ့ဝိပဿနာဆိုပြီး
ယူဆမိခဲ့ပါတယ်ဘုရား။ မှားခဲ့ပါတယ်ဘုရား။

ဆရာတော်ဘုရားထံပါး ဖူးမြင်ဖို့လာခဲ့တဲ့
မနက်က သြဝါဒစကား သွန်သင်ပြသမှုတွေဟာ
တပည့်တော်မရဲ့ ဉာဏ်မျက်စိဖွင့်ပေးပြီး အလင်းဓာတ်
ရသလို ကျေးဇူးကြီးလှပါတယ်ဘုရား။

စိတ်ကသာ အချုပ်အခြာ၊ စိတ်သာလျှင် ပခါန
ပါလားလို့ ရိပ်မိလာပါတယ်ဘုရား။

ရှုမှတ်မှု ပစ္စုပ္ပန်တည့်လာတာနဲ့ ကိလေသာ
တွေ ဝေးကုန်ပြီဘုရား။ ပရမတ်ဆိုက်ပြီ။ မဇ္ဈိမပဋိပဒါ
ဖြစ်ပြီဆိုတာ နားလည်လာတော့မှပဲ တစ်ခုလုပ်တာနဲ့

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

အားလုံးပါပြီးသားပါလားလို့ သဘောပေါက်လာပါတယ်။
ကိလေသာ ကင်းဆိတ်တာက စိတ်မှာပါဘုရား။

ရှုကွက်ကို မျက်စိအဆင်း (ရှုပါရုံ) နား-အသံ
(သဒ္ဒါရုံ)၊ နှာခေါင်း-အနံ့ (ဂန္ဓာရုံ) တွေမှာ မတင်တော့ပဲ
ဓမ္မာရုံကို ဂရုပြုလာတော့တယ်။

ပစ္စုပ္ပန်တည်ပြီး စိတ်က ကိလေသာကင်းနေ
တော့ ကြည်လင်နေပါတယ်၊ ငြိမ်သက်နေပါတယ်၊
ငြိမ်းချမ်းနေပါတယ်။

ဆရာတော်ထံ တရားလျှောက်ထားစဉ် “ဓမ္မာရုံ
လည်းပဲ အာရုံပဲလေ” လို့ သတိပေး ဩဝါဒစကား
မိန့်မှာတာက တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်ပါဘုရား။

ဂတေ ဌိတေ နိသိန္ဓေ သုတ္တေ ဇာဂရိတေ
ဘာသိတေ တုဏှိဘာဝေ သမ္မဇာနကာရီ ဟောတိ။
(သုတ်မဟာဝါဟဠိ-၂၃၃)

အရင်က သဒ္ဒါရုံ (အသံ) ဝင်ထွက်လေ
(ကာယဖောဋ္ဌဗ္ဗ) ရံခါ ဖေါင်းတာ ပိန်တာ (ကာယ
ဖောဋ္ဌဗ္ဗ) ကိုသာ ဝိပဿနာ ရှုစရာအာရုံလို့ ထင်မိခဲ့
တာပါ။ ဒါတွေမှမလုပ်ရရင် ဝိပဿနာတရား
မလုပ်တတ်ခဲ့ပါဘူးဘုရား။

ယခု ဓမ္မာရုံပရမတ်ကို ရှုမှတ်တတ်လာတော့
သူ့ရဲ့ ပေါ်ပြီးပျောက်၊ ဖြစ်ပြီးချုပ်၊ ပြောင်းလဲနေတဲ့
ရုပ်နာမ် ပရမတ်သဘောကို နားလည်လာမှပဲ
စိတ္တာနုပဿနာ၊ ဓမ္မာနုပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်း
ရှုပွားပြီးဖြစ်သွားတယ်ဆိုတာ အံ့ဩစရာလို ဖြစ်သွား
ပါတယ်။

တပည့်တော် ဆရာတော်ထံပါး ဖူးမြင်ရန် ရောက်လာတဲ့နေ့မှာ (ဓမ္မမိတ်ဆွေကြီး) ဥရောပယောဂီ ဒါယိကာမကြီး အသက် (၈၀)ပြည့်တဲ့နေ့ပါဘုရား၊ ခရီးဝေးသွားရလို့ နေမကောင်းတာနဲ့ ကြောင့်ကြ များခဲ့ပြီး စိတ်ဆန္ဒစောနေမိခဲ့ပါတယ်။ အသံသွင်း ထားတဲ့တိပ်ကြိုးခွေကို ပြန်နာကြားမှပဲ ပိုလို့ရှင်းလင်း လာပါတယ်။ သို့ပါသောကြောင့် ယခုလို ပြန်လည် လျှောက်ထားရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။

ဓမ္မာရုံပရမတ်ကို ရှုပွားပြီးနေရင် ကိုယ်လည်း ချမ်းသာ၊ နေရာဌာနမရွေး၊ အချိန်အခါလည်းမရွေး ဝိပဿနာနှင့် အခုနေတတ်ပါပြီဘုရား။

ဒါကြောင့် ပဟာသတိပဋ္ဌာန သုတ္တန်မှာ “ဘာသိတေ သမ္မ ဇာနကာရီ ဟောတိ၊ ဇာဂရိတေ သမ္မဇာနကာရီ ဟောတိ၊ ဂတေ ဌိတေ နိသိန္ဓေ သုတ္တေ ဇာဂရိတေ သမ္မဇာနကာရီ ဟောတိ” လို့ ဟောကြားတော်မူတာကို နားလည်လာပါပြီဘုရား။

စကားပြောရင်လည်း ဝိပဿနာဖြစ်တာပဲ၊ နိုးရင်လည်း ဝိပဿနာဖြစ်တာပဲ၊ သွားစဉ်၊ ရပ်စဉ်၊ ထိုင်စဉ်၊ အိပ်နေစဉ်မှာလည်း ဝိပဿနာဖြစ်တာပဲ ဆိုတာ သေသေချာချာ နားလည်စပြုလာပါပြီဘုရား။

အခုတော့ မပင်မပန်း ဝိပဿနာကို ရှုလာနိုင် ပါပြီ၊ မပင်ပန်းတဲ့အပြင် စိတ်အားကိုယ်အားတွေ ပြည့် လာတယ်လို့ ခံစားမိပါတယ်။

မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ် မှာ သကျမုနိ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူသလို တပည့်တော်ဘဝ

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

ထဲလည်း နေရာတိုင်းမှာ ဝိပဿနာဖြစ်နေပါပြီဘုရား။

တပည့်တော်မ အရင်ရှုပွားတုန်းက စိုက်ပြီး လုပ်ရှုရင် အခုလိုစကားပြောစဉ်၊ စားသောက်စဉ်၊ ရပ်၊ ထိုင်၊ လျောင်း၊ သွားစဉ်မှာ ရှုမှတ်လို့မဖြစ်ခဲ့ဘူးလို့ မလျှောက်ဝံ့ပါဘုရား။ ဖြစ်တော့ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ပင်ပန်းခဲ့ပါတယ်၊ တမင်တကာ ပင်ပင် ပန်းပန်းလုပ်ခဲ့ရပါတယ်။ ပင်ပန်းသလောက် မတိုးတက် ခဲ့ပါဘူးဘုရား။

ဓမ္မပဒဂါထာထဲမှာ စိတ်အကြောင်းပါတယ် ဘုရား။ စိတ်ဟာ ဆုံးမဖို့အလွန်ခက်တယ်၊ မြန်လည်း မြန်လွန်းတယ်၊ ရောက်ချင်ရာလည်း ရောက်တတ်တယ်၊ အဲဒီစိတ်ကို ယဉ်ကျေးအောင်ဆုံးမနိုင်ရင် ကောင်းတယ်၊ ယဉ်ကျေးတဲ့စိတ်က ချမ်းသာကိုသာဆောင်တယ်ဆိုတာ အခုလိုဖတ်ပြီးတော့ သကျမုနိဘုရားကို ရည်မှတ် ပြီးတော့ စာထဲကကဗျာကိုပဲ လက်အုပ်ချီပြီး အကြိမ်ကြိမ် ရှိခိုးမိပါတယ်ဘုရား။

တပည့်တော်စိတ်ထဲ ကိလေသာကြမ်းတွေ တစ်စ တစ်စ ပါးလာပါတယ်ဘုရား။

ကိလေသာပါးဖို့ရန် (၂၂၀-၂၂၁-၈၆)ရက်စွဲပါ စာမှာ ဆရာတော်မိန့်တော်မူသလို ပညတ်အာရုံ နှင့်လည်း ရတော့ရနိုင်ကြောင်း၊ ဒါပေမဲ့ ပရမတ်အာရုံ ကသာ တည်တံ့ကြောင်း သဘောပေါက်လာပါပြီ ဘုရား။

တပည့်တော်မ ရှုမှတ်ပွားများ အားထုတ်နေတဲ့ ဝိပဿနာ တရားတော်မြတ်ဟာ လမ်းကြောင်းမှန်နေ

အရှင်ခေမာနန္ဒ (ရန်ကင်းတောရ-သပြေပင်)

တာကို ဆရာတော်ဘုရားမှ အထောက်အထားများနှင့် မိန့်ကြားတော်မူတာကြောင့် အထူးဝမ်းမြောက် အားတက်မိပါတယ်ဘုရား။ ဆရာတော်လမ်းညွှန် သွန်သင်တော်မူတဲ့အတိုင်း တစ်သွေမတိမ်း ကြိုးစား နေပါတယ်ဘုရား။

နောက်ဆုံး မင်္ဂလာဖြင့် ကိလေသာကို အပြီး ပယ်နိုင်တဲ့လမ်းစဉ်ဟာ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးလမ်းစဉ်မှအပ ဤကမ္ဘာလောကမှာ မရှိနိုင်တော့ကြောင်း ရဲရဲဝံ့ဝံ့ သိလာပါပြီဘုရား။

တပည့်တော်မရဲ့ ရှည်လျားတဲ့လျှောက်ထား ချက်ကြောင့် အနှောက်အယှက်ဖြစ်ရင် ခွင့်လွှတ် ပေးတော်မူပါဘုရား။ တရားလမ်းစဉ် ချွတ်ချော်တာရှိ ရင်လည်း ပြုပြင်ပေးတော်မူပါဘုရား။

ဆရာတော်ဘုရား၏ခြေတော်ရင်းသို့ မကြာခင် လာရောက်ရန် စီစဉ်ထားပါတယ်ဘုရား။ တပည့်တော်မ ရောက်ရှိတဲ့အခါမှာလည်း ကမ္မဋ္ဌာန်းဆိုင်ရာ အတွေ့ အကြုံများကို လျှောက်ထားပါမယ်ဘုရား။ ဆရာတော် ဘုရားထံတော်ပါးမှ လမ်းညွှန်ဩဝါဒစကားများ နာကြားရန် ဆန္ဒပြင်းပြနေပါတယ် အရှင်သူမြတ်ဘုရား။

ရိုသေလေးမြတ်စွာဖြင့်

ဒါယိကာမ

ရက်စွဲ။ ၁၉၈၇ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီ (၁၅)ရက်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ခြေတော်ရင်းကို ရောက်ကာ ဖူးမျှော်ကြည်ညိုခဲ့စဉ် ကျမ်းစာအုပ်များ၌ လေ့လာခဲ့ဖူးသည့် ဥပက္ကိလေသာအကြောင်း ဗောဇ္ဈင်တရားအကြောင်းနှင့် မြတ်စွာဘုရား (၄၅) ဝါ သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့သည့် ကျောင်းများကို တောင်းပန်လျှောက်ထားခွင့် ရရှိခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ မိမိတို့ သိလိုလှသည့် ဗောဇ္ဈင်တရားကို ဦးစွာ ဟောကြားပေးတော်မူပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ မေးခွန်း(၂၀)ကို သုံးရက်ကြာ လျှောက်ထား မှတ်သားနာယူခဲ့ရကြောင်း သိရှိရပါသည်။

(မေး) ဗောဇ္ဈင်ရဲ့အဓိပ္ပါယ် သိချင်ပါတယ်ဘုရား။

(ဖြေ) ဗောဇ္ဈင်ဆိုတာ ဗောဇ္ဈင်ဆိုတဲ့ပါဠိမှ ဆင်းသက်လာတဲ့ ဝေါဟာရဖြစ်ပါတယ်။ ဗောဇ္ဈင်ဆိုတာကတော့ ဗောဓိနဲ့ အင်္ဂုဏ်ပုဒ်ကို ပါဠိနည်းအရ စပ်ထားတာဖြစ်ပါတယ်။ ဗောဓိမှာ နိုးမှု၊ သိမှု အနက်နှစ်မျိုးနဲ့ဆိုင်ပါတယ်။

အရိယာဖြစ်တဲ့ ဘုရားတပည့်ဟာ လောကုတ္တရာမဂ် ခဏမှာ သတိ၊ ဓမ္မဝိစယ၊ ဝီရိယ၊ ပီတိ၊ ပဿဒ္ဓိ၊ သမာဓိ၊ ဥပေက္ခာ တရားခုနှစ်ခု အစုအပေါင်းနှင့် ကိလေသာအစဉ်ဖြစ်တဲ့ အိပ်ပျော်ခြင်းမှ နိုးလာတတ်တယ်။ သိစွာလေးပါးကို သိတတ်

တယ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို ကိုယ်တွေ့အသိရောက် မျက်မှောက် ပြုတတ်တယ်။

ဒါကြောင့် သတိစတဲ့ တရားခုနှစ်ပါး အပေါင်း ဟာ ကိလေသာဆိုတဲ့ အိပ်ပျော်ခြင်းမှ နိုးကြားသည် နိဗ္ဗာန်ကို ကိုယ်တွေ့သိကြောင်း တရားအစုဖြစ်လို့ သည်တရားအစုအပေါင်းကို ဗောဓိလို့ဆိုရပါတယ်။ သတိစတဲ့ တရားတစ်ခုခုကိုတော့ ဗောဓိတရား အစု အပေါင်းရဲ့ အစိတ်အပိုင်းရပါတယ်။ ဒါက အဋ္ဌာကထာ လာတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ဖြစ်ပါတယ်။

(မေး) ဝီရိယသမ္မောဇ္ဈင်ဖြစ်ကြောင်း သိရပါစေ ဘုရား။

(ဖြေ) ဝီရိယသမ္မောဇ္ဈင်ကို စတင်မပြောပဲ သတိ သမ္မောဇ္ဈင်ကိုပဲ စပြီးပြောပြပါမယ်။
သတိသမ္မောဇ္ဈင် တိုးဖို့အကြောင်းကတော့
၁။ သတိသမ္ပဇဉ်
၂။ သတိမေုသူကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်း
၃။ သတိမမေုသူကို မှီခိုပေါင်းသင်းခြင်းနဲ့
၄။ သတိသမ္မောဇ္ဈင်၌ သက်ဝင်ညွတ်ကိုင်းခြင်း စသည်တို့ ဖြစ်ပါတယ်။

သတိသမ္ပဇဉ်ဆိုတာကတော့ သတိဆိုတဲ့ အမှတ်ရမှုနဲ့ သမ္ပဇဉ်ဆိုတဲ့ ပညာဟာ သတိဖြစ်ရန် အလွန်အရေးပါတဲ့အကြောင်းပါပဲ။ သတိဟာ ပညာနဲ့ အတူ ဖြစ်တာလဲရှိတယ်။ သတိဟာ ပညာနဲ့အတူ မဖြစ်တာလဲရှိတယ်။ ဥဏ္ဍဝိပ္ပယုတ်စိတ်များက

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

သတိဟာ ပညာနဲ့ကင်းပါတယ်။ ပညာနဲ့အတူဖြစ်တဲ့ သတိက အားရှိတယ်။ ပညာနဲ့ကင်းတဲ့ သတိကတော့ အားနဲ့ပါတယ်။

တစ်စုံတစ်ရာကို မှတ်သားသတိရတဲ့ သာမည သတိကို သတိသမ္ပဇဉ်အမည်မရပါဘူး။ အားရှိတဲ့သတိ ကိုသာ သတိသမ္ပဇဉ်လို့ခေါ်ပါတယ်။ အားရှိတဲ့သတိ ကသာ မဖောက်မပြန် မှန်ကန်တဲ့ကာယဝေဒနာ စိတ္တ ဓမ္မ ဆိုတဲ့ သဘာဝတွေကို ယူနိုင်စွမ်း မှတ်နိုင်စွမ်း ရှိပါတယ်။

သတိသမ္မောဇ္ဈင်ဖြစ်ဖို့ရာ တရားအားမထုတ်၊ တရားဘက်မှာ မေ့လျော့ပေါ့ဆသူကို ခွာရှောင်ကြဉ် ရပါမယ်။

သတိမမေ့သူကို မှီခိုပေါင်းသင်းရင်တော့ သူ့ကို အားကျပြီး မမေ့အောင်ကြိုးစားဖို့ ဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်။ ဗောဇ္ဈင်တရား (၇)ပါးဖြစ်ဖို့ ရှေ့ပြေးပုဗ္ဗနိမိတ်မှာ ကလျာဏမိတ္တ မိတ်ဆွေကောင်းရှိရပါမယ်ဆိုတာ လုံးဝ မမေ့နေနဲ့။ (မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်)

ရပ် ထိုင် လျောင်း သွား ဣရိယာပုထ်တိုင်းမှာ သတိသမ္ပဇဉ်ဖြစ်ဖို့ အမြဲတမ်း စိတ်ညွတ်နေရပါမယ်။ မဖြစ်သေးတဲ့သတိ ဖြစ်လာအောင် ဖြစ်ပြီးတဲ့သတိ ခိုင်မြဲလာအောင် ကြိုးစားနေရပါမယ်။

အချုပ်ကတော့ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးပွားနေရင် သတိရှိလျက်နေသူ ဖြစ်တယ်။ သည်သတိပဋ္ဌာန်တွေ ပွားနေရင် သတိပဋ္ဌာန်ဘာဝနာ အားရှိတဲ့အခါ သတိ သာမက ဗောဇ္ဈင် (၇)ပါးလုံး ဖြစ်နေတော့တယ်။

လင်္ကာလေးမှတ်သားချင်ရင်တော့

သတိသမ္ပဇဉ်
မေ့သူကြည်၍ မမေ့သူတွဲ
သတိထဲတွင် ညွတ်သက်ဝင်
လေးအင် သတိဖြစ်ကြောင်းတည်း။

(မေး) ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ရင် ဉာဏ်ပညာ
အရေးကြီးကြောင်း သိထားပါတယ်။ ဉာဏ်
ပညာဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း အသေးစိတ်
သိလိုပါတယ်ဘုရား - ။

(ဖြေ) ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင် ဉာဏ်ပညာဖြစ်ကြောင်း
တွေကတော့ -

- ၁။ မေးမြန်းခြင်း
- ၂။ ဝတ္ထုစင်ကြယ်စေခြင်း
- ၃။ ဣန္ဒြေညီမျှအောင်ပြုခြင်း
- ၄။ ပညာမဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှောင်ခြင်း
- ၅။ ပညာရှိသူကို မှီဝဲဆည်းကပ်ခြင်း
- ၆။ နက်နဲတရားဆင်ခြင်ခြင်းနဲ့
- ၇။ ပညာဘက်မှာ ညွတ်သက်ဝင်ခြင်းတို့ပဲ
ဖြစ်ပါတယ်။

မေးမြန်းခြင်းဆိုတာ ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်၊
သစ္စာ၊ ဣန္ဒြေ၊ ဗိုလ်၊ ဗောဇ္ဈင်၊ မဂ္ဂင်၊ သမထ၊
ဝိပဿနာတို့နဲ့စပ်ပြီး မသိသေးရင် သိအောင် သင်ကြား
လေ့လာထားပြီးတော့ လေ့လာထားတဲ့အရာမှာ
မရှင်းလင်းတာတွေကို မေးမြန်းခြင်းကိုဆိုပါတယ်။
သည့်နေရာမှာ တရားနာတာ၊ မိမိက တရားပြန်

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

ဟောတာ၊ ဆွေးနွေးတာ၊ စာဖတ်တာတွေလဲ ပါပါ
သေးတယ်။

ဝတ္ထုဆိုတာ တည်နေရာ ခန္ဓာကိုယ်ရော၊ ထို
ခန္ဓာကိုယ်နဲ့စပ်တဲ့ အဝတ် သင်္ကန်းစသည်ကိုပါ စိတ်၊
စေတသိက်တို့ရဲ့ ဖြစ်ရာဖြစ်လို့ ဝတ္ထုဆိုပါတယ်။ ဆံပင်၊
အမွေး၊ ခြေသည်း၊ လက်သည်းတွေ ရှည်နေရင်
ဖြတ်ထားရပါမယ်။ ကိုယ်မှာ ကြေးတွေ၊ ချွေးတွေ
စင်ကြယ်နေရပါမယ်။ ကိုယ်ခန္ဓာတွင်း လေ၊ သည်းခြေ
စသည်တွေ ညီမျှနေရမယ်။ ဆွေးမြေ့ ညစ်နွမ်း အနံ့
အသက်မကောင်းတဲ့ အဝတ် သင်္ကန်းတွေ မရှိသင့်ဘူး။
သန့်စင်စေရမယ်။ အပဝတ္ထုဖြစ်တဲ့ အိမ်၊ ကျောင်း၊
အိပ်ရာနေရာမှာ၊ တရားထိုင်ရာ ဓမ္မခန်းမနေရာတွေမှာ
အမှိုက်တွေ ရှုပ်ပွနေတာတွေ မရှိရဘူး။ သန့်သန့်
ရှင်းရှင်း၊ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ရှိနေရပါမည်။

မသန့်ရှင်းတဲ့ ဆီမီးခွက်၊ မီးစာတို့ကို အမှီပြုပြီး
ဖြစ်လာရတဲ့ မီးလျှံရဲ့အရောင်ဟာ မသန့်ရှင်းမကြည်
မလင်ဖြစ်ရသလို အတွင်း အပဝတ္ထု မသန့်ရှင်းခြင်းဟာ
ဉာဏ်ပညာဖြစ်ဖို့ အနှောက်အယှက် အတားအဆီး
ဖြစ်စေပါတယ်။

သန့်ရှင်းတဲ့ ဆီမီးခွက် မီးစာတို့ကို အမှီပြု
ဖြစ်လာတဲ့ မီးလျှံရဲ့အရောင်ဟာ သန့်ရှင်းကြည်လင်
သလို ထိုအတွင်း အပဝတ္ထုသန့်ရှင်းခြင်းဟာ ဉာဏ်
ပညာ ဓမ္မဝိစယတွေဖြစ်ဖို့ အကြောင်းတစ်ရပ်
ဖြစ်ပါတယ်။

ဣန္ဒြေခေါ်တဲ့ သဒ္ဓါ ဝီရိယ သတိ သမာဓိ
ပညာ စတဲ့ အစိုးရတဲ့တရားတွေ ညီမျှရပါမယ်။

လုံ့လလျော့လွန်းရင် ပျင်းရိတတ်တယ်၊
ကြောင့်ကြစိုက်လွန်းရင် ယုံလွင့်တတ်တယ်။ လုံ့လ
သမာဓိ ညီမျှမှုရှိမှ အသိကောင်းတတ်တယ်။ ယုံကြည်
လွန်းရင်လည်း မဆင်ခြင်နိုင်ဘဲရှိတတ်တယ်။ ဆင်ခြင်
လွန်းရင် မယုံကြည်နိုင်ဘဲရှိတတ်တယ်။ ယုံကြည်
ဆင်ခြင် ညီမျှရင် အသိအမြင်ကောင်းတတ်တယ်။

ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်၊ သစ္စာ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
မှာ ဉာဏ်မသက်ဝင်နိုင်သူကို ပညာမဲ့သူခေါ်တယ်။
သည်လိုပညာမဲ့သူကို ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။

ပညာရှိဆိုတာကတော့ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်နဲ့
ပြည့်စုံတဲ့သူဖြစ်ပါတယ်။ တရုဏ ဝိပဿနာခေါ်တဲ့
နတ်ပုဂ္ဂိုလ် ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ် လက်ရှိဖြစ်နေလျှင်ပင် ဘာဝနာ
မယဉာဏ်မှာ တည်သူဖြစ်လို့ စင်စစ်အားဖြင့် ပညာရှိ
ဖြစ်ကြောင်း သိစေလိုပါတယ်။

ကလျာဏမိတ္တ မိတ်ကောင်းဆွေကောင်း
အရေးကြီးပုံကို အရှင်အာနန္ဒက ကလျာဏမိတ္တဟာ
မဂ်တည်းဟူသော ဗြဟ္မစရိယ အကျင့်မြတ်ရဲ့ ထက်ဝက်
ဆိုရလောက်အောင် အရေးပါကြောင်း လျှောက်တဲ့အခါ
မြတ်ဗုဒ္ဓက သည်လိုမပြောဖို့ တားမြစ်တော်မူပြီး
ကလျာဏမိတ္တဆိုတာ ဗြဟ္မစရိယခေါ် မဂ်ရဲ့အကုန်
လုံးပင်ဆိုရလောက်အောင် အရေးပါကြောင်း မိန့်တော်
မူခဲ့ပါတယ်။ ယထာ ဘူတံ ဉာဏာယ သတ္တာ၊
ပရိယေသိတဗ္ဗော၊ အမှန်တရားသိဖို့ရာ ဆရာရှာရမယ်

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

ဆိုတဲ့ အမိန့်တော်အရလည်း မှီခိုဆည်းကပ်ရမယ့် ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အရေးကြီးပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဉာဏ်ပညာ တိုးကြောင်းမှာ ပညာရှိမှီဝဲခြင်းဟာ အရေးကြီးတဲ့ အကြောင်းတစ်ရပ် ဖြစ်ပါတယ်။

ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်၊ သစ္စာ စတဲ့ တရားတွေဟာ သာမန်ဉာဏ်နဲ့ သက်ဝင်နိုင်ခဲ့တဲ့ တရား များဖြစ်လို့ အသိခက် အမြင်ခက် နက်နဲတဲ့တရား များဖြစ်ပါတယ်။

မဖြစ်သေးတဲ့ ပညာဉာဏ်ဖြစ်လာဖို့ ဖြစ်လာတဲ့ ပညာမပျောက်ဖို့ တိုးတက်ဖို့ရာမှာ ပညာဖြစ်ဖို့ အမြဲတမ်း စိတ်သက်ဝင်နေခြင်း စိတ်ဝင်စားနေခြင်းဟာ အရေးကြီးပါတယ်။

လင်္ကာလေးနဲ့ မှတ်သားချင်ရင်တော့

မေးမြန်းခြင်းပြု

ဝတ္ထုစင်စေ

ဣန္ဒြေညီမျှ

ပညာမဲ့ကြည့်

ဉာဏ်ယှဉ်မှီဝဲ၊

နက်နဲတရား တွေးစဉ်းစားလျက်

ပညာဘက်တွင် ညွတ်သက်ဝင်

ဉာဏ်မြင်တိုးကြောင်း ခုနှစ်တည်း။

(မေး) တစ်ခါတစ်ရံ ဒီရိယလျော့လွန်းနေတတ်
ပါတယ်။ ခြင်္သေ့ မလျှော့ကော်ချင်ဘူး၊
လျှော့ကော်ရင်း လျှော့ကော်ရင်း စိတ်လက်မပါပဲ
ပျော့ခွေနေပါတယ်။ ထိုင်းတဲ့ဣန္ဒရိယာပုထိ

မှာလဲ မထိုင်ချင်ဘူး။ ထိုင်လို့ မကြာခင်
မှာဘဲ ငိုက်လာပြီး လဲလျောင်းမယ့်
ဆိုရင်တော့ အိပ်ပျော်ပါပြီ။ ဘာကို စပြီး
လုပ်ရမလဲလို့ ဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။
ဒါကြောင့် ဝိရိယတိုးကြောင်းများလည်း
တပည့်တော်မ သိပါရစေဘုရား။

(ဖြေ) ဝိရိယတိုးကြောင်းတွေကတော့

- ၁။ အပါယ်ဘေးဆင်ခြင်ခြင်း
- ၂။ အကျိုးအာနိသင်မြင်ခြင်း
- ၃။ သွားရာလမ်းကို ဆင်ခြင်ခြင်း
- ၄။ ဆွမ်းကို ရိုသေခြင်း
- ၅။ အမွေတော်မြတ်ပုံ ဆင်ခြင်ခြင်း
- ၆။ ဘုရားရှင်၏ မြင့်မြတ်ပုံ ဆင်ခြင်ခြင်း
- ၇။ ဇာတ်အားဖြင့် မြင့်မြတ်ပုံ ဆင်ခြင်ခြင်း
- ၈။ သီတင်းသုံးဖော်တို့၏ မြင့်မြတ်ပုံ ဆင်ခြင်ခြင်း
- ၉။ ပျင်းရိသူကို ရှောင်ရှားခြင်း
- ၁၀။ ဝိရိယရှိသူကို မှီခိုဆည်းကပ်ခြင်း
- ၁၁။ ဝိရိယသမ္မောဇ္ဈင်၌ သက်ဝင်စိတ်ညွတ်ခြင်းတို့
ဖြစ်ပါတယ်။

အကျယ်အားဖြင့်တော့

အပါယ်လေးပါးကို ဆင်ခြင်ပေးရပါမယ်။

လောကုတ္တရာတရားကို မပျင်းရိသူသာ ရနိုင်
တယ်။ ဒါက ဝိရိယရဲ့ အာနိသင်ပါတကား။

ဘုရား၊ ရဟန္တာများသွားရာ အကျင့်လမ်း
ကိုလည်း ပျင်းရိတဲ့သူမျိုး မတတ်နိုင်ပါတကား။

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

ပစ္စည်းလေးပါးသုံးဆောင်ပြီး ရဟန်းတရားကို အားထုတ်မှသာ ဆွမ်းကို တုန့်ပြန်ပူဇော်ရာရောက်တယ်။

ဘုရားရဲ့အမွေတော် အရိယာတို့ဥစ္စာ (၇)ပါးကို ပျင်းရိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မရဘူး။ ဝီရိယရှိသူဟာ အဲဒီ အရိယာ ဥစ္စာ (၇)ပါးနဲ့ ထိုက်တန်ပါတကား။

သင့်ဆရာ မြတ်ဗုဒ္ဓဟာ အလွန်မြင့်မြတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တော်မူပါတယ်။ ဘုရားတပည့်ဖြစ်ပါလျက် ပျင်းရိနေရင် မသင့်ပါတကား။

သာကီရဇာတ်၊ ရဟန်းဇာတ်အရ မြင့်မြတ်ပါပေတယ်။ မြင့်မြတ်သူတို့နဲ့ မအပ်စပ်တဲ့ ပျင်းရိသူ တစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ မသင့်ပါတကား။

အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလန် စတဲ့ အဂ္ဂသာဝက၊ မဟာသာဝကကြီးတွေဟာ ဝီရိယ တံခွန်လွှင့်ထူပြီး လောကုတ္တရာတရား (၉)ပါးကို ထိုးထွင်းသိတော်မူခဲ့ကြပါတကား။

ဗိုက်ကားအောင်စားပြီး အိပ်နေတဲ့ စပါးကြီး မြွေကြီးလို လုံ့လမရှိတဲ့ အပျင်းသမားကို ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။

ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ် အားထုတ်နေတဲ့ ဝီရိယရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆည်းကပ်ရပါမယ်။

မဖြစ်သေးတဲ့ဝီရိယ ဖြစ်လာဖို့၊ ဖြစ်ပြီးဝီရိယ အဆင့်ဆင့်တိုးတက်ဖို့ စိတ်သက်ဝင် ညွတ်ကိုင်းနေရပါမယ်။

လင်္ကာလေးနဲ့ မှတ်ထားလိုရင်တော့
အပါယ်ဘေးမြင်၊ အာနိသင်မှန်း

အရှင်ခေမာနန္ဒ (ရန်ကင်းတောရ-သပြေပင်)

ကျင့်လမ်းဆင်ခြင်၊ ဆွမ်းလျှင်ရှိသေ
အမွေဘုရားမြတ်၊ ဓာတ်အဖော်များ
ထူးခြားမြတ်ဟန်၊ တွေးကြံမကင်း
လူပျင်းရှောင်ရှား၊ ကြိုးစားသူတွဲ
လုံ့လထဲနစ်၊ သက်ဝင်ဖြစ်
ဆယ့်တစ် ဝီရိယ ဖြစ်ကြောင်းတည်း။

(မေး) ကျေးဇူးကြီးလှပါတယ်ဘုရား။ ပီတိရဲ့
အကြောင်းများကိုလည်းသိပါရစေဘုရား။

(ဖြေ) ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်ဖြစ်ဖို့ အကြောင်းတွေကတော့

၁။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ

၂။ ဓမ္မာနုဿတိ

၃။ သံဃာနုဿတိ

၄။ သီလာနုဿတိ

၅။ စာဂါနုဿတိ

၆။ ဒေဝတာနုဿတိ

၇။ ဥပသမာနုဿတိ

၈။ ကြမ်းတမ်းသူကို ရှောင်ရှားခြင်း

၉။ သိမ်မွေ့နူးညံ့သူကို မှီဝဲဆည်းကပ်ခြင်း

၁၀။ ကြည်ညိုဖွယ် သုတ္တန်တွေကို ဆင်ခြင်ခြင်း

၁၁။ ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်၌ သက်ဝင်ခြင်းတို့ဖြစ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင် ဂုဏ်တော်တွေကို အဖန်ဖန်
အောက်မေ့ကြည်ညိုရင် ပီတိသမ္မောဇ္ဈင် ဖြစ်ပါတယ်။

ထို့အတူ မြတ်ဗုဒ္ဓ ဟောကြားတော်မူထားတဲ့
တရားဓမ္မတွေရဲ့ ကောင်းမွန်ပုံ၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

တရားတို့ရဲ့ ထူးခြားမြင့်မြတ်ပုံ အဖုံဖုံကို လေ့လာထားပြီး တရားဂုဏ်တော်တွေ အောက်မေ့ရတာလဲ ပီတိဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

သံဃာတွေ ကောင်းမွန်စွာ ကျင့်ခဲ့ပုံ၊ ပိဋကတ်တော်စာပေများ စောင့်ထိန်းခဲ့ပုံ စသော ဂုဏ်တော်တွေဟာလည်း လေ့လာစူးစမ်းဆင်ခြင်ပြီး အောက်မေ့တဲ့အခါ ပီတိဖြစ်နိုင်စရာအကြောင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ရဟန်းတော်များအနေနဲ့ မကျိုးမပေါက် ရအောင် စောင့်ရှောက်ထားတဲ့ မိမိရဲ့ စတုပါရိသုဒ္ဓိ သီလ၊ လူတွေကတော့ မိမိတို့ရဲ့ မကျိုးမပေါက် မပြောက်မကျား၊ ပြည့်ပြည့်ဝဝ ဆင်ကြယ်လှတဲ့ သီလကို ဆင်ခြင်တဲ့အခါ ပီတိဖြစ်လာပါတယ်။

စာဂါနုဿတိကတော့ မိမိလှူဒါန်းထားတဲ့ ဒါနကို ဆင်ခြင်ရတာပါဘဲ။ သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်တွေကို လှူဒါန်းပြီး အဲသည်ဒါနကို ဆင်ခြင်တဲ့အခါ ပီတိ ဖြစ်လာပါတယ်။

သဒ္ဓါစသော တရားဂုဏ်ပြည့်စုံကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် တွေဟာ နတ်ပြည်၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်ရောက်ကြတယ်။ ထို နတ်ပြည်ရောက်ကြောင်း တရားဂုဏ်တွေ မိမိမှာ ရှိပါကလားဆိုပြီး သည်နတ်ဗြဟ္မာတို့ရဲ့ တရားဂုဏ် တွေကို သက်သေထားပြီး အာရုံပြုပွားရင်လဲ ပီတိ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

နိဗ္ဗာန်၏ ကိလေသာကင်းဝေးပုံ၊ ကိလေသာ ကင်းဝေးလို့ ငြိမ်းအေးပုံ၊ ဒုက္ခတွေမရှိ ချုပ်ငြိမ်းပုံ

စသည်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်၏ဂုဏ်တွေကို အာရုံပြုပွားများရင် ဥပသမာနုဿတိကလည်း ပီတိတိုးစရာအကြောင်းပါပဲ။

စေတီရုပ်ပွား ဘုရားဆင်းတု ဖူးမြော်မှု၊ ဆရာမထေရ်ကြီးတို့အား ဖူးမြော်မှုတို့မှာ ကောင်းစွာရှိသေလေးစားမှုမရှိခြင်းဟာ သူ့ရဲ့စိတ်နှလုံး ကြမ်းတမ်းတယ်ဆိုတာကို ပြနေတာပါ။ သည်လို သဒ္ဓါအစေး ခြောက်ခမ်းကြမ်းတမ်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့ ပေါင်းသင်းခြင်းဟာ ပီတိတိုးပွားရေးကို တားစေပါတယ်။

ရတနာသုံးပါး ဆရာသမား မထေရ်ကြီး စသည်တို့အပေါ် ရိုသေလေးမြတ် ပူဇော်တတ် ရှိခိုးတတ် မြတ်နိုးတတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို သဒ္ဓါအစေးရှိလို့ ဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့ ပေါင်းသင်းမှီဝဲမယ်ဆိုရင် သူတို့ရဲ့ သူတော်ကောင်းစိတ်ဓာတ်တွေ ကူးစက်ပြီး မိမိလည်း ကြည်ညိုတတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ခါ ပီတိကို တိုးပွားစေပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူထားတဲ့ သုတ္တန်ဒေသနာတွေထဲမှ မိမိနားလည်ပြီး သဘောကျနှစ်သက်တဲ့ သုတ္တန်ဒေသနာတရားတော်ကို ထပ်ပြန်တလဲလဲ နှလုံးသွင်းကာ ကြည်နူးနှစ်သိမ့်ဖြစ်ရတာလဲ ပီတိတိုးပွားစရာအကြောင်းတစ်ခုဖြစ်ပါပဲ။

ဓမ္မပီတိဟာ လွန်စွာကြိုးစားတဲ့ ယောဂီတွေမှာသာ ဖြစ်တာပါ။ သည်ပီတိဖြစ်ဖို့ရာ စိတ်ပါဝင်စားပြီး မဖြစ်သေးတဲ့ပီတိတွေ ဖြစ်လာဖို့ ဖြစ်ပြီးတဲ့ပီတိတွေ အဆင့်ဆင့် မြင့်တက်လာဖို့ ကြိုးစားနေတာဟာ ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်ကို စိတ်ညွတ်သက်ဝင်နေလို့ ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

တိုးကြောင်းဖြစ်ပါတယ်။

လင်္ကာကတော့

ဗုဒ္ဓ၊ ဓမ္မ၊ သံဃာ၊ သီလ၊ စာဂ၊ ဒေဝတာ

ဥပသမာတည့်၊ နုဿတိ ခုနစ်ဖြာ

သဒ္ဓါခြောက်ခမ်း ကြမ်းတမ်းသူခွါ

သဒ္ဓါရှိန်တွေ့ သိမ်မွေ့သူခို၊ ကြည်ညိုဖွယ်မှန်

သုတ္တန်တွေ့ဘိ၊ ပီတိထဲနစ် သက်ဝင်ဖြစ်

ဆယ်တစ် ပီတိ ဖြစ်ကြောင်းတည်း။

(မေး) **မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်များဟာ အံ့ဩ
ဘွယ်ရာပါလားဘုရား၊ ပဿဒ္ဓိဆိုဒ်ရာ
တရားကိုလည်း သိလို့မိတ် ပြင်းပြလှပါတယ်
ဘုရား။**

(ဖြေ) ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်ဖြစ်ကြောင်းတွေကတော့

၁။ ကောင်းမွန်တဲ့ အစာမှီဝဲမှု

၂။ သပ္ပာယ်ဖြစ်တဲ့ ဥတုမှီဝဲမှု

၃။ သပ္ပာယ်ဖြစ်တဲ့ ဣရိယာပုထ်မှီဝဲမှု

၄။ အလယ်အလတ်ဖြစ်သော ပယောဂရှိခြင်း

၅။ ကိုယ်စိတ်ပူပန်သူကို ရှောင်ခွာခြင်း

၆။ ငြိမ်းအေးသူကို မှီခိုဆည်းကပ်ခြင်းနဲ့

၇။ ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်၌ သက်ဝင်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပါ

တယ်။

မိမိနဲ့ သပ္ပာယ်ဖြစ်တဲ့ ကောင်းမွန်တဲ့ အစား
အစာတွေစားခြင်း၊ ရာသီဥတု အပူအအေးညီမျှမှုကို
ခံယူအသုံးပြုခြင်း ရပ်၊ ထိုင်၊ လျောင်း၊ သွား
ဣရိယာပုထ်လေးပါးမှ သင့်တော်တဲ့ ဣရိယာပုထ်ကို

အသုံးပြုခြင်းတွေဟာ ပဿဒ္ဓိကို တိုးပွားစေပါတယ်။

မိမိသူတစ်ပါးအနေနဲ့ ကံသာလျှင် ကိုယ်ပိုင် ဥစ္စာရှိတယ်လို့ ဆင်ခြင်တာဟာ မဇ္ဈတ္တပယောဂ အလယ်အလတ်သဘောရှိတဲ့ ပယောဂဆိုပါတယ်။ ကမ္မဿကတာအဖြစ်ဆင်ခြင်မှုကို မဇ္ဈတ္တပယောဂ အလယ်အလတ်သဘောရှိတဲ့ အကျင့်လို့ခေါ်ပါတယ်။ အဲသည်အကျင့်ရှိသူဟာ သူတစ်ပါးကြောင့်လည်း မိမိမှာ စိတ်ပူပန်မှုမရှိသလို မိမိကြောင့်လည်း သူတစ်ပါး စိတ်ပူပန်မှု မဖြစ်ရပါ။ ဒါကြောင့် စိတ်စေတသိက်တွေ ပူပန်မှုမဖြစ်စေကာ ပဿဒ္ဓိကို တိုးပွားစေပါတယ်။

တုတ်နဲ့ရိုက်၊ ခဲနဲ့ပေါက် စသည်ဖြင့် တစ်ပါး သတ္တဝါတွေကို သနားမှုကင်း ညှင်းဆဲတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ကိုယ်စိတ်ပူပန်စေတဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘာဝနာအလုပ် အားမထုတ်ထားသူပင် အဲသည်လူမျိုးနဲ့ တွေ့ကြုံ ဆက်ဆံရရင် ပင်ပန်းဆင်းရဲမှုကို ခံရပါတယ်။ သည်လို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဟာ ပဿဒ္ဓိကို ဆန့်ကျင်တဲ့သဘောဖြစ်လို့ ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။

တစ်ပါးသတ္တဝါအပေါ် သနားကြင်နာ မေတ္တာ ထားတတ် ခြေလက်စောင့်စည်းတတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် တွေဟာ ငြိမ်းအေးတတ်တဲ့ သဘောရှိလို့ သူတို့ကို မြင်တွေ့ရုံနဲ့ပဲ စိတ်အေးငြိမ်းမှုကိုရပါတယ်။ သူ့ထံမှာ ကြားရနာရ ဆွေးနွေးရရင် ပဿဒ္ဓိဖြစ်ကြောင်းတွေ သိရပြီး၊ ပဿဒ္ဓိတိုးကြောင်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

ငြိမ်းအေးမှု ပဿဒ္ဓိဟာ တရားအားကောင်း လာရင် သမာဓိ ပညာ ဥပေက္ခာစသော အရေးကြီးတဲ့

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

တရားတွေလည်း အလွန်အကဲ တိုးတက်လာပါတယ်။
သည်တရားဖြစ်လာဖို့ တိုးတက်ဖို့ရာ အမြဲတမ်း
စိတ်ညွတ်နေရင် မဖြစ်သေးတဲ့ပဿဒွိ ဖြစ်ပြီး၊ ဖြစ်ပြီးတဲ့
ပဿဒွိတွေလည်း တိုးတက်လာပါတယ်။

လင်္ကာလေးကတော့

စားကောင်းသုံးမှု၊ ဥတုတစ်ဖြာ
ဣရိယာပထချမ်းမြေ့ရာကပ်
လယ်အလတ်ကျ ပယောဂဖန်
ပူပန်သူများ ရှောင်လေဝေးဝေး
အေးချမ်းသူကပ်
ပဿဒွိခေတ် သက်ဝင်ဖြစ်
ခုနစ် ပဿဒွိ ဖြစ်ကြောင်းတည်း။

(မေး) ဗောဇ္ဈင်္ဂတရားမှ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂကို
သိပါရစေဘုရား။

- (ဖြေ) သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင် ဖြစ်ကြောင်းတွေကတော့
 - ၁။ ဝတ္ထုသန့်ရှင်းအောင်ပြုခြင်း
 - ၂။ ဣန္ဒြေညီမျှအောင်ပြုခြင်း
 - ၃။ နိမိတ်၌ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာခြင်း
 - ၄။ မြောက်သင့်တဲ့အခါ စိတ်ကို မြောက်ပေးရခြင်း
 - ၅။ နှိပ်သင့်တဲ့အခါ စိတ်ကို နှိပ်ပေးရခြင်း
 - ၆။ ရွှင်စေသင့်တဲ့အခါ စိတ်ကို ရွှင်စေခြင်း
 - ၇။ လစ်လျူရှုသင့်တဲ့အခါ စိတ်ကို လျစ်လျူရှုခြင်း
 - ၈။ သမာဓိမရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှောင်ခွာခြင်း
 - ၉။ သမာဓိရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှီခိုဆည်းကပ်ခြင်း

၁၀။ ဈာန် ဝိမောက္ခကို ဆင်ခြင်ခြင်းနဲ့

၁၁။ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်၌ သက်ဝင်ခြင်းတို့

ဖြစ်ပါတယ်။

ဝတ္ထုဆိုတာ တည်နေရာ ခန္ဓာကိုယ်ရော ထို ခန္ဓာကိုယ်နဲ့စပ်တဲ့ အဝတ်သင်္ကန်းတွေကိုပါ စိတ် စေတသိက်တို့ရဲ့ ဖြစ်ရာဖြစ်လို့ ဝတ္ထုဆိုပါတယ်။ ဆံပင်၊ ခြေသည်း၊ လက်သည်းတွေ ရှည်နေရင် ဖြတ်ထား ရမယ်။ ကိုယ်မှာ ကြေးတွေ ချွေးတွေ စင်ကြယ်နေရ ပါမယ်။ ခန္ဓာတွင်း လေ သည်းခြေတွေ ညီမျှရပါမယ်။ ဆွေးမြေ့ ညစ်နွမ်း အနံ့မကောင်းတဲ့အဝတ် သင်္ကန်း စသည်တွေ မရှိသင့်ဘူး။ သန့်စင်နေရပါမယ်။ အပဝတ္ထု ဖြစ်တဲ့ အိမ်၊ ကျောင်း၊ အိပ်ရာနေရာ တရားထိုင်ရာ တွေမှာ အမှိုက်တွေ ရှုပ်ပွနေတာတွေ မရှိသင့်ဘူး။ သန့်သန့်ရှင်းရှင်း ရှိနေရပါမယ်။

သန့်ရှင်းတဲ့ ဆီမီးခွက် မီးစာတို့ကို အမှီပြု ဖြစ်လာတဲ့ မီးလျှံရဲ့အရောင်ဟာ သန့်ရှင်းကြည်လင် သလို ထိုအတွင်း အပဝတ္ထုတွေ သန့်ရှင်းခြင်းဟာ သမာဓိကို တိုးပွားဖို့ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်တွေဖြစ်ဖို့ အကြောင်းပါဘဲ။

ဣန္ဒြေခေါ်တဲ့ သဒ္ဓါ ဝီရိယ သတိ သမာဓိ ပညာ စတဲ့ အစိုးရတဲ့တရားတွေ ညီမျှရပါမယ်။ လုံ့လ သမာဓိ ညီမျှမှုရှိမှ အသိကောင်းတတ်ပါတယ်။

နိမိတ်မှာ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာခြင်းဆိုတဲ့ အကြောင်း က ပထဝီကသိုဏ်းစသော နိမိတ်ကိုပြုလုပ်ရာ

ပွားများရာ စောင့်ရှောက်ရာတို့၌ လိမ္မာကျွမ်းကျင်မှုကို ဆိုပါတယ်။

မြောက်သင့်တဲ့အခါ စိတ်ကို မြောက်ပေးခြင်း ဆိုတာက ဝီရိယလျော့မှု ပညာပညာပညာပညာပညာပညာ သတိ ချို့ယွင်းမှုတို့ကြောင့် စိတ်ဟာ တွန့်ဆုတ်နေမယ်။ အဲဒီလို စိတ်တွန့်ဆုတ်နေတဲ့အခါမှာ ဓမ္မဝိစယ ဝီရိယ ပီတိဗောဇ္ဈင်တွေ ဖြစ်စေခြင်းနဲ့ တွန့်ဆုတ်နေတဲ့စိတ်ကို တက်ကြွလာအောင် မြောက်ပင့်ပေးခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

သဘောကတော့ အနည်းငယ်သောမီးကို တောက်စေလိုတဲ့လူဟာ မြက်ခြောက်တွေထည့်မယ် နွားချေးခြောက် ထင်းခြောက်တွေ ထည့်ပေးမယ်။ ဆိုရင် မီးငယ်ဟာ တောက်ပလာမှာဖြစ်ပါတယ်။ တွန့်ဆုတ်နေချိန်မှာ ဓမ္မဝိစယ ဝီရိယ ပီတိ သမ္မောဇ္ဈင် များ ပွားများရပါမယ်။

နှိပ်သင့်တဲ့အခါ စိတ်ကိုနှိပ်ပေးခြင်း ဆိုတာက ဝီရိယကလွန်နေမယ်။ ပညာ ပညာပညာပညာ အားကြီး နေမယ်။ ဝမ်းမြောက်မှု ပေါ်လွင်နေမယ်ဆိုရင် စိတ်ပျံ့ လွင့်ပြီး ပဿဒ္ဓိ ဥပေက္ခာဗောဇ္ဈင်ကို တိုးပွားရပါမယ်။ သည်လိုတိုးပွားမှသာ ပျံ့လွင့်နေတဲ့စိတ်ကို နှိပ်ပေးရာ ရောက်ပါတယ်။ မီးပုံကြီးကို ငြိမ်းစေလိုတဲ့လူဟာ ထို မီးပုံကြီးထဲကို မြက်စို နွားချေးစို ထင်းစိုတွေ ထည့်ပေး ပြီး ရေတွေ ဖုန်မှုန့်တွေနဲ့ ကြပ်ပတ်မယ်ဆိုရင် မီးတောက်ကြီးဟာ ငြိမ်းသွားစေသလိုပါပဲ။ သည်လို ပျံ့လွင့်နေတဲ့စိတ် ဖြစ်တဲ့အခါ ပဿဒ္ဓိ သမာဓိ ဥပေက္ခာတွေ ပွားရမဲ့အချိန်ဖြစ်ပါတယ်။

ပညာဗျာပါရကနည်းပါးနေခြင်း ငြိမ်းချမ်းမှု သုခမရခြင်းတို့ကြောင့် စိတ်ဟာ သာယာမှုမရှိပဲ ဖြစ်နေ မယ်ဆိုရင်တော့ စိတ်ကို ရွှင်ပြုလာအောင် လုပ်ပေးရ ပါမယ်။ ပညာက ကောင်းကောင်း အလုပ်မလုပ်လျှင် လည်းကောင်း ငြိမ်းချမ်းမှုသုခ ကင်းနေလျှင် လည်းကောင်း စိတ်ဟာ သာယာမှုကင်းတယ်။ ဒါနက အလောဘပြဋ္ဌာန်းတယ်၊ သီလက အဒေါသဖြစ်ပြီး ဘာဝနာက အမောဟပညာ ပြဋ္ဌာန်းပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဘာဝနာမှာ ပညာက အလုပ် ကောင်းကောင်းလုပ်ဖို့ လိုပါတယ်။ ပညာက အားမရှိ ဘူးဆိုရင် ဘာဝနာကို အဆင့်ဆင့် ထူးခြားလာအောင် ဆောင်ရွက်မပေးနိုင်ပါဘူး။

စိတ်သာယာမှု ကင်းနေတဲ့အခါ သာယာရွှင်ပြ လာအောင် ကုစားဖို့ကို သံဝေဂဖြစ်အောင် ပြုပေးရ ပါမယ်။

သံဝေဂတွေဖြစ်အောင်က ဇာတိ ဇရာ ဗျာတိ မရဏ အပါယ်ဆင်းရဲဒုက္ခ အတိတ်အနာဂတ် ဝဋ်ဒုက္ခ ဆိုတဲ့ သံဝေဂဝတ္ထုရှစ်ပါး ဆင်ခြင်ရပါမယ်။ ရတနာ သုံးပါးဂုဏ်တော် အောက်မေ့ခြင်းနဲ့လည်း စိတ် ကြည်လင်မှုကို ပြုလို့ရပါတယ်။

အကျင့်လမ်းမှန်ရောက်တဲ့ ဘာဝနာဟာ တိုးတက်နေတဲ့အခါမှာ ယောဂီဟာ တွန့်ဆုတ်ခြင်းလည်း မရှိ ပျံ့လွင့်ခြင်းလည်း မရှိပါ။

ပညာက ကောင်းကောင်း အလုပ်လုပ်လို့ ငြိမ်းချမ်းမှုသုခရကာ သာယာမှုလည်းရှိနေတာဟာ

ဥရောပယောက်၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

အညီအမျှပြေးနေတဲ့ မြင်းနှစ်ကောင်ကို ရထားထိန်းက လျစ်လျူသာ ရှုနေတော့တယ်။

ဥပစာရ သမာဓိနဲ့ အပ္ပနာသမာဓိမရှိဘဲ စိတ် ပျံ့လွင့်နေတဲ့ သမာဓိမရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှောင်ကြဉ်ရ ပါမယ်။ သူနဲ့သာပေါင်းရင် မရသေးတဲ့သမာဓိ မရသလို၊ ရပြီးသားသမာဓိလည်း ပျက်ပျောက်တတ် ပါတယ်။

ဥပစာရနဲ့ အပ္ပနာသမာဓိ တစ်ပါးပါးရှိတဲ့ တည်ကြည်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သမာဓိရှိသူဖြစ်ပါတယ်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို ပေါင်းသင်းဆည်းကပ်ခြင်းဖြင့် သမာဓိ တိုးကြောင်းနည်းလမ်းများ ရနိုင်သည့်အပြင် အတုမြင် အတတ်သင်ဆိုသလို မိမိလည်း အားထုတ်ဖြစ်လို့ သမာဓိတိုးလာပါတယ်။

ဈာန်ရှစ်ပါး ဝိမောက္ခတရားရှစ်ပါးတို့ကို သုတ္တန် ပါဠိတော်များမှာ ပေးထားတာတွေရှိနေပါတယ်။ ထိုဈာန် ဝိမောက္ခပြတဲ့ သုတ္တန်တွေကို ဆင်ခြင်ခြင်းဟာ နောက်ကပြောခဲ့တဲ့ လွတ်မြောက်ခြင်းအကြောင်း ဝိမုတ္တာယတန ငါးပါးတွင် အပါအဝင်မို့ ဥပစာရ သမာဓိမှစကာ အရဟတ္တမဂ်သမာဓိအရောက် အဆင့်ဆင့် ပေါက်သွားနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် သည်လို သုတ္တန်တွေ ဆင်ခြင်ခြင်းဟာလည်း သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင် ဖြစ်ကြောင်း အကြောင်းတစ်ရပ်ပါဘဲ။

သမာဓိဖြစ်လို့ အလွန်လိုလားတောင့်တမြဲ ဖြစ်လို့ သည်လို လိုလားတောင့်တတဲ့အတိုင်း ရပ်ထိုင် လျောင်းသွား အရာခပ်သိမ်းမှာ သမာဓိဖြစ်ဖို့ရာ စိတ်ပါ

သက်ဝင်နေတတ်လို့ သက်ဝင်ညွတ်ကိုင်းနေခြင်း
ဟာလည်း သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်ဖြစ်ရာ အကြောင်းတစ်ရပ်
ဖြစ်ပါတယ်။

လင်္ကာလေးမှတ်ထားရင်တော့

ဝတ္ထုစင်စေ၊ ဣန္ဒြေညီညာ
နိမိတ်မှာကျွန်း၊ မြောက်ခန်းကြိုက
မြောက်ရမလင့် နှိပ်ခွင်နှိပ်လေ
ရွှင်စေရွှင်သင့် ရှုခွင့်သမျှ
သင်ယူဆကာ သမာဓိကင်း
သူဖျင်းရှောင်ဘိ၊ သမာဓိပို
ပုဂ္ဂိုလ်ကပ်ရန်၊ ဈာန်ဝိမောက္ခ
တွေးဆခါခါ၊ သမာဓိခေတ်ညွတ်စင်ဖြစ်
ဆယ်တစ် သမာဓိဖြစ်ကြောင်းတည်း။

(မေး) ဗောဇ္ဈင်တရားများနဲ့ နောက်ဆုံးဥပေက္ခာ
တရားကိုလည်း နာယူမှတ်သားဖို့ရစေ
ဘုရား။

(ဖြေ) ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင် တိုးကြောင်းတွေကတော့
၁။ သတ္တဝါ၌ လျစ်လျူရှုခြင်း
၂။ သင်္ခါရ၌ လျစ်လျူရှုခြင်း
၃။ သတ္တဝါသင်္ခါရ၌ တွယ်တာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို
ရှောင်ခွာခြင်း
၄။ သတ္တဝါသင်္ခါရ၌ လျစ်လျူရှုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို
မှီခိုဆည်းကပ်ခြင်းနဲ့
၅။ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်၌ သက်ဝင်ခြင်းတို့
ဖြစ်ပါတယ်။

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

သတ္တဝါ၌လျစ်လျူရှုခြင်းဟာ အကြောင်းနှစ်မျိုး
ကြောင့် ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ကံသာလျှင် မိမိ၏ဥစ္စာဆိုတဲ့
ကမ္မဿကတာကို ဆင်ခြင်ခြင်းနဲ့၊ သတ္တဝါရှိဆိုတဲ့
နိဿတ္တအဖြစ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်းမှာ မိမိကံနဲ့ရောက်လာ
ပြီး မိမိကံနဲ့ဘဲ သွားရသလို သူလည်းဘဲ သူ့ကံနဲ့
ရောက်လာပြီး သူ့ကံနဲ့သွားရလိမ့်မယ်ဆိုတဲ့ သူ့ကံနဲ့သူ
ကိုယ့်ကံနဲ့ကိုယ် သူနဲ့ကိုယ် ဘာမှမဆိုင်ဘူးဆိုပြီး
ကံသာလျှင် မိမိဥစ္စာအဖြစ် သတ္တဝါတွေကို လျစ်လျူ
ရှုနိုင်ရပါမယ်။ သည်လို လျစ်လျူရှုခြင်းဟာ ဥပေက္ခာ
တိုးကြောင်း တစ်ရပ်ပါဘဲ။

သင်္ခါရကို လျစ်လျူရှုခြင်းဆိုတဲ့ နေရာမှာ
ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံတွေကို သင်္ခါရခေါ်တာလည်း
ရှိသလို ကိုယ့်ပစ္စည်း ဝတ္ထုဥစ္စာတွေကို သင်္ခါရခေါ်
တာလည်း ရှိပါတယ်။ ဝတ္ထုပစ္စည်း သင်္ခါရမှာလည်း
အကြောင်းနှစ်ရပ်နဲ့ လျစ်လျူရှုနိုင်ပါတယ်။ ပထမ
ကတော့ ဒီဝတ္ထုပစ္စည်းတွေမှာ မိမိတကယ်မပိုင်၊
တကယ် အရှင်မဟုတ်ဆိုတာကို ဆင်ခြင်ခြင်းနဲ့ ဒုတိယ
ကတော့ တခဏသာတည်မဲ့အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်း
ဖြစ်ပါတယ်။ သည်သင်္ကန်း၊ သည်အဝတ်ပစ္စည်းတွေ
ဟာ အနိစ္စသဘောပဲ မကြာခင်ပျက်စီးမှာမို့ ဘာလို့
ငါတွယ်တာနေမလဲလို့ တစ်ခဏသာတည်မဲ့ ဆင်ခြင်
ခြင်းမျိုးဖြစ်ပါတယ်။ သည်လို ဆင်ခြင်ခြင်းမျိုးတွေ
ဟာလည်း ဥပေက္ခာကို တိုးပွားစေပါတယ်။

တချို့ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ လူဖြစ်ရင်လည်း
သားသမီး စသည့်အပေါ်မှာ ရဟန်းဖြစ်ရင်လည်း

တပည့်တွေပေါ်မှာ တွယ်တာချစ်ခင်တတ်တယ်။ သင်္ကန်း သပိတ် ခွက် တောင်ဝှေး စသည့်အပေါ်တွေ မှာလည်း မက်မောတွယ်တာတတ်လို့ သူများကိုင်သုံး တာတောင် မနှစ်သက်နိုင်ကြဘူး။ သည်လို သတ္တဝါ သင်္ခါရတွေအပေါ်မှာ တွယ်တာတတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ကိုတော့ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းဖြင့် ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်ကို တိုးပွားနိုင်ပါတယ်။

အထက်ပါပြောခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးမဟုတ်ဘဲ၊ သတ္တဝါ သင်္ခါရတွေအပေါ် ချစ်ခင်တွယ်တာ မက်မောမှု ကင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကိုတော့ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံ ရပါမယ်။ ဒါမှ သူတို့ထံမှ မက်မောတွယ်တာမှုကင်းတဲ့ ဓါတ်တွေကူးပြီး အတုမြင် အတတ်သင်သကဲ့သို့ လျစ်လျူရှုတဲ့အတတ်ပါ ကူးယူအားထုတ်နိုင်ကာ ဥပေက္ခာတွေ တိုးပွားနိုင်ပါတယ်။

ကိုယ့်အတွက် အလုပ်ဖြစ်ရေးမှာ စိတ်ညွတ် နေသူအဖို့ သူ့အလုပ်မှာ မလစ်ဟင်းစေရ အလုပ် ဖြစ်အောင် အမြဲကြိုးစားနေတာ အထင်အရှားပါဘဲ။ အဲသည်လို ဗောဇ္ဈင်အရာမှာ စိတ်ပါမှုတို့ကို ဗောဇ္ဈင် တိုင်းမှာပဲ အကြောင်းတစ်ရပ်အဖြစ် ထည့်ထားခြင်း ပါပဲ။ ဒါကြောင့် သည်ဥပေက္ခာဗောဇ္ဈင်အရာမှာလည်း ဥပေက္ခာဖြစ်ဖို့ စိတ်ပါစိတ်ညွတ်နေခြင်းဟာ ဥပေက္ခာ သမ္မောဇ္ဈင်ဖြစ်ခြင်း အကြောင်းတစ်ရပ်ဖြစ်ရတယ် ဆိုတာ အထူးအထွေပြောနေဖို့ မလိုတော့ပါဘူး။ ထင်ရှားနေပါပြီ။

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

လင်္ကာလေးနဲ့ မှတ်ထားရင်တော့

သတ္တဝါတစ်ဝ သင်္ခါရစု
လျစ်လျူရှုခဲ့ နှစ်ခုလုံးဝယ်
ခင်တွယ်သူပစ် မချစ်လျစ်လျူ
ရှုသူမှီလစ် ဥပေက္ခာတွင် ညွတ်သက်ဝင်
ငါးအင် ဥပေက္ခာ ဖြစ်ကြောင်းတည်း

(သပြေကန်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဗောဇ္ဈင်္ဂုနစ်ပါး
တရား မြတ်ရတနာကျမ်းကို မှီငြမ်းထားပါသည်။)

(မေး) ဝိပဿနာတိုးတက်မှုကို ဗာနိတားတဲ့
တရားတွေ ရှိတယ်လို့ ကြားဖူးပါတယ်။
ဥပဇ္ဇာလေသာ (၁၀) ပါးလို့ ကြားဖူးပါတယ်။
(၉) ပါးလို့လည်း ကြားဖူးပါတယ်။
ဥပဇ္ဇာလေသာ (၁၀) ပါးက မှန်ပါသလား။
(၉) ပါးက မှန်ပါသလားဘုရား။

(ဖြေ) ဝိပဿနာကို ညစ်ညူးစေတဲ့အကြောင်း
(၁၀)ပါး ရှိပါတယ်။
ဝိပဿနပုဂ္ဂိုလေသ လို့ခေါ်ပါတယ်။ အဲဒါ
ကတော့ သြဘာသေ စေ ဥဇဏစ၊
ပီတိယာ စ ဝိကမ္ပတိ။ ပဿဒ္ဓိယာ သုခေ
စေဝ၊ ယေဟိ စိတ္တံ ပဝေဝတိ။ အဓိမောက္ခေ
စ ပဂ္ဂဟေ၊ ဥပဋ္ဌာနေ စ ကမ္ပတိ။ ဥပေက္ခာ
ဝဇ္ဇနာယ စ၊ ဥပေက္ခာယ နိယန္တိယာ။

၁။ အရောင်အလင်း
၂။ ထက်မြက်သောဥာဏ်

အရှင်ခေမာနန္ဒ (ရန်ကင်းတောရ-သပြေပင်)

၃။ ပီတိ

၄။ ပဿဒ္ဓိ

၅။ စိတ်ချမ်းသာမှုသုခ

၆။ အဓိမောက္ခ (အလွန်ကြည်လင်သောသဒ္ဓါ)

၇။ အလယ်အလတ် ညီမျှစွာအားထုတ်ရသော
ဝီရိယ

၈။ အာရုံ၌ ပြေးဝင်၍ ပြေးဝင်၍ သွားသကဲ့သို့
ထင်ရသော သတိ

၉။ ဥပေက္ခာနှင့်

၁၀။ သာယာနှစ်သက်ခြင်းတို့ဟာ ဥပက္ခိလေသာ
ဖြစ်ပါသည်။

ဝိပဿနုပက္ခိလေသာက မဂ် ဖိုလ်ရောက်ပြီး
သော အရိယာသာဝကမှာလည်းကောင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
မှားယွင်းနေတဲ့ ယောဂီမှာလည်းကောင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
ချထားပြီး ရပ်နားနေသော ပုဂ္ဂိုလ်မှာလည်းကောင်း၊
ပျင်းပျင်းရိရိနဲ့ ခပ်ပေါ့ပေါ့ အားထုတ်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ
မှာလည်းကောင်း မဖြစ်ပါဘူး။

ဝိပဿနာတရားကို နည်းမှန်လမ်းမှန်နဲ့
အားထုတ်နေပြီး ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်၊ ဖြစ်ပျက်ဉာဏ်
ရောက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာသာ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

ဥပက္ခိလေသာ (၉)မျိုးနဲ့ (၁၀)မျိုးဆိုတာကတော့
ဥပက္ခိလေသာ

၁။ သြဘာသ

၂။ ဉာဏ

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

၃။ ပီတိ

၄။ ပဿဒ္ဓိ

၅။ သုခ

၆။ အဓိမောက္ခ

၇။ ပဂ္ဂဟ

၈။ ဥပဋ္ဌာန

၉။ ဥပေက္ခာတို့ ဖြစ်ပြီး ဒီ(၉)မျိုးထဲမှာ တစ်ပါးပါးကို သွားပြီး ငြိတွယ်သာယာ နှစ်သက်တဲ့ နိကန္တိက '၁၀' ဖြစ်ပါတယ်။

သည်အလင်းရောင်တို့ ဉာဏ်တို့ စသည် ဥပက္ခိလေသာ တစ်ပါးပါးကို သွားပြီးတော့ တရားထူးတယ်၊ တရားတက်တယ်လို့ သွားပြီးစွဲလမ်းတာက တဏှာစွဲ၊ ငါ့မှာသာ သည်လိုဖြစ်တယ်။ ငါ့တရားထူးတယ်ဆိုတာက မာနစွဲ၊ ငါကသာ ဉာဏ်ရှင်းတာလင်းတာ ချမ်းသာတာဆိုပြီး ငါ့ရဲ့ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုအနေနဲ့ သွားပြီးစွဲတာက ဒိဋ္ဌိစွဲဖြစ်ပါတယ်။

ဒီ (၉)မျိုးရဲ့ တစ်ပါးပါးအပေါ်မှာ သွားပြီး တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိနဲ့သွားစွဲတဲ့ နိကန္တိ ဖြစ်မှသာ ဥပက္ခိလေသာ ဖြစ်တော့တာပဲ။ မစွဲလမ်းသ၍တော့ ဥပက္ခိလေသာ မဖြစ်ဘူးဆိုတာ သတိထားရပါမယ်။

ယောဂီဟာ ဆရာပြောထားတဲ့ အလင်းရောင်တွေ ဉာဏ်တွေ ဖြစ်လာပြီဆိုရင် ဒါက ဝိပဿနာ ညစ်ညူးကြောင်းတွေလာပြီ ဒါတွေက တရားထူးမဟုတ်ဘူး ဝိပဿနာလမ်းမှန်မဟုတ်ဘူး စွဲလမ်းလို့ မဖြစ်ဘူးလို့ သိထားရမယ်၊ သတိရ ရမယ်၊ ဒါတွေက

လည်းဘဲ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တတွေဘဲလို့ နှလုံးသွင်းပြီး တရားအားထုတ်ဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ သည်အလင်းရောင်တို့ ဉာဏ်တို့၊ ဥပေက္ခာတို့က အရိယာမဂ်မဟုတ်ဘူး သည် ဖြစ်ပေါ်နေတာကလည်း ပေါ်ပြီး ပျောက်နေတာဘဲ အမြဲပြောင်းလဲနေတာဘဲဆိုပြီး ဝိပဿနာရှုပွားနေတဲ့ ဉာဏ်က မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏ ဒဿနဝိသုဒ္ဓိ ဖြစ်ပါတယ်။

အမှန်တော့ ဥပက္ကိလေသာ (၉)မျိုးပေမဲ့ သွားရောက် စွဲလမ်းတဲ့ နိကန္တိဖြစ်မှသာ ဥပက္ကိလေသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကြုံရမယ့်လမ်းစဉ်တွေသာဖြစ်ပြီး သွားငြိမှ သာလျှင် ဝိပဿနာညစ်ညူးကြောင်း ဖြစ်တော့တာပါ။

(မေး) အလင်းရောင်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး တလျှာ မာန ဒိဋ္ဌိနဲ့ သွားစွဲလမ်းတဲ့ သဘောကို တပည့်တော်မ သိပါရစေဘူး။

(ဖြေ) သြဘာသခေါ်တဲ့အလင်းရောင်ဟာ သမာဓိ သက်သက်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာ သက်သက်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

ဖြစ်ပျက်ပြောင်းလဲနေတဲ့ ရုပ်နာမ်တို့ကို အစဉ် အတိုင်းမှီအောင် လျှင်မြန်စွာ မမှတ်သိနိုင် မပိုင်းခြား နိုင်သေးတဲ့ ဝိပဿနာယောဂီမှာ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ အရောင်အလင်းဟာ သမာဓိ သက်သက်ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

အလွန်လျှင်မြန်စွာ ဖြစ်ပျက် ပြောင်းလဲထင်ပေါ် နေတဲ့ ရုပ်နာမ်တို့ကို ဖြစ်ပျက်ပြောင်းလဲတိုင်း မှီအောင် လိုက်ပြီး လှစ်လှစ် လှစ်လှစ်နဲ့ အလွန်လျှင်မြန်စွာပင် မှတ်သိနိုင်တဲ့ ကာလမှာဖြစ်တဲ့ ဝင်းဝင်းပြောင်ပြောင်

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

အလင်းရောင်တွေကတော့ ဝိပဿနာသက်သက်
ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်တဲ့ သြဘာသတွေပါ။

အလင်းရောင်တွေဟာ လက်နှိပ်ခတ်မီးကြီးနဲ့
ထိုးထားသလို သပိတ်လုံးကြီးလို ဝင်းဝင်းလုံးလုံးကြီး
ဖြစ်သလို လင်ပန်းကြီးလို ချာချာလည် ဝိုင်းဝိုင်းအလင်း
ကြီး ဖြစ်သလို ကျောင်းဝိုင်းကြီးတစ်ဝိုင်းလုံး လင်းလင်း
ရှင်းရှင်း ဖြစ်နေသလိုတွေ လင်းလက်နေတတ်ပါတယ်။
ကြာမြင့်စွာလည်း ဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။ ခဏလေး
တည်တာလဲရှိတယ်။

အဲဒီအလင်းရောင်တွေက ကိုယ်ကထွက်လာ
သလိုလို၊ ရှေ့နားဘေးနားက ထွက်လာသလိုလို၊
အထက်အောက်နားက ထွက်လာသလိုလို အမျိုးမျိုး
တွေ့မြင်ရတတ်ပါတယ်။ အလင်းရောင်ပြန့်နှံ့နေရင်
အရာဝတ္ထုတွေကို ညဉ့်အခါဖြစ်သော်လည်း နေ့အခါ
လိုဘဲ ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့မြင်ရတတ်ပါတယ်။

သည်လိုမြင်တွေ့ကြုံရတဲ့ ယောဂီဟာ မဂ်
ဖိုလ်ကိုရလို့ဖြစ်တဲ့ အလင်းရောင်လို့ ထင်တတ်တယ်။
အလင်းရောင်ကို နိဗ္ဗာန်လို့ ထင်တတ်တယ်။ သည်လို
မထင်တောင်မှ အလင်းရောင်ကို တရားထူးလို့
ယောဂီဟာ သာယာနှစ်သက် သဘောကျနေတတ်
တယ်။ သည်လိုထင်မှတ် သာယာလိုက်ပြီဆိုရင် မှတ်မှု
ပျက်ပြီ။ ရှုမှတ်နေလည်း ရုပ်နာမ် သင်္ခါရတို့ဟာ
အရင်ကလို ရှင်းလင်းစွာ မထင်ရှားတော့ဘူး။ ဒါကြောင့်
အလင်းရောင်ကို ဝိပဿနာညစ်ညူးကြောင်းလို့
ခေါ်တာ။ အမှန်တော့ အလင်းရောင်ကို မှုတည်ပြီး

ဖြစ်တဲ့ သာယာမှု တဏှာ၊ နှိုင်းပြိုင်ထောင်လွှားမှု မာန၊
ထင်မှားမှု ဒိဋ္ဌိ ဆိုတဲ့ ကိလေသာတရားဆိုးတွေသာ
ဝိပဿနာညစ်ညူးကြောင်း ဘေးအစစ်တွေဖြစ်တယ်။

**(မေး) ဉာဏ်ကိုငြိတွ့ပစ်ရင် မြစ်တစ်တံတဲ
ဥပဇ္ဇာလေသာ အကြောင်းကိုလည်း
စိတ်ဝင်စားပါတယ်ဘုရား။**

(ဖြေ) ဒွါရ (၆)ပါးမှာ အလွန် လျှင်လျှင်မြန်မြန်
ဖြစ်ပျက် ထင်ပေါ်နေတဲ့ ရုပ်နာမ်တို့ကို အစဉ်အတိုင်း
မှီအောင်လိုက်ပြီး လှစ်လှစ် လှစ်လှစ်နဲ့ မှတ်လျက်
မှတ်လျက် ရှင်းလင်းပြတ်သား ထင်ရှားစွာ သိသိ
နေတာဟာ ဉာဏ်လို့ခေါ်ပါတယ်။ မှတ်ရင်း မှတ်ရင်း
ရုပ်နာမ်အဖြစ်အပျက် အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ သဘောများ
ကို ဆင်ခြင်ပြီး ရှင်းရှင်းလင်းလင်းဘဲ သိသိသွား
နေတယ်။ သည်လိုသိရမှာလည်း ဆင်ခြင်မိတယ်လို့ပင်
မထင်နိုင်ဘဲ မှတ်ရင်း မှတ်ရင်းပင် အလိုလိုသိသွား
တယ်လို့ ထင်ရတယ်။

အဲသည်အသိဉာဏ်ကို တရားထူးလို့တစ်မျိုး၊
တရားထူးရလို့ သည်လိုရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိသိသွား
နေတာဆိုပြီးတော့ သည်အသိဉာဏ်ကို သာယာ
နှစ်သက်တတ်တယ်။ ထင်မှတ်သာယာလိုက်တာနဲ့
သိမှတ်မှုဟာ ပျက်ပြီ။ ဝိပဿနာ ညစ်ညူးကြောင်း
ဖြစ်သွားပြီ။

**(မေး) ပီတိနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဥပဇ္ဇာလေသာကိုလည်း
သိပါရစေဘုရား။ ပီတိ (၅) မျိုးရှိတယ်
လို့လည်း ကြားဖူးပါတယ်ဘုရား။**

(၆၉) ပီတိက ခုဒ္ဒိကာပီတိ၊ ခဏိကာပီတိ၊ သြက္ကန္တိကာ ပီတိ၊ ဥဗ္ဗေဂါပီတိနဲ့ ဖရဏာပီတိဆိုတဲ့ ပီတိ (၅)မျိုးကို စာထဲမှာပြပါတယ်။

ကိုယ်ထဲမှာ ဖျဉ်းကနဲ ဖျဉ်းကနဲဖြစ်တာတို့ အသားအရည် ဆိုးဆိုးဆတ်ဆတ် လှုပ်တာတို့၊ မျက်ရည်ယိုထွက်တာတို့ ရင်ထဲ နှလုံးထဲ ဖိုကနဲ လှိုက်ကနဲ တက်ကြွတာတို့၊ ကိုယ်ထဲမှာ စိမ့်ကနဲ ငြိမ့်ကနဲ ကောင်းသွားတာတို့ဟာ ခုဒ္ဒိကာပီတိ ဖြစ်ပါတယ်။

ဖျဉ်းဖျဉ်း ဖျဉ်းဖျဉ်းဖြစ်တာတွေ ကြက်သီးထ တာတွေ လျှပ်ပြက်သလို ခဏခဏ ထပ်ထပ်ဖြစ်တာ ကိုတော့ ခဏိကာပီတိလို့ ခေါ်ပါတယ်။

တစ်ကိုယ်လုံးလွှမ်းခြုံသွားတော့မလို ကိုယ်ထဲ ဖျဉ်းဖျဉ်း ဖျဉ်းဖျဉ်း၊ စိမ့်စိမ့် စိမ့်စိမ့်၊ ငြိမ့်ငြိမ့် ငြိမ့်ငြိမ့်နဲ့ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ပျံ့နှံ့လာပြီး ပျောက်ပျက်သွားတဲ့ နှစ်သိမ့် အားရမှု မျိုးကတော့ သြက္ကန္တိကာပီတိ ဖြစ်ပါတယ်။

ကမ်းကို ဖုံးလွှမ်းတော့မလို အတင်းပြေးလာတဲ့ ပင်လယ်လှိုင်းလုံးကြီးတွေဟာ ကမ်းစပ်ကို ရောက် လာပြီး ပျောက်ပျက်သွားသလို၊ ကိုယ်ထဲမှာ လှိုက်လဲ ပြင်းထန်စွာ သက်ဝင်လာပြီး ပျက်ပြယ်သွားတဲ့ အားရ နှစ်သိမ့်မှုလို့ ဆိုလိုတယ်။ မိမိကိုယ်ကို ဘယ်လို နေရတယ်လို့ မသိနိုင်လောက်အောင် ဖျဉ်းဖျဉ်း ဖျဉ်းဖျဉ်း စိမ့်စိမ့် စိမ့်စိမ့်နဲ့ အားကောင်းစွာ ဖြစ်လာပြီး တစ်ကိုယ်လုံးဖြစ်ဖြစ် ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းဖြစ်ဖြစ်

တက်ကြွလှုပ်ရှား လွင့်စင်သွားနိုင်တဲ့ နှစ်သိမ့်အားရမှုကို ဥဗ္ဗေဂါပီတိလို့ ခေါ်ပါတယ်။

တစ်ကိုယ်လုံး၌ စိမ့်လျက် အေးလျက် အလွန် ခံသာ အလွန်ကောင်းသော အတွေ့အထိ ပီတိဇရုပ် တို့ကို ပျံ့နှံ့စေပြီး အားကြီးစွာဖြစ်ပေါ်တဲ့ နှစ်သိမ့် အားရမှုဟာ ဖရဏာပီတိ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲသည်ပီတိတွေဖြစ်တဲ့အခါ ယောဂီဟာ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိ တစ်ခုခုနဲ့ သွားငြိတွယ်လိုက်ရင်တော့ ဥပက္ကိလေသာ ဖြစ်တာပါဘဲ။ သည်ပီတိတွေ သိပ်အား ကောင်းလွန်းတဲ့အခါ တချို့ဆို လစ်ကနဲ မေ့သွား သလိုတောင် ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

(မေး) ပဿဒ္ဓိအကြောင်းကိုလည်း သိပါရစေ အရှင်ဘုရား။

(ဖြေ) ပဿဒ္ဓိနဲ့တွဲဖက် အဘိဓမ္မာ သဘောအရ ကာယလဟုတာ စိတ္တလဟုတာ ကာယမုဒုတာ စိတ္တမုဒုတာ ကာယကမ္မညတာ စိတ္တကမ္မညတာ ကာယပါဂုညတာ စိတ္တပါဂုညတာ ကာယုဇကတာ စိတ္တုဇကတာတွေကလည်း ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ကြပါတယ်။

ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးလုံးဟာ လေးလံခြင်းမရှိဘဲ အလွန်ပင် ပေါ့ပါးနေပါတယ်။ မှတ်သိမှုတွေကလည်း အလွန်ပေါ့ပါး လျှင်လျှင်မြန်မြန် ဖြစ်ပါတယ်။ စိတ်ကူး မိရင်လည်း အလွန်ပင် သွက်လက်လျှင်မြန်နေပါတယ်။ သွားရင်လည်း ခြေများမရှိသလို ပေါ့ပါးပြီးနေတတ် ပါတယ်။ သွားရင် ဝေးတဲ့ခရီးကို ခဏလေးနဲ့ ရောက်သွားမယ်လို့တောင် ထင်တတ်တယ်။ အဲ့သည်လို

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

စိတ်ပေါ့ပါးပြီးနေတဲ့ သဘောက ပဿဒ္ဓိသဘောဖြစ်ပါတယ်။ အဲသည်အချိန်မှာ မကောင်းမှုပြုလုပ်ရာမှာ စိတ်ဝင်စားမှုတို့ မိမိအပြစ်ကို ဖုံးကွယ်ချင်တာတို့၊ ဟန်ဆောင်ချင်တာတို့၊ ကောက်ကျစ်တာတို့ စိတ်မှာ လုံးဝကင်းရှင်းပြီး အလွန်ဖြောင့်စင်းနေပါတယ်။ အဲသည်အတိုင်း တစ်သက်လုံးနေရရင် ကောင်းမှာဘဲလို့ စိတ်မှာ ဖြစ်တတ်တယ်။ အဲသည်ပဿဒ္ဓိမှာ သွားပြီး တပ်မက်ငြိတွယ် နှစ်သက်လိုက်ရင် ဥပက္ကိလေသာ ဖြစ်တော့တာပါဘဲ။

(မေး) သုခနိပတိသင်္ဂဟတံ ဥပက္ကိလေသာသဘော ကိလညိး သိပါရစေဘုရား။

(ဖြေ) ရှုမှတ်တဲ့စိတ်နဲ့ ယှဉ်တွဲပြီးတော့ ရွှင်လန်းချမ်းသာမှုတွေလည်း အလွန်ထက်သန်စွာ ဖြစ်တယ်။ စိတ်ချမ်းသာရင် ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာမှုလည်း ဖြစ်တော့တာပါပဲ။ အဲသည်လို စိတ်ရွှင်လန်းချမ်းသာနေတဲ့အခါ မိမိရဲ့ တရားအားထုတ်ဖော်တွေကို မပြောပြဘဲ မနေနိုင်လောက်အောင်ပင် ပြောပြချင်နေတတ်တယ်။

သည်သုခ ပီတိ ပဿဒ္ဓိနဲ့ ပြည့်စုံနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်အား အဲဒီအချိန်လေးမှာ သာမန်လူနတ်လို့ ပျော်မွေ့တာထက် ထူးမြတ်လွန်ကဲပြီး ပျော်မွေ့တတ်ပါတယ်။ သည်ပြောရွှင်မှုကိုလည်း သာယာနှစ်သက် ငြိတွယ်တတ်ပြီး ဥပက္ကိလေသာ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

(မေး) အဓိမောက္ခသဘောရဲ့ ဝိပဿနာညစ်ညူးကြောင်းကိလညိး သိပါရစေအရှင်ဘုရား။

(ဖြေ) ရှုမှတ်တဲ့စိတ်နဲ့ ယှဉ်ပြီး အလွန်ကြည်လင်တဲ့

သဒ္ဓါ အဓိမောက္ခကလည်း ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ပေါ်
တတ်တယ်။ ထက်သန်တဲ့သဒ္ဓါကြောင့် မှတ်တိုင်း
မှတ်တိုင်း စိတ်ဟာ ညစ်ညူးခြင်းမရှိဘဲ အလွန်
ကြည်လင်နေတယ်။ မမှတ်သိဘဲ ရပ်နားခိုက်လည်း
ကြည်လင်နေပါတယ်။ အသိသတိတွေဆက်ပြီး
အားထုတ်ချင်နေသလို သူတစ်ပါးကိုလည်း အားထုတ်ဖို့
တိုက်တွန်းချင်နေတတ်ပါတယ်။ ကြံစည်မိနေတတ်
တယ်။ တရားအားထုတ်ဖော်နဲ့ ဆရာတွေကိုလည်း
ကြည်ညိုနေတတ်ပါတယ်။ သည်သဘောတွေကို
နှစ်သက်သာယာမိလိုက်ရင်လည်း ဥပက္ကိလေသာ
ဖြစ်တာပါဘဲ။

(မေး) **ဖြစ်ခိုက်၊ ဖြစ်ခိုက်ကို သိတဲ့ဝီရိယကိလည်း
သိပါရစေဘုရား။**

(ဖြေ) မှတ်သင့်တဲ့ဖြစ်ခိုက် ဖြစ်ခိုက်ရုပ်နာမ်ကို မှတ်မိ
စေရန် အထူးကြောင်းကြအားမစိုက် လုံးဝလဲ ကြောင့်ကြမှု
မကင်းဘဲရှိတဲ့ အလယ်လတ် ညီညီမျှမျှ အားထုတ်တဲ့
ဝီရိယဟာ ပဂ္ဂဟလို့ ခေါ်ပါတယ်။

အဲသည်ကာလမှာ အထူးကြောင့်ကြမစိုက်ဘဲ
မှတ်သင့်သမျှကို သူ့အလိုလို မှတ်သိနေတယ်လို့ ထင်ရ
တတ်တယ်။ သည်သဘောကို သွားရောက်နှစ်သက်
ငြိတွယ်ရင်တော့ ဝိပဿနာညစ်ညူးကြောင်း ဖြစ်တော့
တာပါဘဲ။

(မေး) **ဥပဋ္ဌာနကြောင့် ဥပက္ကိလေသာ ဖြစ်ရတဲ့
အကြောင်း မှတ်သားပါရစေဘုရား။**

(ဖြေ) ဖြစ်ခိုက် ဖြစ်ခိုက် ရုပ်နာမ်တရားများက မှတ်တဲ့

ဥပေက္ခာပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

စိတ်ထဲကို အလိုလိုဘဲဝင်ရောက် ဝင်ရောက်လာသလို၊ မှတ်သိတဲ့စိတ်ကလည်း ထိုရုပ်နာမ်များထဲကို အလိုလို ဝင်ရောက် ဝင်ရောက်သွားသလို ထင်ပေါ်တဲ့ သတိကြောင့် အလွန်သိမ်မွေ့တဲ့ ရုပ်နာမ် အမူအယာကလေး များတောင်မှ မြုပ်ကွယ်ခြင်းမရှိဘဲ အလွန်ထင်ရှားလျက် ဖြစ်ပါတယ်။

သည်သဘောကိုလည်း နှစ်သက်သဘောကျ လိုက်ရင် ဥပက္ခိလေသာ ဖြစ်တာပါဘဲ။

(မေး) ဥပေက္ခာကို သာယာနုစိသင်္ဂီရဇိ
ဥပက္ခိလေသာ ဖြစ်တယ်လို့ သိရပါပြီ
ဘုရား။ ဗြည့်ခုံခွာ နာပါရစေဘုရား။

(ဖြေ) ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ် ကောင်းကောင်းဖြစ်တဲ့ ကာလတွေမှာ အထူးကြောင့်ကြစိုက်ရတာတို့၊ ရှာကြံ ရတာမရှိဘဲ ရှေးရှေးမှတ်ချက်ရဲ့ အခြားမဲ့မှာပင် ဖြစ်ပျက်ခိုက်ရုပ်နာမ်ကို တည့်တည့်မတ်မတ် ဆင်ခြင်လဲ ဆင်ခြင်နေတယ်။ အဲသည်လို ဖြောင့်မတ်စွာ ဆင်ခြင်လျက် ဖြစ်နေတဲ့ အာဝဇ္ဇန်းဟာ အာဝဇ္ဇနုပေက္ခာ မည်ပါတယ်။ ထိုအာဝဇ္ဇန်း အားလျော်စွာပဲ အထူး ကြောင့်ကြမစိုက်ရဘဲ ဖြစ်ပျက်ခိုက် ထိုရုပ်နာမ်ကိုပင် မှတ်သိလျက် မှတ်သိလျက် ဖြစ်နေတဲ့ ဝိပဿနာ ဉာဏ်ကို ဝိပဿနုပေက္ခာခေါ်တယ်။

အားထုတ်စ ဘာဝနာနုစဉ်မှာ ရှုမှတ်မိစေရန် အမြဲကြောင့်ကြစိုက်ရတယ်။ နောက် လေ့ကျင့်ဖန် များလာတော့ အထူးကြောင့်ကြမှု မရှိတော့ဘဲ သူ့ အလိုလိုပင် ဆင်ခြင်လျက်၊ သူ့အလိုလိုပင် မှတ်သိလျက်

ဥပေက္ခာတွေ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

ဝိပဿနုပေက္ခာကို တရားကိုယ်အားဖြင့် တကြမဇ္ဈတ္တတာလို့ ခေါ်ပါတယ်။

**(မေး) နောက်ဆုံးအရေးကြီးတဲ့ နိကန္တိကို သိချင်
ဒါသေးတယ်ဘုရား။**

(ဖြေ) အလင်းရောင်၊ ဉာဏ၊ သုခ စသည်တို့နဲ့တကွ ဖြစ်လျက် ထူးခြားစွာ သိမှတ်နိုင်တဲ့ ဝိပဿနာမှာ သာယာနှစ်သက်သဘောကျတဲ့ တဏှာဟာ နိကန္တိဖြစ် ပါတယ်။ သည်သာယာမှုဟာ အလွန်သိမ်မွေ့တာကြောင့် သာယာမှုကိုပင် တရားထူးလို့ ထင်မှတ်တတ်သလို၊ တရားထူးရတဲ့အတွက် ဘာဝနာမှာ သည်လိုပျော်မွေ့ တာပဲလို့ ထင်မှတ်ကြပါတယ်။ သည်နိကန္တိကတော့ ဥပက္ခိလေသာအစစ်ပါဘဲ။ သာယာမှုဟာ အလွန်သိမ်မွေ့ တာကြောင့် ကိလေသာလို့တောင် မထင်မှတ်နိုင်ဘဲ ဘာဝနာရဲ့ပျော်မွေ့မှု ဘာဝနာရတီလို့ ထင်မှတ်တတ် ပါတယ်။

ဒါကြောင့် နိကန္တိဖြစ်ရုံနဲ့ ဝိပဿနာဟာ ပျက်စီး တတ်ပါတယ်။ နိကန္တိကို တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိနဲ့ ထင်မှား စွဲလန်းခြင်းကြောင့် ဝိပဿနာပျက်စီးတတ်တာကတော့ ပိုဆိုးပါပြီ။

ဥပက္ခိလေသာတွေဟာ မှတ်သိမှု စိတ်တစ်ချက် တစ်ချက်မှာ အမှတ်မရှိ၊ တစ်ခုခြင်းလည်း ဖြစ်တတ် တယ်။ ၂ခု၊ ၃ခု၊ ၄ခု၊ ၅ခု စသည်အားဖြင့် အများလည်း ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ နိကန္တိကြွင်းပြီး

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

ဥပက္ကိလေသာ (၉)ပါးလုံးလဲ တစ်ပြိုင်နက် ဖြစ်ချင်ဖြစ်နိုင် တာပါဘဲ။

သည်ဟာတွေက ကြုံတွေ့ရမယ့် လမ်းစဉ် တွေပါ။ အဓိကကျတာကတော့ သည်ကြုံတွေ့ရတဲ့ လမ်းစဉ်မှာ သွားမသာယာမိဖို့ မငြိမို့ပါဘဲ။ ငြိတွယ် သာယာပြီဆိုရင်တော့ ဥပက္ကိလေသာဖြစ်ပြီး ဝိပဿနာ ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်တော့တာဘဲ။ တရားလမ်းစဉ် တိုးတက်မှုကို ပိတ်ပင်မိလျက်သား ဖြစ်သွားတော့ တာပါဘဲ။

(မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရား၏ ဝိပဿနာ ရှုနည်းကျမ်းကို ကိုးကားထားပါသည်။)

(မေး) ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား သင်တော်ထင်ရှားစဉ် (၄၅)ဝါတာကာလ ဝါဆိုခဲ့တဲ့ နေရာဋ္ဌာန ကျောင်းများကိုလည်း မှတ်သားပါရစေဘုရား။

မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း
ဆိုင်ရာ မေးမြန်းလျှောက်
ထားခြင်းများနှင့် မဂ်ဖြင့်
ပယ်သည့် တရားဆိုင်ရာ
မေးမြန်းလျှောက်ထားခြင်း
များကို ဥရောပယောဂီ
တတိယတွဲတွင် ဆက်လက်
ဖော်ပြပါဦးမည်။

အရှင်ခေမာနန္ဒ (ရန်ကင်းတောရ-သပြေပင်)

BC ခုနှစ်	ဝါတော် စဉ်	ဝါတော် ပေါင်း	ဝါဆိုသီတင်းသုံးတော်မူရာ ဌာန
BC-589	၁	၁	ဗာရာဏသီပြည်၊ မိဂဒါဝုန်တော
BC-588	၂ မှ ၄	၃	ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း
BC-585	၅	၁	ဝေသာလီပြည်၊ မဟာဝုန်တော၊ ကုဋ္ဌာဂါရသာလာ
BC-584	၆	၁	မကုလတောင်
BC-583	၇	၁	တာဝတိံသာနတ်ပြည်
BC-582	၈	၁	သံသုမာရဂီရမြို့
BC-581	၉	၁	ကောသမ္မီပြည်၊ ယောသိတာရုံကျောင်း
BC-580	၁၀	၁	ပလလဲတော
BC-579	၁၁	၁	နာလာပုဏ္ဏားရွာ
BC-578	၁၂	၁	ဝေရဏ္ဍာပြည်
BC-577	၁၃	၁	စာလိယတောင်
BC-576	၁၄	၁	သာဝတ္ထိပြည်၊ ဇေတဝန်ကျောင်း
BC-575	၁၅	၁	ကပိလဝတ်ပြည်၊ နိဂြောဓါရုံကျောင်း
BC-574	၁၆	၁	အာဠဝီပြည်
BC-573	၁၇	၁	ရာဇဂြိုဟ်ပြည်
BC-571	၁၈ မှ	၂	စာလိယတောင်
BC-570	၁၉	၁	ရာဇဂြိုဟ်ပြည်
BC-545	၂၀	၁၈	သာဝတ္ထိပြည်၊ ဇေတဝန်ကျောင်း
BC-544	၂၁ မှ ၄၄	၆	သာဝတ္ထိပြည်၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်း
		၁	ဝေသာလီပြည်၊ ဝေဠုဝရွာ
	၄၅	၄၅ ဝါ	

ကျမ်းညွှန်း = အင်္ဂုတ္တရ အဋ္ဌကထာ (ဒုတိယ)ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ (ပထမ)တွဲ မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရား၏ ဝါဆိုစဉ် လင်္ကာကို မှီငြမ်းထားပါသည်။

နိဂုံး

အရိယာဖြစ်ကြောင်းတရားကို ကျင့်ကြံ ကြိုးကုတ် အားထုတ်ကာနေကြသည့် ရဟန်းတော် သည်လည်းကောင်း၊ ဥပါသကာသည်လည်းကောင်း၊ ဥပါသိကာမသည်လည်းကောင်း တဒင်္ဂပဟာန်ကြောင့် ကိလေသာ ပါးရှားလာသည်နှင့်အမျှ လောကအမြင် ဘဝအမြင်များ ယာယီပြောင်းလဲတတ်ကြပေသည်။

သမုစ္ဆေဒပဟာန်ကြောင့် ကိလေသာကို အပြီး ပယ်ပြီးလျှင်ကား ဘဝကိုမြင်သောအမြင် လောကကို မြင်သောအမြင်သည် အပြီးအပိုင် ပြောင်းလဲပေ တော့သည်။

မာဂဏ္ဍီပုဏ္ဏားနှင့် ပုဏ္ဏားမတို့သည် သူတို့၏ သမီးကညာ အချောအလှလေးကို ပညာရှိပုဏ္ဏားမျိုး၊ ခတ္တိယမင်းမျိုး၊ သူဌေးသူကြွယ်မျိုးတို့၏ စေ့စပ် ကမ်းလှမ်းလာခြင်းအတွက် သဘောမတွေ့နိုင်ဘဲ ရှိနေစဉ် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသောအခါ၌မူ သမီးအတွက် ထိုက်တန်ဆုံးသော သတို့သားကို တွေ့ပြီဟု ထင်မှတ်ထား၏။

သို့သော် မြတ်စွာဘုရားထံတော်ပါးမှ တရား ဒေသနာတော်ကို နာကြားကာ သစ္စာဉာဏ်အလင်း မျက်မှောက်ပြုပြီးသည်၏ နောက်တွင်မူ မာဂဏ္ဍီ သတို့သမီးငယ်၏ မိဘတို့သည် သူတို့ပိုင်ဆိုင်သမျှ သော ရွှေ ငွေ မြေယာ ကျွဲ နွား စသည်တို့ကို ဘထွေးတော် စူဠမာဂဏ္ဍီကို ပေးအပ်ကာ ရဟန်းပြုသွား ကြတော့သည်။

ပေးအပ်လိုက်သည့် သက်ရှိ သက်မဲ့ ပိုင်ဆိုင်
ပစ္စည်းများထဲတွင် ဤကမ္ဘာပေါ်တွင် ထိုက်တန်သော
သတို့သားပင် မရှိနိုင်ဟု ထင်ရလောက်အောင် ပုထုဇဉ်
ဘဝက တန်ဖိုးထားမြတ်နိုးခဲ့သည့် သမီးကညာ
တစ်ပါးလည်း ပါပေသေးသည်။

ပုဏ္ဏားကြီးနှင့် ပုဏ္ဏားမတို့၏ အဝိဇ္ဇာမျက်လုံး
ပွင့်ထွန်းသွားလေပြီ။ ယခင်က ဝိပလ္လာသတရားကြောင့်
'အဟုတ်' ဟု ထင်မှတ်မှားခဲ့ရပါသည်။ ယခု သစ္စာ
တရား၏ သတ္တိကြောင့် 'ဘာမျှမဟုတ်' ဟု အမှန်
အတိုင်းသိလေပြီ။ အရိယာပုဏ္ဏားနှင့် ပုဏ္ဏားမတို့တွင်
ပြင်ပဗဟိဒ္ဓဘာမျှမပြောင်းလဲပါ အသိအမြင်ပြောင်းလဲ
သွားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဤသည်မှာ သစ္စာတရား၏
သတ္တိပေတည်း။

ထိုနည်းတူ သုပ္ပဗုဒ္ဓလူနုသည် မြတ်ဘုရား
တရားဟောရာ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်နားသို့ စားကြွင်း
စားကျန်များကို ရလိုငြား အရှာဖွေသွားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် မြတ်စွာဘုရား ကရုဏာစက်ဝန်းထဲသို့
ရောက်ရှိသွားလေပြီ။ ထိုတရားပွဲ၌ လူနုသုပ္ပဗုဒ္ဓသည်
အရိယာသောတာပန် ဖြစ်လေပြီ။

ဤတွင် သိကြားမင်းသည် စုံစမ်းလိုသည်ဖြစ်၍
ကောင်းကင်၌တည်ကာ "အို သုပ္ပဗုဒ္ဓလူဆင်းရဲ၊ ခိုကိုးရာ
မရှိသူ၊ ယုတ်ညံ့သူ သင့်ကို များပြားလှသော စည်းစိမ်
ဥစ္စာနေကိုပေးမည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာသည်
မစစ်မှန်၊ ငါအလိုမရှိ" ဟု ဆိုစေသောအခါ

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

သုပ္ပဗုဒ္ဓသည်

သဒ္ဓါဓနံ သီလဓနံ၊ ဟီရိ ဩတ္တပ္ပိယံ ဓနံ။
သုတ ဓနဉ္စ စာဂေါစ၊ ပညာ ဝေ သတ္တမံ ဓနံ။
စသည်ဂါထာဖြင့် သိကြားမင်းကို ပြန်ကြား
တော့သည်။

“အသင်သိကြားမင်း ငါမဆင်းရဲပါ။ ငါ့ကိုး
ရာလည်းမမဲ့ပါ။ ငါ့မှာ သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ ဟီရိ၊ ဩတ္တပ္ပ၊
သုတ၊ စာဂ၊ ပညာဟူသော သူတော်ကောင်း
ဥစ္စာခုနစ်ပါး ပြည့်စုံရှိလေပြီ”။

သိကြားမင်းသည် ထိုအကြောင်းဖြစ်စဉ်ကို
မြတ်စွာဘုရားရှင်ထံတော်ပါး လျှောက်ထားလေသော်၊
“သင်သို့သော သိကြားမင်းတစ်ရာ၊ တစ်ထောင်
သော်လည်း သုပ္ပဗုဒ္ဓကို ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ မစစ်
မမှန်ဟု ပြောဆိုရန် မဖြားယောင်းနိုင်” ဟု မိန့်တော်မူ
လေသည်။

အကယ်၍ သုပ္ပဗုဒ္ဓကို ဝေဠုဝန်ကျောင်းသို့
အသွားအဝင်ဝဋ်သာ သိကြားမင်းက ဥစ္စာဓနဖြင့်
ဖြားယောင်းပါက ဧကန်ပင် ရတနာသုံးပါးနှင့် စပ်လျဉ်း
၍ မဟုတ်မတရား ပုံကြီးချဲ့၍ပင် ပြောဆိုကာ စည်းစိမ်
ဥစ္စာကို မုချယူပေမည်။

ယခုမူ အရိယာအဝိဇ္ဇာမျက်လုံးကို ရပေပြီ၊
အဝိဇ္ဇာတိမ်သလ္လာလွင့်ပါးလေပြီ။ ထို့ကြောင့် ဘာမှ
မဟုတ်သည်ကို ဘာမှမဟုတ်ဟု သိသွားလေပြီ။

အရိယာသောတာပန် သုပ္ပဗုဒ္ဓ၏ ပြင်ပသွင်ပြင်
ဘာမှမပြောင်းလဲပါ။ လူနူပင်ဖြစ်ပါသည်။ အသိအမြင်

ပြောင်းလဲသွားခြင်းသာ။

စိတ်အလိုသို့ လိုက်တတ်သောကြောင့် စိတ္တဟတ္ထမထေရ်ဟူသော အမည်ဖြင့် သာသနာတော် ၌ ထင်ရှားခဲ့သည့် ရဟန္တာမထေရ်တစ်ပါး ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။

မထေရ်လောင်းလျာ သာဝတ္ထိပြည်သား လယ်သမားသည် နွားပျောက်ရှာတွေ့ပြီးနောက် မွန်းတည့်ပြီးချိန်၌ ကျောင်းထဲသို့ဝင်လာကာ ဆွမ်းကျွန် စားရသည်မှ ဤသို့အကြံဖြစ်လေသည်။ “ငါသည် နေ့နေ ညည ထထကြွကြွ အလုပ်လုပ်ပါသော်လည်း ဤမျှဖွယ် ဖွယ်ရာရာမစားရပေ။ ထို့ကြောင့် လူဝတ်နှင့် နေရခြင်းထက် ရဟန်းဝတ်လျှင် ကောင်းပေတော့မည်” ဟု တွေးကြံကာ ရဟန်းပြုပါတော့သည်။

သို့သော် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ထိုကောင်းမြတ် သော လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရကို စားရ၍ ရက်ကာလ အတန်ငယ်ကြာလတ်သော် ဆူဖြိုးသောကိုယ် ရှိလေပြီ။

ထိုအခါ သူသည် “ငါသည် စားစရာအလို့ငှာ အရပ်ထဲလှည့်လည်ကာ အသက်မွေးရသည်မှာ မဟုတ် တတ်လေပြီ အိမ်၌ အိမ်မှုကိစ္စလုပ်ပေအံ့” ဟု တွေးကာ လူထွက်လေ၏။

ဤသို့ဖြင့် ခြောက်ကြိမ်တိုင်တိုင် အိမ်ကို အောက်မေ့သတိရကာ စိတ်အလိုအတိုင်း ရဟန်းပြုကာ လူထွက်ကာဖြင့် နေလေသည်။

နောက်ဆုံး ခုနှစ်ကြိမ်၌မှ အရိယာသစ္စာ အလင်းကို မျက်မှောက်ပြုကာ သာသနာ၌ မွေ့လျော် ပေတော့သည်။

ဥရောပယောဂီ၏ ကိုယ်တွေ့ဝိပဿနာ (ဒုတိယပိုင်း)

သူသည် လယ်ယာကျွဲနွား သူ့မယားကို အဝိဇ္ဇာအိပ်မက်ထဲ၌သာ အဟုတ်ဟု ထင်မှတ်ခဲ့သည်။ အိပ်မက်မှ နိုးထလေသော် ဘာမှမဟုတ်တော့ဟု သိလေပြီ။ ပစ္စိမဘဝိက ရဟန္တာလောင်းလျာသည် လူ့ဗာလပမာ ခြောက်ကြိမ်တိုင် ရဟန်းဘဝမှ လျှောဆင်း ခဲ့သည်မှာ ကိလေသာ၏ အတင့်ရဲမှုကြောင့် ဖြစ်တော့ သည်။

အဝိဇ္ဇာမှ မနိုးထသည်ရှိသော် ဆက်လက် ရှိလည်း မြင့်မြတ်သော ရဟန်းဘဝမှသည် အိမ်ယာ ထူထောင်သည့် ယုတ်ညံ့သောဘဝသို့ သက်ဆင်းနိုင် သေးသည်။ ယခုမူ ခိုင်မြဲလေတော့ပြီ လူပုဂ္ဂိုလ် အနေဖြင့် စိတ္တဟတ္ထပင်ဖြစ်သည် ယခင် အဝိဇ္ဇာ အိပ်မက်ထဲမှ စိတ္တဟတ္ထဖြစ်ပြီး ယခု အဝိဇ္ဇာအိပ်မက်မှ နိုးထသူ အရှင်စိတ္တဟတ္ထတည်း။

သုပ္ပဗုဒ္ဓသည် သုပ္ပဗုဒ္ဓလူနူပင်ဖြစ်ပါသည်။ စိတ္တဟတ္ထသည် စိတ္တဟတ္ထပင်ဖြစ်သည်။ မာဂဏ္ဍီ ပုဏ္ဏားကြီးနှင့် ပုဏ္ဏားမတို့သည်လည်း ပြင်ပဗဟိဒ္ဓ သွင်ပြင် ဘာမှမပြောင်းလဲပါ။ အတွင်းအဇ္ဈတ္တ၌သာ ပြောင်းလဲခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ယခင်က အဝိဇ္ဇာအိပ်မက် ထဲမှ ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ပြီး ယခုမူ အဝိဇ္ဇာအိမ်မက်မှ နိုးထပြီးသူများ ဖြစ်ပါသည်။ ဤမျှသာတည်း။

ထို့ကြောင့် အိပ်မက်ထဲ၌ ‘အဟုတ်’ ဟု ထင်ခဲ့ သမျှ ယခု ‘ဘာမှမဟုတ်’ ဟု အရိယာမျက်လုံး ပိုင်ရှင်များ သိသွားလေပြီ။

အရှင်ခေမာနန္ဒ (ရန်ကင်းတောရ-သပြေပင်)

ကောသလမင်းကြီးသည် “ဤရဟန်းတို့
ကြည်လင်ရွှင်လန်း၍ ဆန်းသစ်စ လသဖွယ် တင့်တယ်
ပြည့်ဖြိုးနေကြခြင်းမှာ မွန်မြတ်သော တရားထူးကို
ရရှိနေကြခြင်းကြောင့်သာ ဖြစ်ပေရာသည်” ဟု
မြတ်စွာဘုရားရှင်အား လျှောက်ကြားခဲ့ဘူးသည်။

သို့သော် မြတ်စွာဘုရား၏ တစ်ဝမ်းကွဲ
နောင်တော် အရှင်ဒေဝဒတ်သည်လည်း ရဟန်းအသွင်
အပြင်ကို နှစ်သက်ခဲ့သည်သာ။ သို့သော် သူသည်
အဝိဇ္ဇာအိပ်မက်ရှည်မှ မနိုးထခဲ့။